

Giới thiệu Trảm Thiên Convert

Kiếp trước, Dương Thần giúp mọi người làm điều tốt, lại bị ức hiếp suốt đời.

Sống lại, Dương Thần tuyển chọn trở thành đao phủ, dưới Quỷ Đầu đao đoạn ân oán, trên Trảm Tiên đài chém hết thương sinh linh.

Nhân giới trảm nhân!

Yêu giới trảm yêu!

Ma giới trảm ma!

Tiên giới trảm tiên!

Ai có thể cản!!

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 01 - Sống lại

Đều nói con người lúc sắp chết, đều nhớ tới rất nhiều sự tình cả đời mình đã làm, nhất là những việc đã bỏ qua, hối hận, để cho nhân không cam lòng đích. Dương Thần hiện tại chính là như vậy đích trạng huống.

Người thứ nhất thoáng hiện trong đầu đích, là Dương Thần bị oan uổng sau đó muốn tố cáo không có cửa cùng đường dưới đích tình hình. Đầu sỏ gây nên ở Dương Thần trước mắt đích ý đích kêu gào, mà Dương Thần nhưng[lại] thân chịu trọng thương, căn bản vô pháp phản kháng.

"Người là ta giết, sự tình là ta làm, vậy thì thế nào? Hiện tại ai sẽ tin tưởng ngươi? Người chính là cái kia hung thủ!" Dương Hi trên mặt đích nhẹ nhàng cười, ở Dương Thần đích trước mắt vô cùng đích rõ ràng: "Nói cho ngươi biết, là ta đem tin tức truyền đi đích, là ta dẫn đích Thái Thiên Môn thiếu chủ tới được, là ta giết hắn, là ta vu ngươi, na thì thế nào?"

"Ngươi đề tiện!" Trọng thương đích Dương Thần, căn bản vô pháp và Dương Hi chính diện đối kháng, chỉ có thể đau nhức mạ.

"Ngươi là cái thứ gì? Cũng phải có vạn năm Chu Quả? Ngươi cũng không tát phao nước tiểu chiếu chiếu bộ dáng của mình?" Dương Hi cười lạnh một tiếng: "Là ta hướng Thái Thiên Môn tố giác ngươi, ngươi ham Thái Thiên Môn thiếu chủ lấy được Chu Quả, ám hạ sát thủ. Thái Thiên môn dùng Chu Quả tương thưởng ta, nhưng[lại] truy sát ngươi. Muốn trách, thì trách ngươi không thức thời vụ, lúc trước ngươi ngoan ngoãn đích đem Chu Quả giao ra đây, không thì chuyện gì cũng không có? Ngươi một cái nhà của ta tá điền sinh đích tiện chủng, cũng phải có Chu Quả? Cũng dám cự tuyệt yêu cầu của ta?"

...

Người thứ hai xuất hiện đích, là Dương Thần đích mỹ nữ sư phụ bị Thái Thiên Môn môn chủ cưỡng bức, muốn nàng làm luyện công đỉnh lò, mỹ nữ sư phụ thế sống chết không từ, phần mà tự sát đích tràng diện.

"Dương Thần, đi, càng xa càng tốt, nghìn vạn lần không nên nghĩ thay ta báo thù, sống sót, đi!" Mỹ nữ sư phụ trong mắt đích xa nhau ánh mắt, ở Dương Thần đích trong đầu như vậy đích rõ ràng, mặc dù là ở lúc sắp chết, Dương Thần cũng có thể cảm giác được cái loại này lo lắng đích đau đớn.

"Sư phụ, đều tại ta! Đều tại ta làm phiền hà ngươi!" Dương Thần quỳ gối sư phụ trước mặt, khóc ròng thất thanh.

Bởi vì một cái Chu Quả, Dương Thần bị Dương Hi hãm hại, hiện tại thậm chí liên lụy tới rồi sư môn. Thái Thiên Môn thích đáng đại môn chủ đột nhiên phát hiện, Dương Thần đích mỹ nữ sư phụ dĩ nhiên là hiếm thấy đích hậu thiên mãn linh căn, nhất thời làm ra quyết định, muốn nàng làm chính mình đích luyện công đỉnh lò. Thái Thiên Môn đích bốn cái Nguyên Anh tu sĩ, bao vây thuận dương cung, lúc này cũng lên trời không đường, xuống đất không cửa.

"Dương Thần, đi!" Mỹ nữ sư phụ trong mắt đích kiên quyết, không có chút nào cải biến quá. Một cái máu đột đại pháp, đem Dương Thần đưa đến vòng vây ở ngoài, mà Dương Thần thấy sư phụ đích một lần cuối cùng, cũng nàng tự bạo Nguyên Anh đích tràng diện.

"Sư phụ!" Dương Thần tiếng kêu thảm thiết, hầu như kéo dài hơn mười dặm.

...

Người thứ ba xuất hiện đích tràng diện, là Dương Thần ở vừa phi thăng sau khi. Dương Thần nguyên cho là mình khổ luyện đến phi thăng trước, rốt cục có thể báo thù rửa hận, lại không ngờ tới, chính mình dù sao cũng là người đơn thế cô, đối mặt Thái Thiên Môn lớn như vậy môn phái, như cũ là vô kế

khả thi, cuối cùng không thể không phi thăng. Chỉ là, phi thăng sau khi, gặp phải đích lại còn là Thái Thiên Môn ở linh giới Tiên giới đích dựa vào.

"Phi thăng người cũng là phế vật một cái, giữ lại người, là cho những người khác làm tấm gương, để cho bọn họ biết được tội kết quả của ta!" Trước kia đích Thái Thiên Môn môn chủ, hiện tại đích huyền thiên môn Phó môn chủ, cười lạnh nhìn Dương Thần, đối với hắn hạ cấm chế.

Mỗi một cá phi thăng sau khi đích nhân đều có thể thấy Dương Thần đích thâm cảnh ngộ, nhưng huyền thiên môn thế đại, cũng ai cũng không dám có cái gì câu oán hận. Dù sao bị khổ chịu tội là Dương Thần, mọi người chích khi hắn là một bài học. Mà Dương Thần, cũng vì thù mà gặp mấy nghìn năm đích cực khổ.

...

Bất quá rất nhanh, Dương Thần đích ký ức liền trở về một cái hạnh phúc nhất đích hình ảnh thượng, na là của mình mỹ nữ sư phụ tổng cho mình đích đệ một thanh phi kiếm đích thời khắc.

"Dương Thần, đây mình kiếm quang, là ta chuyên môn cho người luyện chế đích, xin chào hảo cảm, chăm chỉ tu luyện ba!" Sư phụ đích nhỏ và dài ngón tay ngọc nắm bắt na đem mình kiếm quang, đưa đến Dương Thần trước mặt, một khắc kia, là Dương Thần ở tu hành trên đường hạnh phúc nhất đích thời khắc.

Hình ảnh dừng hình ảnh, thân thể ở giữa truyền đến một trận tê tâm liệt phế đích thống khổ, Dương Thần nhin không được kêu lên thảm thiết.

"A..."

Một tiếng thật dài tiếng kêu thảm thiết, từ Dương Thần trong miệng truyền ra, trong thanh âm tràn đầy nồng đậm đích không cam lòng ý, đem người chung quanh toàn bộ đều hách liêu nhất đại khiêu.

"Người nào dám ở chỗ này lớn tiếng ồn ào náo động?" Một tiếng gầm lên truyền tới, sau đó, một đạo nhân ảnh nhàn rồi xuất hiện, nhất thời thấy được trong đám người còn tại giường miệng chân tay luống cuống đích Dương Thần.

"Son môn chỗ vô cớ ồn ào náo động, còn chưa vào núi môn giống như thử vô lễ, năm nay đích linh căn trắc thí, người không cần tham gia!" Dương Thần còn không có thấy rõ ràng người được phái đến lớn lên cái gì đáng đáp, đến người đã tay áo phát một cái, Dương Thần thân bắt do kỳ đích kinh đằng không bay lên, trên không trung hoa chân múa tay vui sướng một phen, rất xa bay ra ngoài.

Rầm một tiếng, Dương Thần trọng trọng đích ngã trên mặt đất, một lát vô pháp đứng dậy. Nhưng đau nhức cũng làm cho Dương Thần hiểu được, mình còn sống.

Ở Dịch lão ma đích Thiên Ma bạo thể đại pháp dưới còn sống? Đây quả thực là kinh hi, điểm ấy điểm đau nhức toán là cái gì? Dương Thần trong lòng mừng như điên dưới, đang định muốn vận chuyển huyền công, chữa thương giảm đau, lại phát hiện bản thân trong cơ thể thể nhưng không có một tia đích pháp lực.

Dưới sự kinh hãi, Dương Thần hầu như cũng đã không thể tin được, lần thứ hai điều động, như trước vẫn còn không có động tĩnh gì. Lẽ nào pháp lực hoàn toàn biến mất? Cái này phiền phức lớn, Dương Thần trong lòng đột nhiên run lên, hốt đích nghĩ tới vừa đích quang cảnh. Son môn? Linh căn trắc thí? Đó là cái gì?

Hiện tại Dương Thần mới phát hiện, mình đã không phải ở Tiên giới đích giết ma trên chiến trường, mà là đang một cái thập phần địa phương xa lạ. Chu vi sơn Thanh Thủy tú, yên hà lượn lờ, thoạt nhìn đảo như là một cái tu luyện địa phương tốt.

Giùng giằng bỏ ngồi xuống, Dương Thần mới phát hiện, trên người mình thể nhưng ăn mặc một thân vải thô xiêm y, trên lưng có chút các, vừa sờ dưới, nhưng[lay] mò lấy một thanh ma đích sắc bén đích sài đao.

Oanh, Dương Thần trong đầu dường như tiếng sấm giống nhau, trong nhảy mắt hiểu được, đây là mình năm đó tham gia Thái Thiên Môn đích linh căn trắc thí thời gian đích tình cảnh. Chính mình thể nhưng ở Thiên Ma bạo thể đại pháp đích oanh kích dưới, chẳng những không có chết, nhưng lại về tới chính mình đích khi còn nhỏ kỷ.

"Đây là thể gian đích Thái Thiên Môn ngoại son môn!" Nhìn phía xa này tràn ngập các loại nhân thần đích giống như đã từng người quen ảnh, Dương Thần triệt để đích xác định, chính mình sống lại. Những người đó sờ sờ như vậy đích tự thực phi thực, na là bởi vì mình đã quên đích cũng đủ cừ, có chừng một vạn năm.

Chỉ là, tái lớn lên thời gian, cũng vô pháp đánh tan Dương Thần đối Thái Thiên Môn đích cừ hận. Dương Hi chính là vào Thái Thiên Môn, sau lại giết Thái Thiên Môn đích Thiếu môn chủ, nhưng[lay] nương nhờ trên đầu của mình. Sau đó đích tất cả cực khổ, toàn bộ đều và chuyện này, môn phái này hữu quan.

Từ một cái Đại La Kim Tiên đột nhiên lại biến thành phạm phu tục tử, ngoại trừ cừ hận, Dương Thần trong lòng cũng không biết nên như thế nào hình dung lúc này đích tâm tình. Bất quá có một chút là có thể xác định đích, bất kể thế nào nói, mình còn sống. Thập vạn thiên binh thiên tướng thân vẫn nói tiêu, chỉ ít mình còn sống, hơn nữa còn là sống ở để cho nhân chờ mong đích thời khắc.

Động thủ đích nhân đối phạm nhân hạ thủ rất có kỷ xảo, chỉ ít Dương Thần chỉ có thể duy trì ngồi đích tư thế, thời gian rất lâu đứng không đứng dậy, thân thể phảng phất cũng bị vật gì vậy ràng buộc ở. Thẳng đến nhóm đầu tiên bị đầu loại đích mấy chục và hắn cùng đi đích mọi người từ cái kia công chào giống nhau đích son môn miệng lúc đi ra, Dương Thần mới cảm giác thân thể buông lỏng, rốt cục có thể đứng lên.

"Thật là xui xẻo!"

"Năm nay lại không được, ài!"

...

Liên tiếp đích than thờ đích thanh âm từ mọi người trong miệng truyền ra, mấy người cùng thôn đích hậu sinh thấy Dương Thần giầy dựa, chạy tới đem Dương Thần nâng dậy đến.

"Không sai, chỉ ít chúng ta còn có thử xem đích cơ hội. Thần từ ngày hôm nay không may, liên cơ hội cũng không có thì bị đuổi ra ngoài!" Một cái hậu sinh tựa hồ đình nhiệt tâm, một bên bang Dương Thần vuốt bụi bặm trên người, vừa nói.

"Được rồi, đi thôi, trở về đi!" Trên cơ bản ngày hôm nay tất cả mọi người đã không có cơ hội, có người dẫn đầu, tự nhiên tất cả mọi người theo: "Còn phải cần một tháng đích lộ nì, đi thôi! Sang năm hay là còn có cơ hội!"

"Coi như hết, đây tiên duyên linh căn là do thiên định, năm nay không được, sang năm cũng không thấy đắc là có thể đi." Đường xuống núi thượng, có người thở dài nói.

"Nói không phải nói như vậy, linh căn xong nhất định đích thời gian, thân thể trưởng thành, căn cốt bất biến thời điểm mới có thể hiển hiện ra, nói không chừng ta năm nay đại bổ thượng một đoạn thời gian, sang năm là có thể có tiên duyên linh căn nì!" Nói đích, tự nhiên hay là đối với thân thể mình tràn ngập hy vọng đích nhân.

"Năm nay Dương Hi Dương Lan vận khí tốt a, Dương lão thái gia cái này muốn càng thêm đắc thể. Hắn cháu ruột cháu ruột nữ toàn bộ đều có tu Tiên Linh căn, ở trong thôn còn không đi ngang a!" Có thất ý đích, dĩ nhiên là hiểu được ý đích, mọi người lại nói tiếp, cũng là một bộ cực kỳ hâm mộ đích ngữ khí.

Dương Hi Dương Lan, Dương Thần lại nghe được hai người này tên, trong đầu phủ đầy bụi đích ký ức phảng phất lại một lần nữa đích từ ký ức ở chỗ sâu trong xương ra, đáng cũng đỡ không nổi. Nhất là Dương Hi, hầu như khiến Dương Thần hận đến trong xương cốt. Nếu không hắn, sư phụ cũng sẽ không bị liên lụy, nếu không hắn, Dương Thần cũng sẽ không vẫn quá trứ mai danh ẩn tích trốn đông trốn tây ăn nhờ ở đậu đích khuất nhục sinh hoạt, có thể nói, Dương Thần thượng một đời đích bất hạnh, có ít nhất ngũ thành là bởi vì Dương Hi.

Hoàn hảo, hiện tại Dương Thần sống lại, nhưng lại sống lại ở chính mình còn chưa tu tiên đích thời khắc. Vậy thì ý nghĩa, Dương Thần có vô số đích cơ hội. Theo mọi người đi trên đường về nhà, Dương Thần trong lòng âm thầm đích suy nghĩ.

Bởi vì ở sơn môn chỗ kêu thảm thiết một tiếng bị người đuổi ra đến, Dương Thần trái lại nghĩ có chút may mắn, nếu để cho chính mình thực sự đối mặt Thái Thiên Môn đích nhân, Dương Thần không biết mình có thể hay không nhịn xuống phần nộ. Minh bây giờ, nhưng không có gì pháp lực, dù cho chống lại cấp thấp nhất đệ tử, cũng tuyệt không phải đối thủ.

Về phần không có bị chọn thượng, Dương Thần càng thêm đích không biết lưu ý, dĩ trong đầu hắn đích ký ức và hơn vạn niên đích tu tiên kinh nghiệm, nhập không vào cái gì sơn môn, đối Dương Thần mà nói, đã không có chút ý nghĩa nào.

Dù cho Dương Thần thượng một đời uất ức suốt đời, tới rồi Tiên giới vẫn như cũ vẫn còn uất ức một đời, thế nhưng, dù sao hắn đã từng là một vị Đại La Kim Tiên, những này phạm giới đích môn phái, ngoại trừ sư môn của mình thuần dương cung ở ngoài, Dương Thần làm sao có thể khán ở trong mắt? Dựa vào Dương Thần thượng một đời đích tu hành kinh nghiệm, chẳng lẽ còn vô pháp bước vào tu tiên đích đại môn sao? Tội không đồng đảo, đi trước đây đích đường xưa, cũng có thể lần thứ hai làm một cái Đại La Kim Tiên.

Chỉ là, chính mình thật muốn đi trước đây đích đường xưa sao? Còn muốn bị Dương Hi hãm hại, bị Thái Thiên Môn truy sát, bị huyền thiên gác cổng chế vũ nhục? Trong đầu vừa mới thoát ra cái ý nghĩ này, đột nhiên một cái vô cùng mê hoặc tính đích ý niệm trong đầu trong nháy mắt thì xong ra. Dịch lão ma bạo thể trước, thế nhưng và đồng dạng hấp hối đích Dương Thần nói rất nhiều nói, trong đó thậm chí còn có Dịch lão ma tu hành trước đề thăng chính mình linh căn đích ma công công pháp.

Tiên giới Dịch lão ma hoành hành tường phòng hộ mấy trăm năm, số vạn thiên binh thiên tướng đều không thể thế nhưng hắn. Cuối cùng vẫn là ở nhất tên phản đồ đích bán đứng hạ, mới bị thập vạn thiên binh thiên tướng bày thiên la địa võng, lúc này mới vây khốn ở. Nhưng ký tựa như thử, Dịch lão ma như trước vẫn còn đại giết tứ phương, giết máu chảy thành sông. Cuối cùng bị thương nặng không trùng trị đích dưới tình hình, sử dụng Thiên Ma bạo thể đại pháp, và thập vạn thiên binh thiên tướng đồng quy vu tận.

Sở dĩ Dịch lão ma ở Tiên giới cũng có thể như vậy tung hoành, dựa vào là chính là hắn ngũ hành một trong đích Hóa Linh căn là mãn linh căn. Đúng dịp chính là, Dương Thần đã biết cửa này đề thăng linh căn đích công pháp, hắn đồng dạng cũng là Hóa Linh căn, mà vừa vận hiện tại Dương Thần còn chưa có bắt đầu tu hành. Đây chẳng phải là một cái thiên đại đích cơ hội?

Cái ý niệm này cùng nhau, Dương Thần trong lòng nhất thời thùng thùng đích nhảy dựng lên. Cho dù là năm đó phi thăng linh giới, lại phi thăng Tiên giới, cũng cũng không có khiến hắn như vậy đích kích động thất thố quá. Chỉ là, kích động đích song song, nhưng cũng có một loại tiền thoái lưỡng nan đích làm khó.

Đây chính là muốn giết người hấp thu sinh mệnh tinh hoa đến bổ sung chính mình linh căn đích ma công, chính mình một cái Đại La Kim Tiên sống lại, thực sự cần tu hành ma công sao? Dịch lão ma lúc đó cũng không chỉ giết mấy vạn nhân, chẳng lẽ mình cũng muốn đi giết mấy vạn người đến tu được không? Bằng vào chính mình vạn năm tu tiên đích kinh nghiệm, thế nào tu hành cũng không có khả năng quá kém. Một bên là giết người trưởng linh căn,

một bên là bình thường tu hành, hai người này ý niệm trong đầu ở Dương Thần đích trong đầu đối tới đối lui, nhất thời vô pháp làm ra quyết định.

"Người đã quên sao? Dương Thần!" Trong đầu, một cái thanh âm nghiêm nghị hát xích trứ: "Quên người sư phụ năm đó là như thế nào bị người khi dễ, ôm nỗi hận tự sát đích sao? Người đã quên mình là làm sao bị Dương Hi hãm hại, vẫn vô pháp xuất đầu đích sao? Người đã quên chính mình phi thăng sau khi, còn muốn bị cái kia cao cao tại thượng đích huyền thiên môn đích gia hỏa dường như nô lệ giống nhau đích vũ nhục sao? Người toàn đều quên sao? Người đã uất ức một đời, kiếp này còn muốn tiếp tục uất ức xuống phía dưới sao?"

"Không!" Dương Thần cúi đầu đích phát ra tiếng gào thét, vốn cho là quên đích này thâm thống ký ức, trong nháy mắt toàn bộ đều xông lên trong lòng. Sư phụ lúc sắp chết hậu khán chính mình đích thê mỹ nhân thân, Dương Hi hãm hại chính mình sau khi đắc ý đích biểu tình, Tiên giới cái kia đại nhân vật khán chính mình liên chó cũng không bằng đích khinh miệt ánh mắt, điên cuồng đích xuất hiện ở trước mắt. Cuối cùng, ký ức lại dừng lại ở sư phụ cầm mình kiểm quang đệ cho mình đích thời khắc.

"Không!" Đây trong nháy mắt đích mỹ hảo, quyết không cho phép có người đánh vỡ. Dương Thần đích trong ánh mắt, toát ra trước nay chưa có kiên định: "Dù cho khiến ta lưng đeo sâu hơn đích giết chóc, dù cho khiến ta biến thành tuyệt thế ma đầu, ta cũng muốn che chở người, từ nay về sau vui sướng bình an."

Kiếp trước vạn năm đích ẩn nhẫn, khiến Dương Thần đích tính cách vô cùng đích cứng cỏi, lúc này, làm ra sau khi quyết định, Dương Thần trong nháy mắt bình tĩnh lại. Nhìn thật cao đứng thẳng trứ đích Thái Thiên Môn đích sơn môn, cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

"Sư phụ, người chờ đó ta, chờ ta lần thứ hai bái nhập môn hạ của người, kiếp trước đích thâm kịch, tái cũng sẽ không phát sinh." Dương Thần trong lòng reo hò, dường như phát thệ giống nhau: "Kiếp trước người giúp ta gánh vác tất cả, kiếp này để cho ta tới giúp người chống đỡ cả bầu trời!"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 02 - Thân làm đao phủ

Từ Thái Thiên Môn ở đây trở lại Dương thôn, còn có gần một tháng đích lộ trình. Đến thời điểm, môn phái hội phụ trách giải quyết lộ phí và xa mã, nhưng những này người bị đào thải, trở lại không muốn tự mình nghĩ biện pháp. Dương thôn đích hậu sinh đều không thể nào giàu có, đây hơn một tháng đích lộ trình, cũng chỉ có thể đi trở về đi.

Điểm này tất cả mọi người lo lắng tới rồi, mỗi người trên thân đi ra trước, đều mang theo một ít tiền bạc. Ở chân núi đích tiểu điểm lý, mua nhất đồng lớn kiện mô mô, dùng bao quần áo da một bao, chính là trên đường đích cái ăn. Nông hộ nhân đi cá đường dài, cũng không cho rằng nhiều đích sự tình, dù sao không có làm lỡ việc nhà nông, đánh lên thì có tiền duyên, từ nay về sau ngư nhảy long môn, chẳng không hơn trở về đi tiếp tục sinh hoạt.

Dương Thần đã khôi phục hẳn nhất quán đích hòa khí bản tính, mục tiêu xác định, Dương Thần trái lại không có cái loại này vội vàng xao động. Vẫn không có gì chủ kiến đích Dương Thần, ở trong mắt mọi người hình như đột nhiên thay đổi một người giống nhau, hòa hòa khí khí, khuôn mặt mỉm cười, rồi lại có thể ở dễ dàng trong lúc đó, khiến đi theo đích này các bạn thân mến bất tri bất giác đích theo sắp xếp của hắn đến hành sự. Mọi người chút nào chưa phát giác ra đích khác thường, chỉ cảm thấy Dương Thần nói rất có đạo lý.

Tùy tiện tìm cá cớ, Dương Thần rồi rồi đi đội ngũ, một mình một người ra đi. Kỳ đồng bạn hẳn thật không có nghĩ làm sao, hầu như đều suy đoán hẳn là muốn quay về đi xem tái có cơ hội hay không, cũng ai cũng không có nói toạc, tùy ý hẩn ly khai.

Dương Thần tự nhiên không giống mọi người tưởng tượng đích trở lại Thái Thiên Môn tìm cơ hội, mà là trực tiếp xoay người vào núi. Trong tay có một mạng cũi đao nơi tay, bằng vào Dương Thần hơn vạn niên đích kinh nghiệm, tùy tùy tiện tiện đều có thể đạt được tìm được ăn uống. Sở dĩ tách ra mọi người, cũng bởi vì vì Dương Thần muốn bắt đầu rèn luyện thân thể.

Loại này rèn luyện, và tu hành tiên pháp hoàn toàn bất đồng, không phải Dẫn Khí Nhập Thể tu luyện luyện khí quyết, mà là dùng võ nói ngoại công, luyện tập ngoại môn quyền thuật đích phương thức, đến khiến thân thể biến đích càng thêm đích cường hãn. Về phần nội công tâm pháp, nhưng [lại] một mực không luyện.

Tu hành võ đạo, ở tu tiên các đệ tử xem ra, na hoàn toàn là tiểu thừa trong đích tiểu thừa phương pháp. Chỉ cần luyện khí Trúc Cơ, tự nhiên sẽ có vô số đích linh lực đến điều trị thân thể, còn hơn ngoại môn công phu rèn luyện, hiệu quả tuyệt đối tốt hơn một trăm lần. Huống hồ, tu hành võ đạo, thuần túy là ở lãng phí tu luyện thời gian, có lúc này, còn không bằng lo lắng nhiều luyện một lò đan dược hoặc là móc mấy lượng linh thạch tới có lời.

Dương Thần không ngốc, có vạn năm đích tu tiên kinh lịch, hẳn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, một cái thân thể cường tráng và một cái suy yếu đích thân thể, song song tu luyện nói, kém sẽ có cỡ nào đích thật lớn. Có lẽ ở gần ngũ đích mấy trăm năm nhìn chưa ra quá lớn đích khác biệt, nhưng thực sự tới rồi phi thăng thời điểm, mới sẽ minh bạch loại này chênh lệch đích kinh khủng.

Tu hành đích cơ sở là trọng yếu nhất, mà cơ sở, ngoại trừ căn bản nhất đích tu hành linh căn ở ngoài, còn lại là thể hiện ở càng thêm cường kiện đích trên thân thể. Cơ sở hào, thì đại biểu cho mạnh hơn phát triển.

Hữu hiệu đích chịu đựng thân thể là bước đầu tiên. Dù cho ở tu hành trên đường, cũng cũng không phải chỉ nói cứu các loại công pháp đích tu hành, mà bỏ quên thân thể đích. Cố nhiên tu vì tới rồi nhất định đích cảnh giới sau khi, linh lực là có thể cường hóa thân thể. Thế nhưng, cường hóa nhất cụ suy yếu đích thư sinh thân thể và cường hóa nhất cụ cường tráng đích thân thể, hiệu quả cũng vẫn còn không đồng dạng như vậy.

Đồng dạng, cho dù là ở người tu hành đích trong chiến đấu, một cái luyện qua võ thuật đích và một cái cả ngày luyện tập tọa công không rảnh hần cố đích nhân cũng vẫn có trừ tương đối lớn đích khác nhau đích. Dương Thần đang tu luyện trước, hay dùng ngoại môn quyền pháp đến rèn luyện gân cốt, chính là mục đích này.

Chích tu ngoại công, không tu nội công, còn có một nguyên nhân, đó chính là Dịch lão ma đích đề thăng linh căn đích ma công, chỉ có thể ở không có tu hành trước tài năng tu luyện, công pháp đích hạn chế, căn bản không có biện pháp giải quyết.

Ngoại trừ quyền pháp, còn có chính là chạy bộ, nhảy vùn vùn một loạt có thể tăng gia thân thể sự mềm dẻo tính và tốc độ đích phương thức. Chạy về thôn đích trên đường, Dương Thần không phải bảo chính là khiêu, tất cả thực vật đều là ở trong núi dùng sài đao săn bắn.

Hơn mười ngày, khiến Dương Thần đích ký ức khôi phục càng phát ra đích rõ ràng, thiếu niên thời kì đích tất cả, đều lần thứ hai về tới trong óc ở giữa. Một bên rèn luyện, một bên chạy trốn, rất nhanh Dương Thần liền đi tới một tòa phổ thông đích trong núi.

Ngon núi này cự ly một cái huyện thành nhỏ không xa, nhưng nhưng[*lại*] có rất ít người vào núi. Trên núi trụi lủi đích, hầu như nhìn không thấy một điểm đích linh khí, có một tọa nhỏ nhỏ đích sơn Thần Miếu, từ lâu rách nát không chịu nổi, tường cũng sụp đổ phân nửa.

Dương Thần đứng ở nơi này cá sơn Thần Miếu tiền, tỉ mỉ xác nhận một chút, khẳng định đây là hần trong trí nhớ đích cái kia sơn Thần Miếu, lúc này mới cười cười, đẩy ra đã lạn hơn phân nửa đích cửa miếu, đi vào.

Nguyên bản trên tường còn có chút bích hoạ, cũng đã bị mưa gió ăn mòn đích loang lổ bất kham. Dương Thần vào miếu sau khi, cũng không quản bài vị thượng đích thần tượng từ lâu nhìn không ra dáng dấp, chỉ để lại đôi nề khối, cũng tiên hướng về phía nguyên bản đích bài vị xá một cái. Sơn thần tuy nhỏ, Thần Miếu mặc dù phá, nhưng là là Thiên Đình có người nhậm chức đích.

Bái hoàn sau khi, Dương Thần chuyển đến bài vị phía sau. Ở bài vị và phía sau một gốc cây lão hòe thụ trung gian ôm banh chạy trốn lượng một chút, tính ra trung gian đích địa điểm, bắt đầu đào móc đứng lên. Hợp với xuống phía dưới đào không sai biệt lắm có lục xích bao sâu, lúc này mới đụng tới một cái cứng rắn đích vật.

Dương Thần đại hỉ, dọc theo cái kia vật đích sát biên giới đem thổ từng chút từng chút đích đào ra, lộ ra một cái ngăn nắp đích kim chúc cái rương. Cái rương chôn ở trong đất nhiều năm, nhưng[*lại*] không có nửa điểm đích tú tích, chỉ là đen thùi đích không chớp mắt.

Đem cái rương bàn đứng lên, nặng trĩu đích có ít nhất trăm cân trên dưới. Nếu không Dương Thần gần nhất rèn đúc đích chuyên cần lực, hơn nữa thân thể cốt từ nhỏ thì cường tráng, thật đúng là nã không đứng dậy.

Cái rương này, là Dương lão thái gia, cũng là Dương Hi đích gia gia, ở lúc còn trẻ, cấp nhà mình đích hậu đại lưu lại đích một nhóm một ngày xảy ra chuyện gì tai họa, dùng để Đông Sơn tái khởi đích tiền vốn. Bất quá, hiện tại đây nhóm tiền vốn đã về Dương Thần sở hữu.

Kế tiếp, Dương Thần muốn bắt trả những này tiền vốn, trở lại mang cho phụ mẫu của chính mình, rời xa Dương thôn. Năm đó Dương Hi hãm hại Dương Thần thời điểm, thậm chí đem Dương Thần đích phụ mẫu làm con tin, Dương Thần bắt đắc dĩ mới nắm bắt mũi nhọn hạ chuyện này. Kiếp này, Dương Thần nếu không dự định cấp Dương Hi bất kỳ cơ hội nào.

Lúc này, Dương lão thái gia phỏng chừng còn không có khai báo Dương Hi việc này, vừa lúc tiện nghi Dương Thần. Tiên đem đào lên thổ điền hào, sau đó Dương Thần trực tiếp từ nơi không xa dời tài liệu một gốc cây nhỏ ở bên cạnh, sau đó mới khiêng cái rương, đi tới dưới chân núi ven đường đích trong rừng cây, tìm cá địa phương một lần nữa mai hào. Nhìn mọi nơi không nữa kể hờ, Dương Thần mới dọc theo đại lộ, hướng về gia hương chạy đi.

Một đường chạy vội, Dương Thần đích tốc độ nhưng cũng không thể so này kết bạn hành tẩu đích các bạn thân mến chậm, chờ bọn hắn trở lại Dương thôn thời điểm, Dương Thần cũng vừa mới chạy trở lại.

Một tháng đích hữu hiệu rèn đúc, khiến Dương Thần so với lúc rời đi thoát nhìn tráng kiện vài phần, mặc dù mới mười sáu tuổi, thể nhưng thân cái nhưng[*lại*] một điểm không thể so đã lớn soa.

Dương Hi và Dương Lan hai vị Dương lão thái gia đích cháu ruột cháu ruột nữ bị Thái Thiên Môn lựa đích tin tức, nhất thời ở Dương thôn đưa tới sóng to gió lớn. Hầu như toàn bộ thị trấn đều chấn động, thậm chí ngay cả Huyện lệnh đại nhân đều tới cửa chúc. Trong lúc nhất thời, Dương thôn tiếng người ồn ào, tựa hồ ở tổ chức một hồi long trọng đích ngày lễ thịnh hội.

Dương lão thái gia cử gia chúc mừng đích náo nhiệt đích tràng diện trung, bị đầu loại đích Dương Thần một nhà đích buồn bã rời đi, có vẻ như vậy đích không chớp mắt.

Dương Thần gia chỉ là họ Dương mà thôi, và Dương thôn đích Dương lão thái gia cũng không có thân tộc quan hệ. Một nhà ba người ở trong huyện thành mướn một chiếc xe ngựa, mang theo cũng không nhiều đích dụng cụ, rất nhanh đích rồi rời đi thị trấn đích phạm vi.

Tại hạ một người thị trấn phụ cận, Dương Thần xa thải nguyên bản đích xe ngựa, ở tân thị trấn lý lại mượn một chiếc xe ngựa, đi tới người thứ hai địa điểm, vẫn thay đổi không sai biệt lắm sáu địa phương, cuối cùng Dương Thần mới mua một chiếc xe ngựa, chạy đi hơn một ngày thời gian sau khi, người một nhà chạy tới Dương Thần chôn dấu cái rương đích phụ cận.

Ở nơi thích hợp nghỉ ngơi hơn một canh giờ, Dương gia đích hành lý ở giữa, thần không biết quý không hay hơn một ngum cái rương, hơn nữa còn là đặt ở lãnh nhất cá đã có đích bên trong rương, ai cũng nhìn không ra.

Sau đó, chính là nhìn chuẩn một cái phương hướng, đại khái đi rồi không sai biệt lắm hai tháng thời gian, chạy tới Dương Thần tưởng muốn an bài phụ mẫu chỗ ở. May mà dọc theo đường đi đều là đi đích quan đạo, một nhà ba người cũng không giống là kẻ có tiền, cánh cũng không có cái gì đạo tặc quang cố, bình an đích chạy tới mục đích. Trải qua lần này an bài, sau đó tái không có khả năng không ai có thể tìm được Dương Thần đích phụ mẫu.

Trên thực tế, một đoạn đường này đồ, đã đi ra nguyên bản Dương gia chỗ đích trần nước, tiến nhập Triệu quốc đích lãnh thổ một nước. Dĩ Dương Thần phụ mẫu hai cá trung thực đích người nông dân muốn rời khỏi trần nước, hầu như thì là chuyện không thể nào. Nhưng ở Dương Thần dường như biết trước giống nhau đích an bài hạ, nhưng[lại] dọc theo đường đi hữu kinh vô hiểm, thuận lợi đến.

Dương lão thái gia đích tiền vốn thực tại đích không ít, ngoại trừ có hơn sáu trăm lượng vàng, hơn một trăm lượng bạc ngoại, những thứ khác thể nhưng toàn bộ đều là hạ phẩm linh thạch. Mấy chục cân đích hạ phẩm linh thạch, đủ để dễ được với mấy vạn lượng vàng.

Dương Thần một điểm cũng không có khách khí, mua phòng mua đất mua nô tỳ, ở một cái sảo hiển hẻo lánh nhưng sơn minh thủy tú đích địa phương, cấp nhà mình phụ mẫu an bài kế tiếp đại trang viên, mấy trăm mẫu ruộng tốt, mấy chục tôi tớ, còn có thượng Bách gia đích tá điền. Hai cá từ đến không có hưởng thụ quá một ngày ngày lãnh đích người nông dân, nhân rồi trong lúc đó liền thành bọn họ ước ao cả đời đích nhân thượng nhân, mọi người gặp mặt đều là xưng hô lão gia thái thái, thực tại đích để cho bọn họ không thể tin được.

Ở đây chỗ hẻo lánh, trừ bọn họ ra cái này thôn trang lý đích nhân ở ngoài, hầu như ít có người ngoài trải qua, coi như là chiến loạn, cũng sẽ không làm sao ảnh hưởng đến ở đây. Đây là Dương Thần tỉ mỉ chọn đích địa phương, những này tự nhiên toàn bộ đều lo lắng tới rồi.

An bài xong đây hết thảy, Dương Thần cũng không có sót ruột ly khai, mà là cùng phụ mẫu của chính mình, sinh sống nửa năm. Nửa năm này ở giữa, Dương Thần càng phát ra rèn đúc đích chịu khó, hơn nữa thực vật tinh mỹ, tựa hồ cả người đều rắn chắc nhất vòng lớn. Toàn thân đều là cơ thể cầu kết, một điểm đều nhìn không ra Dương Thần chỉ có một mười sáu tuổi.

Thu hoạch nhất quý lương thực, toàn bộ trang viên đích sinh hoạt cũng đã đi vào quỹ đạo, Dương Thần mới cáo biệt phụ mẫu, ly khai cái này nhà mới. Lúc này cự ly hẳn sống lại tỉnh lại, đã qua chín nguyệt.

Ngoài ngàn dặm đích thị trấn đích lão đạo phủ đích gian phòng trên bàn, bày đặt nhị mươi lượng vàng, đạo phủ đích đối diện, an vị trừ Dương Thần.

"Ý của ngươi là, ngươi muốn trở thành một cái đạo phủ, nếu như ta hỗ trợ làm được, những này chính là ta đích?" Lão đạo phủ thậm chí không thể tin được chính mình còn mắt thấy đích cái lỗ tai nghe được đích tất cả, thiên hạ này còn có chuyện tốt như vậy?

Đạo phủ tịnh không phải là cái gì làm cho người ta ước ao đích chức nghiệp, trên thực tế, ở hiện nay đích đẳng cấp dưới chế độ, đạo phủ chỉ là một thần ghét quý bỏ qua đích chức nghiệp, thậm chí ngay cả tên khất cái cũng không bằng. Đi ở trên đường, không có người có thể dễ mất. Gia chi giết quá nhiều người, có thương tích thiên và, truyền thuyết sau khi chết muốn hạ tầng mười tám địa ngục. Lão đạo phủ vô luận như thế nào không thể tin được, thậm chí có nhân tổn nhiều như vậy đích vàng đến chủ động yêu cầu làm này kiện sự tình.

"Ta trời sinh mệnh cứng rắn, bậc toán đích Tiên sư nói, nếu như ta không có khắc chết cũng đủ đích nhân mà nói, sẽ khắc chết phụ mẫu ta người nhà, sớ dĩ, ta muốn nương đạo phủ đích thân phận tới giết một số người, hóa giải mạng của ta cách." Dương Thần thuận miệng bịa chuyện một cái nói xong quá khứ đích lý do: "Ta chỉ muốn làm nửa năm, nửa năm sau, ta sẽ rời đi, ngươi nên hoàn làm cái gì."

Nửa năm, thay mình giết người, làm cho mình ít tạo sát nghiệp, nhưng lại cấp hai mươi lượng vàng, thì là xóa cấp Huyện lệnh đại nhân đích chuẩn bị, đó cũng là một khoản không nhỏ đích lợi nhuận. Nếu như lão đạo phủ hoàn không đồng ý, vậy hẳn chính là một cái kẻ ngu si.

Ôm bệnh, xin nghỉ, sau đó đề cử một cái đồ đệ, lão đạo phủ chỉ dùng ngắn ngủi đích nửa ngày, sẽ làm thỏa đây hết thảy. Dương Thần to lớn đích vóc người để cho người khác không chút nghi ngờ hẳn có thể cú đảm nhiệm được đạo phủ đích trọng trách.

Ai cũng không biết Dương Thần tại sao phải muốn làm một cái thế gian đích đạo phủ, chỉ có Dương Thần chính mình rõ ràng. Tiên giới từng có quá một lần Thiên Đình phản loạn, đó là ở Dương Thần phi thăng trước thật lâu thì phát sinh trôi qua. Nhưng Dương Thần cũng lý giải quá, đại khái phát sinh đích thời gian chính là khi hắn sinh ra sau khi, lúc đó phạm giới đích dấu hiệu là đầy trời huyết quang một ngày một đêm, sau đó chính là trời hạ đại loạn, rất nhiều vương triều toàn bộ đều thay đổi triều đại.

Căn cứ Dương Thần lý giải đến đích tin tức, Thiên Đình phản loạn sau khi, Trảm Tiên đài hầu như chém không dưới mấy nghìn danh tất cả lớn nhỏ đích Thần Tiên. Mà Trảm Tiên đài cái này Thiên Đình độc hữu chính là hành hình pháp bảo, để tránh những cao thủ điều khiển đối Tiên giới hình thành uy hiếp, nhưng[lại] luôn luôn là do phạm người đến thao túng. Về phần thao túng Trảm Tiên đài đích chọn người, tự nhiên là từ thế gian đạo phủ ở giữa tuyển chọn.

Nếu như Dương Thần có thể tiến nhập Trảm Tiên đài mà nói, vậy thì mình chính nói thuận đích chém giết tiên nhân đến tu luyện ma công. Giết một vị tiên nhân thu được đích chỗ tốt, phỏng chừng so với giết một vạn cá phạm mọi người muốn xen vào dùng. Cũng không hội lung đeo Ma đạo danh tiếng, có thể bỏ mất chính mình đích tu hành linh căn, bây giờ suy nghĩ một chút, đây quả thực là lên trời thượng hẳn việc nặng một lần, an bài hẳn đến trăm tiên.

Dương Thần tiến nhập trạng huống là như thế đích khoái, xong xuôi điều này ngày thứ hai, thì có một gã tù phạm muốn chém thủ. Đây là Dương Thần lần

đầu tiên ở đạo trường thượng giết người, cũng là lần đầu tiên muốn thử nghiệm Dịch lão ma công pháp. Mặc dù là lão ma trước khi chết theo như lời đích, nhưng là nói không chừng giả bộ, Dương Thần vô luận như thế nào đều phải thử một lần đích. Đạo phủ, chính là có thể danh chính ngôn thuận giết người đích như một tuyển chọn.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta người ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Dương Thần xích lửa trứ trên thân, trên đầu bao trứ huyết hồng đích trù khăn, thân thủ bắt được quỷ đích tù phạm trên thân cầm đích bỏ mạng bài, văng ngằm nhất ném. Tay phải đem vẫn đoan ở trên tay phải đích quỷ đầu đại đao giơ cao lên.

Theo Dương Thần đích động tác này, đạo trường nội ngoại quan hình đích mọi người lập tức trừng lớn hai mắt, ngừng lại rồi hô hấp. Tào liên chuẩn bị tốt rượu mạnh thì để ở một bên, Dương Thần đoan khỏi bát rượu, uống trước thật to đích một ngụm, ngay sau đó lại hàm nhất miếng, hướng về phía quỷ đầu đại đao phốc một tiếng văng quá khứ. Làm xong đây hết thấy, Dương Thần nhìn tù phạm đích nhân tình sáng lên, trên thân rồi đột nhiên trong lúc đó phát sinh một cỗ sát khí, cả người hình như đột nhiên thay đổi cả nhân giống nhau, quỷ đầu đao thật cao đích vung lên, mạnh chém xuống.

Mọi người chỉ thấy một đạo sáng như tuyết đích ánh đao hiện lên, thậm chí còn không dám khẳng định có đúng hay không Dương Thần đã làm động tác này, nhưng Dương Thần nhưng thật giống như lại biến trở về cái kia hòa khí đích thanh niên, cư nhiên đã cầm một khối mới tinh đích trù bổ, bắt đầu lau sát thân đao. Mọi người ngẩn ra, nhìn chăm chú nhìn lại, tù phạm đích đầu hoàn hảo tốt ở tù phạm đích trên cổ, không chút sứt mẻ, đây là có chuyện gì?

Đang ở kinh nghi gian, tù phạm đích cổ trong lúc đó, rồi đột nhiên đích xuất hiện rồi một tia vết máu, sau đó vết máu càng ngày càng dài, biến thành một cái huyết tuyến. Sau đó, phanh một tiếng, số người từ huyết tuyến chỗ toàn bộ đích rút xuống, lộ ra một cái miệng chén đại đích vết thương, nóng chảy đích máu dường như phun dưng đích nước suối giống nhau, bay thẳng đến chân trời, xuy xuy vang lên chừng năm sáu tức, đây mới không có lớn như vậy đích sức mạnh. Cho đến lúc này hậu, vừa quỷ đích tù phạm thì thể, lúc này mới phác ngã xuống đất.

Xôn xao, một trận huyền ảo, kế tiếp chính là rung trời bàn đích trăm trổ khen ngợi thanh.

Dương Thần nhưng[lại] hít một hơi thật sâu, đã trong đầu không biết nhớ lại bao nhiêu lần đích công quyết, nhất thời bắt đầu lưu chuyển đứng lên, một đạo ai cũng nhìn không thấy đích khí tức, từ trên thi thể thẳng vọt vào Dương Thần đích trong cơ thể, hóa thành một cỗ dòng nước ấm, truyền đến Dương Thần đích tứ chi bách骸.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 03 - Người nào không dám trảm

Mọi người hoàn đang nghị luận trứ tân đao phủ giết người đích đặc sắc, Dương Thần cũng đang cảm ứng trong cơ thể đích đạo kia nhiệt lưu. Dịch lão ma đích công pháp không sai, chỉ ít đến bây giờ còn không có làm lỗi, chỉ là còn không biết hiệu quả làm sao.

Trở lại tiểu viện của mình ở giữa, Dương Thần từ thót hạ nhảy ra đến một khối năm màu đích tảng đá. Cho dù có nhân xem tới được, cũng nhất định nhận thức không ra đây là vật gì. Chỉ có Dương Thần biết, đây năm màu thạch, vốn là hậu thể này tiên môn dùng để trắc thí môn đồ hậu thiên linh căn đích. Tiên thiên linh căn đã đã định trước, duy nhất có thể biến hóa đích, chính là hậu thiên linh căn.

Hai tay kháo đi tới, năm màu thạch hầu như không có bất kỳ đích biến hóa, thế nhưng, nhìn kỹ, đã có như vậy một tia yếu ớt đến quả thực vô pháp phát hiện hồng sắc quang mang xuất hiện. Điều này cũng ý nghĩa, hậu thiên linh căn thật sự có một tia cực kỳ rất nhỏ đích biến hóa. Dù sao chỉ giết một người, đã nghĩ muốn trên diện rộng độ cải biến linh căn, thật sự là quá mức vu trò đùa một điểm. Bất quá, chỉ ít chứng minh, công pháp này đích xác hữu hiệu.

Đi Dương Thần hơn vạn niên đích tu hành kinh nghiệm, hẳn cũng không có phát hiện công pháp lưu chuyển thời điểm sẽ cho thân thể mang đến cái gì tổn thương, càng không có phát hiện có cái gì tai họa ngầm. Nói cách khác, công pháp này tạm thời mà nói, hoàn thực sự không có vấn đề gì. Thần kỳ nhất chính là, công pháp này một ... không ... Tăng gia linh lực pháp lực, nhị không rèn luyện Nguyên thần, mặc dù luyện, cũng còn là một người thường, mà không sẽ phạm Thiên Đình đích kiêng kỵ, tiến nhập Trảm Tiên đài, như trước có đầy đủ đích cơ hội.

Từ sau nửa năm bắt đầu, các nơi thì nạn trộm cướp mọc thành bụi, với tay bắt tận. Triều đình ở phiên không thắng phiên đích dưới tình hình, trực tiếp cho các nơi cường ngành đích mệnh lệnh, bắt được đạo phủ, trăm lập tức hành quyết! Trước nay chưa có cường ngành hạ, các nơi hầu như mỗi ngày đều có thể bắt được không ít đích đạo tặc. Ngay từ đầu là mấy người, sau lại biến thành hơn mười hai mươi mấy người, không mấy ngày nữa, mà bắt đầu bốn mươi lăm thập đích bắt lại.

Thị trấn lý, ngoại trừ cáo bệnh đích lão đao phủ, hiện nay chỉ có Dương Thần một cái đao phủ, mỗi ngày Dương Thần đều phải phụ trách chặt bỏ hơn mười viên đầu lâu. Ngay từ đầu mọi người hoàn có hứng thú đến đạo trường quan hình, sau khi thấy đến, nhưng[lại] không nữa nhân có loại này nhân hạ thoải mái.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta cùng với chư vị ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Mỗi một lần hành hình tiền, Dương Thần đô hội nói như vậy đích một phen nói. Nói đích rõ ràng mình bạch, nhân quả mới không biết dính vào người. Mới nói vài ngày, Dương Thần cũng đã nói đi thường đích rất quen.

Răng rắc, Dương Thần huy đao chặt bỏ nhất cái đầu người, tiên huyết trực tiếp chưa bao giờ đầu đích bột khang ở giữa phun dừng mãnh tiến ra, Dương Thần nhưng không có nhiễm thương một giọt. Đây là hãn vẫn cẩn thận huấn luyện đích kết quả, trên trăm cái đầu người, đã khiến hãn nắm giữ chém đầu sau khi không biết nhiễm đến một tia tiên huyết đích kỳ xảo.

Tỉ, Dương Thần thật dài hít một hơi, tựa hồ thi thể ở giữa ẩn chứa đích sinh mệnh tinh khí, cũng theo đây thật dài hấp khí mà hút tới rồi Dương Thần đích trong cơ thể. Đã vận chuyển trên trăm biến đích công pháp, nhất thời lần thứ hai lưu chuyển đứng lên, đem đây cỗ tinh khí phi khoái đích dẫn tới tứ chi bách hài ở giữa, tư nhuận trừ Dương Thần đích thân thể, thay đổi Dương Thần đích linh căn.

Thủ hạ không có nửa điểm đích do dự, Dương Thần giống như cá dây chuyển sản xuất thượng đích thao công giống nhau, đi tới người thứ hai tù phạm trước mặt, chém đầu, hấp khí, hành công, kế tiếp là người thứ ba, người thứ tư. . .

Cùng ngày lại có bốn mươi lăm cá đao tặc muốn chém đầu, Dương Thần chém hoàn cuối cùng một cái, thân thể ở giữa đã tràn đầy lực lượng. Tỉ mỉ đích cảm giác một chút thân thể đích biến hóa, Dương Thần vẫn là hơi lắc đầu. Phàm tánh mạng con người tinh hoa, coi như là tái thể nào hấp thu, tác dụng tựa hồ cũng không lớn, trừ phi giết tính bằng đơn vị hàng nghìn mười vạn tính, có lẽ mới có rõ ràng đích hiệu quả.

Bất quá, Dương Thần cho rằng không có chỗ lợi gì, trong mắt mọi người xung quanh, nhưng[lay] hoàn toàn là một chuyện khác. Có lẽ là môn công pháp kia đích nguyên nhân, mỗi lần giết người xong sau khi, Dương Thần trên thân đô hội khóa thượng một cỗ nồng đậm đích huyết tinh khí, thật lâu không biết tán đi. Cả người, tựa như cùng từ biển máu ở giữa bò ra giống nhau, khí thể hung ác bốn phía, không cần phải nói người thường, ngay cả đạo trưởng chu vi đích quân tốt môn, thấy Dương Thần, cũng đều là không tự chủ đích quay đầu đi, tránh ra ánh mắt của hãn.

Đi ở trên đường cái, trong thành đích cư dân càng là liên cũng không dám nhìn Dương Thần liếc mắt, e sợ cho tránh không kịp, Dương Thần chỉ cần xuất hiện, hầu như chính là muôn người đều đổ xô ra đường đích cảnh tượng. Như thế cũng làm cho Dương Thần tỉnh rất nhiều phiền phức, chỉ ít không người nào dám đến tìm Dương Thần đích xui. Na sợ bọn họ tái miệt thị Dương Thần, ngay mặt cũng không dám nói nửa không thích hợp thiếp đích chữ.

Buổi sáng nghỉ ngơi, buổi trưa chém đầu, buổi chiều luyện quyền, quy luật đích ngày qua một tháng, Dương Thần cũng thực đích hấp thu không ít từ tu đích sinh mệnh tinh hoa. Tuy rằng không có thể đạt được hãn muốn nhất đạt tới mục đích, nhưng chỉ là thân thể huyết khí thượng lấy được chỗ tốt, cũng đã khiến quyền pháp của hãn cao hơn một tầng cảnh giới.

Một ngày này, Dương Thần từ đạo trường hành hình hoàn tất, đi trên đường về nhà, liền xem đến đây trời đích rặng mây đỏ. Ngày hôm nay hết sức kỳ quái, vừa mới quá buổi trưa, thì xuất hiện rồi ánh nắng chiều, hơn nữa ánh nắng chiều thế nhưng hiện đây toàn bộ bầu trời, nhan sắc cũng là máu cũng dường như hồng.

Thấy được một màn này, Dương Thần trên mặt rốt cục lộ ra dáng tươi cười. Đợi thời gian lâu như vậy, vì đích chính là chỗ này một ngày. Đây trời đích huyết quang, đây ở Dương Thần kiếp trước phi thăng nhập Tiên giới thời điểm mới biết được, ngày này, đối ứng chính là Thiên Đình kịch biến.

Ăn xong cơm tối, Dương Thần thì sớm đích tiến nhập mộng đẹp. Nói cũng kỳ quái, mặc kệ là đang làm gì nhân, vào lúc ban đêm, đều là sớm đích đi vào giấc ngủ. Dù cho đang ở hãn chỗ, không ở trên giường, cũng là bỗng nhiên trong lúc đó thì ừ rú kéo tới, lung tung đích tìm một chỗ, toàn bộ đều tiến nhập cảnh trong mơ ở giữa.

"Dương Thần, người thế nhưng đao phủ?" Trong lúc ngủ mơ, Dương Thần đột nhiên nghe được một tiếng gào to.

"Chính là, đại nhân!" Nghe thế cú câu hỏi, Dương Thần phi khoái đích từ trên giường vội vàng đứng lên, hướng về hư không trả lời một câu. Lúc này Dương Thần mới phát hiện, mình đã không tại nguyên bốn đích gian phòng ở giữa.

"Chỉ cần là tử tù, người cũng dám trảm? Đều có thể trảm đắc?" Thanh âm lần thứ hai hỏi ra một vấn đề.

"Chỉ cần là tử tù, ta liền dám trảm, cũng có thể trảm đắc!" Dương Thần không chút do dự kiêu ngạo đích hồi đáp.

"Đi theo ta!" Thanh âm đích chủ nhân căn bản cũng không có hiện thân, chỉ là truyền tới một đạo thanh âm uy nghiêm: "Thượng đạo trưởng, trảm phạm nhân!" Trong thanh âm, tràn đầy một cỗ thượng vị giả đích khí phách, làm cho người ta căn bản vô pháp có cự tuyệt đích tâm tư.

"Là, đại nhân!" Dương Thần không cần suy nghĩ, đáp ứng một tiếng, dọc theo trước mắt đột nhiên xuất hiện đích một con đường, sai bước đích đi tới. Chỉ chớp lát, thì thấy được một cái xúm lại rất nhiều người đích đạo trường.

Không biết lúc nào, Dương Thần trên thân đích trang phục, đã đổi thành hãn ở đạo trường thượng đích na một bộ đao phủ trang phục. Một cái thấy không rõ khuôn mặt đích quân tốt, hai tay đang cầm một bả đồ như máu đích quý đầu đao, đưa đến Dương Thần trước mặt. Dương Thần thân thủ đã nắm, theo thói quen đích thân đao dựng lên, ngón tay dọc theo lưỡi dao thì sờ soạn đi tới. Chém đầu trước, ít nhất cũng phải nhìn đao có đủ hay không sắc bén.

"Tiểu ca, tá một bước nói!" Vừa mới thử một chút lưỡi dao đích trình độ sắc bén, đai lưng đã bị nhân nhẹ nhàng đích lôi kéo một cái, song song truyền đến một tiếng rất là lấy lòng đích thanh âm.

Dương Thần quay đầu, lại phát hiện một cái tai to mắt lớn đích mập mạp, ăn mặc một thân lụa là gấm vóc, một tay đang ở nhẹ nhàng đích lôi kéo thắt lưng của mình, tay kia, nhưng[lay] lặng yên không một tiếng động đích đưa tới Dương Thần đích trong tay, phi thủ một tấc, một thời chỉ ít mười hai đích

Mỹ kim bảo thì xuất hiện ở lòng bàn tay ở giữa.

"Tiểu ca, có thể hay không đi cá phương tiện?" Mập mập mang trên mặt một loại làm cho người ta vừa nhìn thì thân cận đích đáng tươi cười, thân thủ sẽ đem viên kim đỉnh nhét vào Dương Thần đích đai lưng trung: "Những người khác ta cũng đã chuẩn bị hảo, chỉ cần tiểu ca gây ngộ hội pháp trường thượng buông tha con ta, chém đầu thời điểm, chích cắt điểm da thịt, không đã thương người mệnh, giấu điểm được giam trăm quan, người bên ngoài quyết định nhìn không ra đầu mối đích. Sau có khác thâm tạ!"

"Ta chỉ là đao phủ, phụ trách hành hình, những thứ khác, ta không hiểu!" Dương Thần nghiêm sắc mặt, đem na chích phi thủ đẩy ra, xoay người sai bước tiêu sai gia hình trạng.

"Tiểu tử, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta có thể triệu đại đương thời thượng thư, không tán thưởng, ta muốn ngươi chịu không nổi!" Mập mập thấy Dương Thần cự tuyệt, sắc mặt nhất thời thay đổi, tàn bạo đích hướng về phía Dương Thần đích bóng lưng thấp hô một câu.

"Ngươi chính là triệu đại đương thời hoàng thượng, lại cùng ta chém đầu có quan hệ gì?" Dương Thần cười lạnh một tiếng, trực tiếp đích leo lên hình thái, trong lòng ôm huyết hồng đích quý đầu đại đao, văng bên kia vừa đứng, lẳng lẳng cùng đợi hành hình đích hiệu lệnh.

Lần này không có thể như vậy Dương Thần một người hành hình, ôm hồng sắc quý đầu đao đích đao phủ, đủ đứng nhất đại bài. Dương Thần thậm chí thấy không rõ rốt cuộc có bao nhiêu người. Trường hợp như vậy, thực tại đích làm cho người ta kinh hãi, cái dạng gì đích pháp trường, lại muốn chém như vậy đông đảo đích đầu?

Thùng thùng đông, tam thanh cổ hưởng, ngày tựa hồ đã đến chính giữa. Dương Thần chỉ nghe được một tiếng hiệu lệnh: "Khai tử!" Sau đó, liền xem đến một cái mệnh bài đã đánh mất qua đây.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Dương Thần theo thói quen đích nói ra công việc của mình dùng từ, sau đó một bả bắt được cầm ở tù phạm trên thân đích bỏ mạng bài, bên cạnh nhất ném, hét lớn một tiếng, quý đầu đao thật cao đích giơ lên, sát một tiếng chém xuống phía dưới. Nhất cái đầu người nhất thời gian quay tròn cổn xuất thật xa, mất đi đầu lâu đích thân thể chậm rãi đích ngã quỵ, máu như trước cuồng phun không thôi.

Làm xong đây hết thấy, Dương Thần nhưng[lay] hiềm thấy đích không giống như ngày thường hấp thụ sinh mệnh tinh hoa luyện công, mà là lẳng lẳng đích ôm đao đứng ở tại chỗ, chờ sai phái.

"Một vạn chín ngàn ba trăm bảy mươi hai cá đao phủ, trăm thủ đích có ba nghìn tám trăm bốn mươi ba nhân." Trong hư không, một thanh âm tựa hồ ở công tác thống kê, vừa tựa hồ ở báo cáo.

Hốt đích trước mắt cuồng phong gào thét, chỉ chớp lát trần yên tan hết, Dương Thần trước mắt vẫn còn cái kia pháp trường, nhưng vừa chém đứt đích tù phạm cũng đã vô ảnh vô tung biến mất. Chỉ là phía trước đích trên đất trống, cột một cái thiên kiều bá mị đích mỹ nhân, quý gối bụi bặm, chợt là một khối mỹ ngọc không tỳ vết, kiều hoa khảm ngữ, kiêu sảo ánh bình minh, mọi cách quyến rũ, vô hạn phong tình.

Mỹ nhân quý đích đất trống chu vi, nhưng[lay] đứng lại mấy chục và Dương Thần đồng dạng trang phục đích đao phủ, tựa hồ cũng đang chờ hành hình.

"Tử!" Vừa hét lớn một tiếng, một cái mệnh bài phi ở tại khác đao phủ trước mắt. Na đao phủ lập tức tiến lên, vừa muốn huy đao, mỹ nhân cũng đã đã mở miệng: "Thiếp thân vô tội, vọng tướng quân rủ lòng thương."

Na đao phủ thấy mỹ nhân khuôn mặt đẹp, dĩ tự có thập phần thương tiếc, hơn nữa nàng nũng nịu, kêu một tiếng tướng quân. Trực tiếp liền đưa cái này đao phủ, làm cho cốt mềm gân tê, miệng ngây ngô con mắt trừng, nếu không năng động đạn may.

Giam trăm quan giận dữ, hướng về phía lách nhất cá đao phủ hét lớn một tiếng: "Ngươi, tử!" Mệnh bài tựa hồ dài quá con mắt giống nhau, bay đến lách nhất cá đao phủ trước người. Cái này đao phủ tiến lên, nhưng[lay] cũng là bị mỹ nữ một tiếng khẽ gọi, lập tức hồn khiến mộng nhiều, nếu không năng động tác.

Liên hoán mấy chục đao phủ, đều là như thế. Giam trăm quan đích thanh âm đã là giận không kềm được, rốt cục, Dương Thần xuất hiện trước mặt một khối mệnh bài, giam trăm quan đích tiếng hét phần nộ vô cùng đích rõ ràng: "Ngươi, tử!"

Dương Thần tiến lên, ở mỹ nữ bên người đứng lại. Mỹ nữ nhất thời ngẩn đầu, lộ ra nàng hại nước hại dân đích khuôn mặt, nũng nịu đích một tiếng: "Tướng quân, thiếp thân oan uổng a!" Chỉ là một thanh thờ nhẹ, nhất thời triển lộ ra một cổ tê đại tận xương đích vị đạo, dù cho bách luyện tinh cương, cũng có thể biến thành nhiều chỉ như.

Chỉ tiếc, Dương Thần nhưng[lay] dường như ý chí sắt đá giống nhau, nhìn na mềm mại đích mỹ nữ, thị nếu không thấy, chỉ là hét lớn một tiếng: "Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!"

Đứt lòi, cũng không quản quý đích mỹ nhân làm sao đích đoạn trường khóc lóc kể lể, cao Cao Dương khởi đại đao, chỉ là một đao, răng rắc, mỹ nữ đích xin khoan dung thanh âm lập tức tiêu thất, mỹ lệ đích đạt đến thủ bay ra thật xa, nhưng[lay] và chém giết giống nhau đích tù phạm giống nhau như đúc.

"Hảo!" Dương Thần một đao huy hạ, bên tai nhưng[lay] nghe được một tiếng kêu tốt thanh âm. Dương Thần nhìn không chớp mắt, nhưng trong lòng lạnh lùng cười.

"Ba nghìn tám trăm bốn mươi ba nhân, trăm thủ đích chỉ có một trăm mười năm người." Trong hư không đích thanh âm như trước ở công tác thống kê báo cáo trứ.

"Dương Thần, bên này!" Phía sau có người kêu, Dương Thần không cần suy nghĩ, theo đã đi. Cái khác này vô pháp chém giết mỹ nữ đích đao phủ, nhưng thật giống như không người nào để ý hội, như trước ngây ngô đứng ở tại chỗ.

Chỉ chớp lát, lại tới đến một cái pháp trường, ở đây cũng chỉ có Dương Thần một cái đao phủ, mà tù phạm, cũng một người mặc long bào tóc tai bù xù đích trung niên nam tử. Kỳ quái chính là, trên người hắn không có bất kỳ đích trói chặt, chu vi cũng không có quân sĩ trông giữ. Đứng ở tại chỗ, không giận mà uy, lạnh lùng đích nhìn đi tới đích Dương Thần.

Dẫn đường đích sĩ tốt cũng đã không biết đi nơi nào, chỉ có Dương Thần một người đối mặt với cái này trung niên nam tử. Bất quá Dương Thần nhưng[lại] nói cái gì cũng không có, chỉ là lẳng lẳng đích đứng.

"Dương Thần, trăm!" Giám trăm quan thanh âm quen thuộc lần thứ hai vang lên, một đạo mệnh bài rơi vào Dương Thần trước mắt.

Dương Thần không nói hai lời, dẫn theo quý đầu đao thì tiến lên. Trung niên nam tử nhất gặp tình hình này, hai mắt mở to, trong ánh mắt toát ra một trận Vương phách đích khí tức, hướng về phía Dương Thần quát to: "Ta là triều đại đương thời Thiên tử, cừu ngừ chí tôn, ngươi dám vô lễ?"

Lời này vừa nói ra, nhất thời có một vốn cổ phần thạch chi âm, dường như miệng vàng lời ngọc giống nhau, đình tai nhức óc. Người nhất gan, bị thanh âm này vừa quát, sẽ tay chân bủn rủn, không tự chủ đích quỳ xuống.

Đồng, Dương Thần nhưng[lại] không quan tâm, đi tới chính là một cước. Đại La Kim Tiên đích linh hồn, còn tại hồ một cái nho nhỏ đích nhân gian Hoàng Đế? Một cước đem trung niên nam tử đoán phiến trên mặt đất, bước trên một chân, văng vẳng đích thái ở, sau đó huy nổi lên huyết sắc đích quý đầu đại đao.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Lời nói khách sáo vừa nói, Dương Thần đích đại đao hốt đích chém xuống, cái kia tự xưng Hoàng Đế đích gia hỏa đầu thì nhanh như chớp cắt ra ngoài thật xa.

Đình, một tiếng giòn giã, nằm vật xuống đích Hoàng Đế thì thể hạ, lại - lộ ra một cái nho nhỏ đích bạch sắc ngọc bội đến. Ngọc chất mượt mà, vừa nhìn chính là hiếm có đích hảo vật.

Dương Thần nhìn một chút chu vi, không có người nào, trong lòng cười lạnh một tiếng, thân thủ cầm lên ngọc bội, nhét ở tại đai lưng hạ. Sau đó lẳng lẳng đích đứng, chờ kế tiếp đích phân phó.

"Trăm thủ người chỉ có hai người, một người nhìn không chớp mắt, một người cầm đi ngọc bội." Trong hư không đích thanh âm, Dương Thần nghe không được, đang ở làm cuối cùng đích công tác thống kê.

"Hảo! Dương Thần, Thiên Đình Trăm Tiên đài, hoàn thiếu một cái như ngươi vậy đích đao phủ, ngươi có bằng lòng hay không?" Vẫn không có hiện thân đích giám trăm quan, lần này vẫn đứng ở Dương Thần đích trước mặt, hòa ái đích hỏi, trên tay hoàn nắm bắt một cái bạch sắc đích giới chỉ, chậm rãi đích đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 04 - Ta mới là đao phủ

"Vây do đại nhân phân phó!" Dương Thần nhất khom người, nhận lấy na cái nhẫn. Ở giám trăm quan đích ý bảo hạ, chậm rãi đích đeo vào trên ngón tay của mình.

Một bộ tới trên ngón tay, giới chỉ thì phát sinh một trận nhu hòa quang mang, đem Dương Thần toàn thân bao phủ, sau đó ngay Dương Thần đích ngón tay thượng tiêu thất, chỉ lưu lại một đường như hình xăm như nhau đích dấu vết, như trước ở Dương Thần đích ngón tay thượng.

"Đây là Trăm Tiên đài đích tín vật, bằng thử tín vật, ngươi nhưng nhập Trăm Tiên đài trăm tiên!" Giám trăm quan mặt không chút thay đổi đích phân phó hoàn, sau đó hướng về Dương Thần phía sau một ngón tay: "Trăm Tiên đài trong vòng, trừ ngươi ở ngoài, cái khác đều là người phải bị chém, cái này đi thôi!"

Dương Thần quay đầu, lại phát hiện không biết lúc nào, sau lưng mình đã xuất hiện rồi một con đường, thông hướng một cái Kim Bích Huy Hoàng đích đại môn lâu. Môn lâu so với thế gian bất luận cái gì đích môn lâu đều phải đẹp để quý giá, thô to đích trên cây cột, thậm chí bàn trứ hai ngày ngang thủ hướng thiên rồng giận đích Kim Long. Phía trên ngay chính giữa viết ba người rồng bay phượng múa đích huyết hồng đại tự "Trăm Tiên đài", phụ cận nhìn kỹ, lại phát hiện na ba chữ cũng do sống đích huyết nhục cửa hàng thì, như trước ở ngoại nguyệt không ngừng trứ. Môn dưới lầu, đứng bốn cái hạng nặng

mặc giáp trụ đích quân tốt, giữ cửa hộ.

"Đứng lại, người nào dám thiện nhập Trảm Tiên đài?" Dương Thần nhất tới gần, lập tức có người hét lớn lên tiếng.

Dương Thần thủ nhắc lên, ngón tay thượng đích giới chỉ dấu vết thì lộ đi ra. Nói cũng kỳ quái, đến nơi này vừa, giới chỉ đích bản thể lại đột nhiên hiện hình, khiến mấy người thủ vệ đích quân tốt khán đích minh bạch. Sau khi xem, bốn người mới nhường ra môn hộ, phóng Dương Thần đi vào.

Tiến nhập môn lâu, cũng một mảnh mù sương quang mang, cái gì đều thấy không rõ. Dương Thần về phía trước đưa tay lên, nhưng[lại] sờ soạng cá không. Suy nghĩ một chút, sải bước đích đến gần na phiến bạch quang trong. Bạch sắc quang mang nhưng[lại] không có bất kỳ đích mâu thuẫn, tùy ý hần tiến nhập.

Thăng đến thấy như vậy một màn, bên ngoài đích bốn cái quân tốt mới hoàn toàn yên tâm. Một cái quân tốt hốt đích quay đầu nghi ngờ hỏi: "Đại nhân, tay hần chân không sạch sẽ, từ trên thân người chết nã đông tây, sao chọn hần?"

Giam trăm quan đại nhân nhưng không biết lúc nào cũng xuất hiện ở bốn người bên người, nhìn na phiến không hề dị trạng đích quang đoàn một hồi lâu, rồi mới lên tiếng: "Lần này Trảm Tiên đài muốn chém đích là ai, các người tâm lý nắm chắc. Chỉ có hần và một người khác có thể không tuân tu vũ tề chém giết phạm nhân, cũng bỏ được một đao chặt bỏ yêu nữ đích đầu, thậm chí hần dám một cước đem cửu ngũ chí tôn đoán phiên chém đầu, lãnh nhất cá hay là trước đập đầu sau đó tái trăm đích. Những người khác, không phải tư tưng phạm nhân, chính là luyện tiếu trăm na yêu nữ, sẽ nếu không có cái này sự can đảm, đây Trảm Tiên đài, không có so với bọn hần cạnh người thích hợp. Từ trên thân người chết nã đông tây, tổng sống khá giả từ người sống trên thân nã."

"Huống chi, vào Trảm Tiên đài, ngoại trừ nước uống cái ăn, còn có Trảm Tiên Đao, chi cần không dính nhuộm bất luận cái gì tiên nhân huyết nhục vật, đều có thể đi tới." Giam trăm quan nhìn chăm chăm bên người đích bốn cái thủ vệ quân tốt: "Các người nghĩ, hần một người phạm tục, chém giết đây rất nhiều tiên nhân, còn có thể cho hần ra tới cơ hội sao? Tay hần chân không sạch sẽ, chẳng phải là vừa lúc chính mình đoạn tuyệt ra tới cơ hội?"

Mấy người thủ vệ đích quân tốt lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nguyên lai trải qua đây luân phiên đích thí nghiệm, nhưng[lại] chỉ là vì tuyển chọn một cái chọn người thích hợp. Không chỉ muốn sự can đảm xuất chúng, nhưng lại phải có nhược điểm, phù hợp đây rất nhiều điều kiện đích nhân, quả thực chính là lông phượng và sừng lân, khó có được thậm chí có như thế một cái chọn người thích hợp, thực sự là kỳ ba.

Dương Thần một cước bước vào bạch sắc quang mang ở giữa, thì phảng phất đột nhiên vượt qua một cái thể giới giống nhau, trước mắt đột nhiên sáng ngời, một cái rộng vô cùng đích pháp trường, xuất hiện ở Dương Thần đích trước mắt.

Nói thật, cho dù là kiếp trước, Dương Thần cũng không có cơ hội kiến thức qua Trảm Tiên đài đích dáng dấp. Trảm Tiên đài Trảm Tiên đài, danh như ý nghĩa, Thiên Đình chém giết tiên nhân đích địa phương, có thể đi vào ở đây đích tiên nhân, chính có một loại thân phận, đó chính là đài quyết chí tử. Dương Thần kiếp trước cũng không là đao phủ, cũng không phải đài quyết chí tử, tự nhiên vô duyên kiến thức.

Ngay phía trước, một cái hoàng kim đao cái, chế tạo thành hai cái long quán quýt quán đích hình thức, long đầu hướng về phía trước, long miệng đại trương. Hai cá mở đích long trong miệng, thường thường đích bày đặt một thanh thật dài đỏ như máu tuyệt thể hung đao. Dương Thần sau khi đi vào, chỉ là quét toàn bộ nơi sân liếc mắt, đã bị chuỗi này trường đao hấp dẫn.

Chuỗi này đao, và Dương Thần đã từng sử dụng đích quý đầu đại đao bất đồng, thật dài lưỡi đao, mặt trên hoàng hốt có lõi quang rất nhỏ đích lan tràn. Tầng lớn đích đao mặt nhưng[lại] và quý đầu đại đao có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, duy nhất đích tác dụng chính là chém đầu phương tiện. Hắc sắc đích chuỗi đao, nhưng thật giống như trường trứ sắc bén đích hàm răng giống nhau, để lộ ra một cổ dữ tợn đích vị đạo, phảng phất chỉ cần nắm chặt ở cũng sẽ bị mãnh thú thôn phệ.

Tiến lên một bước, Dương Thần một phát bắt được hắc sắc đích chuỗi đao. Trong nháy mắt, một cổ cuồng loạn đến tột đỉnh đích sát ý, dường như bài sơn đảo hải giống nhau đích dũng hướng Dương Thần đích trong lòng. Ở giữa hỗn loạn trừ vô số đích gào khóc thảm thiết, thoáng như nghìn vạn lần chết ở dưới đao này đích oan hồn đều ở đây cuồng loạn đích biểu đạt phản nộ của bọn hần.

"Sống đích ta còn không sợ, lẽ nào người chết ta ngược lại chỗ hiểm sợ?" Dương Thần cười lạnh một tiếng, căn bản là không quan tâm. Cuộn trào mãnh liệt đích sát ý vừa đến Dương Thần đích trong óc, thật giống như đột nhiên gặp được một cái tường phòng cháy đề đập, trong sát na hành quân lặng lẽ, căn bản vô pháp kích khởi nửa điểm đích cơn sóng.

Hung đao tựa hồ có chút vô cùng kinh ngạc, lại một cổ điên cuồng đích ý niệm truyền đạt qua đây: "Phục tòng ta, ta đem mang ngươi chém giết vô số đích là thiên thượng tiên! Dù cho Đại La Kim Tiên đứng ở trước mặt, cũng sẽ bị sát ý của ngươi kinh sợ!"

Không thể phủ nhận chính là, một thanh này hung đao, không biết chém giết nhiều đích mạnh mẽ tiên nhân, đối mặt tiên nhân, có một cổ thiên nhiên đích sát ý áp chế. Dương Thần chỉ cảm thấy cả người rét run, thân thể thậm chí có một loại không tự chủ đích run đích cảm giác. Đó là thân là Thần Tiên đối mặt Trảm Tiên Đao đích bình thường đích phản ứng.

Nhưng Dương Thần dù sao cũng là trước đây đích Đại La Kim Tiên, chỉ là trong lòng một cái hoảng hốt, liền tỉnh táo lại, vô biên đích cường hần ý chí, bắt đầu và hung đao đích ý chí chống đỡ được đứng lên.

Ai cũng không biết Trảm Tiên đài bên trong là như thế nào nhất phó cảnh tượng, Dương Thần cũng không ngờ rằng, chính mình dĩ phạm nhân đích thân thể tiến nhập đến Trảm Tiên đài sau khi, còn có thể kinh lịch như vậy đích một cái đại phiên toái.

Hung đao cư nhiên đã có ý chí của mình, phổ thông đích phạm nhân tiến đến, không cần hỏi, chỉ có một kết quả, đó chính là thân phục với hung đao, ở hung đao đích ý chí không chế hạ, trở thành trên Trảm Tiên đài đích một tên đây tở.

"Phục tùng ta!" Hung hãn đích ý chí lần thứ hai áp đặt qua đây, Dương Thần đích thân thể đã vô pháp thừa thụ loại này áp lực mà quỳ rạp xuống đất. Đối mặt như núi giống nhau đứng tới được sát ý, Dương Thần cơ hồ là đem hết toàn lực mới bảo chứng tâm thần của mình không bị áp chế.

Kiếp trước đích này không cam lòng, ủy khuất, uất ức đích tràng cảnh xuất hiện lần nữa ở Dương Thần đích trước mắt, khiến Dương Thần phát ra một tiếng từ đáy lòng tuôn ra đích hò hét: "Ta tuyệt không khuất phục!"

Sự phụ lúc sắp chết hậu đích kiều nhan tái hiện, hướng về phía Dương Thần thê mỹ đích cười, trong nháy mắt lại chuyển hoá tới rồi Dương Thần vừa bắt được minh kiếm quang thời điểm cái loại này hạnh phúc tràng diện.

"Người chỉ là một chuỗi đao mà thôi, ta mới là đao phủ!" Dương Thần rốt cục hét lớn một tiếng, thân thể lại lần nữa đứng lên.

Oanh, tất cả sát ý tinh thần, toàn bộ đều trào vào Dương Thần đích trong cơ thể, bị Dương Thần không hề có kỵ đích toàn bộ hấp thu. Trong đầu, Dương Thần chỉ nhớ rõ một việc, đó chính là hân vừa hô lên đích câu kia, ta mới là đao phủ!

Dương Thần đích thân thể, trở thành hoàn toàn mới đích chiến trường. Thế nhưng, tràng diện và trước đã hoàn toàn đích bất đồng. Nếu như nói trước là hung đao đích ý chí ở trên thân đao mưu toan ảnh hưởng Dương Thần, khiến Dương Thần khuất phục vu đao đắc ý chí mà nói. Hiện tại thì biến thành hung đao ở sân khách tác chiến, hoàn toàn tiến nhập Dương Thần đích trong cơ thể.

"Phục tùng ta!"

"Khuất phục!"

"Ta mang ngươi trăm tiên!"

...

Mặc kệ cái dạng gì đích dụ dỗ đe dọa, Dương Thần chỉ là coi chừng dùm trong lòng vậy nhất định thanh minh. Ta mới là đao phủ! Đây một câu, trực tiếp quyết định ai là chủ ai là tớ, dù cho hung đao đích ý chí dùng hết đủ loại đích phương pháp, đối Dương Thần đích bản tâm nhưng cũng vô kế khả thi.

Rốt cục, hung đao đích ý chí càng ngày càng bạc nhược, ở Dương Thần chặt thủ bản tâm đích dưới tình hình, bắt đầu và Dương Thần trong cơ thể ở thế gian giết hơn trăm người đích sát khí tương hợp tương dung.

Loại này sát khí tương dung ngay từ đầu, liền tái cũng vô pháp ngừng nghỉ, toàn bộ quá trình dường như thể như chẻ tre giống nhau đích hoàn thành, chỉ chớp lát, hung đao đích ý chí liền trực tiếp tan rã ở Dương Thần bản thân đích sát khí ở giữa.

"Ta mới là đao phủ!" Dương Thần đích con mắt dần dần sáng lên, như đỉnh đóng cột đích nói ra câu này. Trong tay đích hung đao đã dễ bảo đích cảm trong tay, ngoại trừ một loại như chân với tay đích thông thuận ở ngoài, không nữa cái khác. Nhắc tới huyết sắc đích trường đao, Dương Thần hé mắt, bổ sung một câu: "Người chỉ là đao phủ đao trong tay mà thôi."

Liên tiếp đích biến cố, sát ý dung hợp, Dương Thần thậm chí không có nhận thấy được trên người mình xảy ra chuyện gì dạng đích biến hóa. Nắm hung đao, đứng ở đó vừa, cũng cảm giác có một cỗ ngập trời đích sát ý hiện lên. Toàn thân phảng phất bao phủ ở một tầng loáng thoáng đích đậm hồng sắc quang mang ở giữa. Con mắt khép mở trong lúc đó, thì có một đạo nói sắc bén đích sát ý nhập vào cơ thể ra, làm cho người ta cực sợ.

"Đây là?" Thấy thân thể mơ hồ phóng xuất đích hồng quang, Dương Thần trực tiếp lại càng hoảng sợ. Năm đó bao vây tiểu trừ Dịch lão ma thời điểm, Dịch lão ma cũng là bởi vì giết chóc quá nhiều, toàn thân đều bao phủ một tầng huyết sắc hồng quang. Tuy rằng Dương Thần hiện tại chỉ là mơ hồ đích có một chút quang mang, nhưng tựa hồ cũng cùng Dịch lão ma giống nhau, sát khí ngoại tràn đầy, vừa nhìn chính là tuyệt thể hung ma.

"May mà ta sớm có chuẩn bị!" Dương Thần cười cười, nhưng không có để ý nhiều. Dẫn theo đao, đi hướng tiền phương. Na phiến thật cao đích bàn đánh bóng bàn thượng, mới là chân chính đích Trảm Tiên đài, Tru Tiên giết ma đích chỗ.

Bất quá Dương Thần cũng không có trực tiếp lên đài, mà là đang bên cạnh nhìn một chút. Trảm Tiên đài bố trí rất đơn giản, một cái khiến Dương Thần cái ăn nước uống đích trú phòng, một là khiến Dương Thần nghỉ ngơi đích phòng nhỏ, còn có chính là tắm đi ngoài đích chỗ. Cái ăn ẩm thủy thì sẽ bãi phóng ở bên kia, không nhọc Dương Thần động thủ, trong phòng còn có một bộ võ và Thiên Y, đao phủ đích hình thức, tị trần tị thủy, cung Dương Thần ăn mặc. Dương Thần sinh hoạt cần đích tất cả, ở đây đều có thể đạt được tìm được.

Rộng thùng thình đích pháp trường, đó là trói chặt tù phạm đích địa phương, bây giờ còn không có một bóng người. Bất quá Dương Thần biết, rất nhanh ở đây sẽ nhồi vào làm cho người ta không cách nào tin nổi đích tiên nhân, cung hân nhất nhất trăm thủ.

Uống nước, ăn, tắm rửa, thay y phục, Dương Thần chậm rãi đích làm xong đây hết thấy, sau đó ôm hung đao, thẳng thượng Trảm Tiên đài. Ngồi vào chỗ của mình sau khi, bắt đầu nghiên cứu cần thận khởi trên tay đích giới chỉ.

Tiến nhập Trảm Tiên đài sau khi, giới chỉ vẫn là giới chỉ đích nguyên hình. Kiểu dáng này đích giới chỉ, Dương Thần kiếp trước đã từng có quá một miếng, đó là Thiên Đình đảm nhiệm chức vụ đích tín vật. Trừ lần đó ra, vẫn còn một cái công đức tính gộp bài, cùng với một cái không sai đích chiếc nhẫn trữ vật. Dương Thần trên tay đích đây một miếng tương đối đặc thù, là Thiên Đình duy nhất đích một miếng chính chia phẩm nhân đích giới chỉ.

Ai đều không ngờ rằng, Dương Thần đối những này rõ như lòng bàn tay, ai có thể biết, Dương Thần thượng một đời, đã trải qua một lần phi phạm đích sinh hoạt, kiếp này, chỉ là vì khiến này tiết nuôi đích sự tình không hề tái hiện.

Oanh, oanh, oanh, tam thanh sấm vang, Trảm Tiên đài hạ đích pháp trường thượng, đột nhiên hơn nhất đồng lớn rậm rạp đích đoàn người. Dương Thần chỉ là thô sơ giản lược đích tính tính toán một cái, liền có mấy trăm người. Mà nhân số hoàn đang không ngừng đích tăng gia ở giữa.

Dương Thần nhìn đây hết thấy, nhưng[lại] không có hành động gì, như trước lẳng lặng đích ngồi ở trên Trảm Tiên đài, nhắm mắt dưỡng thần. Trảm Tiên đài trung xuất hiện nhiều người như vậy, rồi đột nhiên đích, Dương Thần trong cơ thể đích na một cỗ hung đao đích ý chí lại bắt đầu đánh trống reo hò đứng lên.

"Giết bọn họ! Giết bọn họ!"

Đột nhiên xuất hiện đích mục tiêu, khiến đã ở Dương Thần trong cơ thể ngủ đông xuống tới đích hung đao ý chí lần thứ hai điên cuồng lên. Cái loại này khát vọng chém giết sinh linh, tróc huyết nhục đích bức thiết, khiến Dương Thần thiếu chút nữa thì vô pháp bảo vệ cho bản tâm.

Cuối cùng cũng Dương Thần vẫn còn vững vàng đích nhớ kỹ, mình mới là đao phủ, hơn nữa hẳn trước đã cảm thấy hung đao ý chí tựa hồ tan rã đích quá nhanh, có điểm không hợp với lẽ thường. Quả nhiên, ở có trảm tiên mục tiêu sau khi, nó lại xuất hiện lần nữa.

Nếu như Dương Thần vừa mà bắt đầu động thủ, nói không chừng hung đao ý chí đã nương Dương Thần động thủ đích cơ hội, lần thứ hai xâm nhập hẳn bản tâm. Nhưng Dương Thần nhưng[lại] ngạnh sinh sinh đích nhìn xuống, ngồi ngay ngắn trên đài vẫn không nhúc nhích, hung đao cũng chỉ có thể lần thứ hai nhảy ra quất tháo.

Trên thực tế, đây cỗ ý chí, căn bản cũng không phải là hung đao đích ý chí, mà là cả Trảm Tiên đài đích ý chí. Hung đao bản thân, coi như là Trảm Tiên đài đích một phần. Từ Trảm Tiên đài hiện thế tới nay, vẫn là ở Tru Tiên trăm ma, sát ý chí thịnh, cơ hồ là vô dĩ chống cự đích. Đối thành bất luận cái gì một cái những người khác, đồ hội bị Trảm Tiên đài không chế, đáng tiếc, lần này Trảm Tiên đài vào phạm nhân, cũng Dương Thần.

Đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tự nhiên sẽ không bị Trảm Tiên đài sở khống chế. Chặt thủ bản tâm, Dương Thần trong lòng vẫn thủ vững trứ, ta là đao phủ! Mặc cho trong thân thể cái kia hung hãn đích ý chí làm sao đích tả xung hữu đột, nhưng[lại] thủy chung vô pháp khống chế Dương Thần.

Hung đao vẫn siết trong tay, ở Trảm Tiên đài đích ảnh hưởng hạ, thân đao rung động cá không ngớt, dường như muốn từ Dương Thần trong tay nhảy ra, chủ động trảm tiên giống nhau. Dương Thần nhưng[lại] gắt gao đích siết, tay kia nắm bắt đao kiếm, thủy chung không để cho hung đao bất kỳ cơ hội nào.

Rốt cục, Trảm Tiên đài đích giấy dựa lần thứ hai dĩ thất bại cáo chung. Rung động đích hung đao chậm rãi đích an tĩnh lại, Dương Thần trong lòng cũng không có nữa cái loại này cổ động Dương Thần chém giết này tù phạm đích ý chí, tựa hồ na cỗ Trảm Tiên đài ý chí cũng không khỏi không thoái nhượng, thừa nhận Dương Thần đích đao phủ thân phận.

"Người muốn vững vàng nhớ kỹ, người chỉ là Trảm Tiên đài, chỉ là một thanh đao mà thôi." Dương Thần ở trong lòng lần thứ hai khiến lòng tin của mình vĩnh cố: "Ta mới là đao phủ, ở chỗ này, ta là làm chủ đích nhân, chỉ có ta có thể cú quyết định chém giết người nào, lúc nào chém giết!"

Trảm Tiên đài đích ý chí không nữa giấy dựa, thuận theo đích tiếp nhận rồi Dương Thần đích ý niệm, toàn bộ Trảm Tiên đài, đều tốt tượng sống lại giống nhau, ở Dương Thần đích khống chế hạ như thường đích biến hóa trứ.

"Rất tốt, ta mới là đao phủ!" Cảm nhận được đây cỗ thuận theo, Dương Thần mới cầm đao, đứng yên đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05 - Chém người, ta có chỗ tốt gì

"Lại là người?" Một thanh âm từ đài quyết tù phạm ở giữa truyền đến, khiến Dương Thần cũng hết sức kinh ngạc. Lẽ nào Tiên giới còn có người nhận được chính mình?

"Ai?" Dương Thần thủ một ngón tay, nhận định nói đích phương hướng, chỉ là động niệm gian, một cái bị trói đích kết kết thật thật đích áo xám lão đầu thì trong nháy mắt xuất hiện ở trên Trảm Tiên đài. Vừa lên đến trên đài, thân thể đã tự động đích biến thành cái loại này quý sát đích dáng dấp, chờ Dương Thần một đao chặt bỏ. Tiến nhập Trảm Tiên đài đích tiên nhân, sớm bị phế bỏ đầy người đích tu vi, dù cho Dương Thần một người phạm tục, dựa Trảm Tiên đài đích lực lượng, cũng có thể đối những này tiên nhân muốn làm gì thì làm.

"Mấy tháng trước, người đang ở đây lão phu đích trong miếu móc đi rồi một cái rương sắt tử, hoàn hướng về phía lão phu xá một cái, quên mất?" Lão đầu y phục trên người rách tung toé, và tiên nhân đích thân phận một điểm đều không phù hợp: "Ta nơi nào ít có người đi, canh không ai hội bái lão phu,

sở dĩ lão nhân gia ta nhưng thật ra nhớ kỹ rõ ràng."

Lão đầu vừa nói như thế, Dương Thần nhưng cũng hiểu được, lão nhân này, rõ ràng chính là một cái Thổ Địa. Thổ Địa nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, miễn cưỡng xem như là một cái Thần Tiên.

"Nguyên lai là người!" Dương Thần cười cười, nhưng[lại] cũng không có sốt ruột huy đao. Dù sao ở đây chỉ có hần một cái đao phủ, Thiên Đình Trảm Tiên đài cũng không cần khán gờ nào, lúc nào trảm, hoàn toàn là Dương Thần tự toán.

"Người một người phạm tặc, có thể nào tác thử đại nghịch bất đạo cử chỉ?" Lão Thổ Địa hốt thích oán giận đứng lên, lớn tiếng chỉ trích Dương Thần nói.

"Người cũng biết tại hạ một người phạm tặc, loại chuyện này, khởi có tại hạ làm chủ đích dư địa?" Dương Thần trong tay vuốt ve hung đao, trong miệng nhưng[lại] tùy ý đích đáp. Lời như thế đều có thể hỏi ra lời, loại này đầu óc cũng không có, như vậy đích cô hủ, trách không được hần chỉ là một Thổ Địa, hơn nữa còn là như vậy nghèo đích một cái Thổ Địa.

"Phản loạn Thiên Đình, đại nghịch bất đạo!" Lão Thổ Địa trong miệng còn tại hầy còn một người nói, nhưng nói đến nói đi, nhưng[lại] luôn luôn hai câu này, nhất là đại nghịch bất đạo bốn chữ này, vẫn động ở ngoài miệng, nói cá không ngớt.

"Thiên đi có thường, thiên đạo thay đổi luôn." Dương Thần và lão Thổ Địa tịnh không có gì có thể tranh luận đích, chính là mình nói một cái lý do: "Đây hứa nhiều năm qua, Thiên Đình đích trọng yếu chức ti nhưng vẫn không có hoán quá người nào, nếu thiên đạo thay đổi luôn, na vì sao Ngọc Hoàng đại đế nhưng[lại] thường là hần một người? Tây Vương Mẫu cũng thường là nàng một cái, phi thăng nhiều cao thủ như vậy, mặc kệ tu vi cao thấp, chỉ có thể làm tới hạ đẳng đích thiên binh thiên tướng, sẽ chính là cung nga thị nữ, liền nếu đổi lại là tại hạ ta, nói không đắc cũng muốn phản!"

Đây vốn là những người đó tạo phản Thiên Đình đích lý do, Dương Thần tự nhiên cũng không phải không biết. Chỉ là, khi hần nói ra khỏi miệng thời gian chỉ biết, mình là đàn gảy tai trâu.

"Đại nghịch bất đạo! Đại nghịch bất đạo!" Lão Thổ Địa ngoại trừ đây một câu, đã tức giận đến tái nói không nên lời cái gì khác nói đến.

"Đại nghịch vẫn còn tiểu nghịch, tại hạ mặc kệ, tại hạ chỉ là một giới tiểu Tiểu Phạm nhân, không quản được đây rất nhiều sự tình." Dương Thần cười nhạt một tiếng, hướng về phía vẫn hằm hừ đích lão Thổ Địa nói: "Bỏ mình nói tiểu trước, tiền bối người còn có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, hay là tại hạ có thể thay người hoàn thành một ... hai"

"Tâm nguyện?" Lão Thổ Địa sùng sốt, lập tức lập tức kích động đích mắng: "Lão phu đích tâm nguyện, chính là đem này phản nghịch đích tặc tử bằm thây vạn đoạn!"

"Nếu như những này phản nghịch đích tặc tử không bao quát tại hạ mà nói, hay là tại hạ có thể giúp người hoàn thành một ít." Dương Thần nhàn nhạt đích cười, cũng không có quản lão Thổ Địa kích động đích biểu hiện: "Dương nhiên, người cũng biết, giết bất tận đích, có một chút tại hạ có thể giúp người giết. Chỉ là, giết tới giết lui, là thay người hoàn thành tâm nguyện, đối tại hạ có chỗ tốt gì?"

"Ân?" Lão Thổ Địa hiển nhiên thật không ngờ Dương Thần hội là phản ứng như thế, từ trên hình dài gùng giăng nghiêng đầu lại nhìn Dương Thần, có chút không dám tin tưởng đích hỏi: "Người, người nói thật?"

"Hiện tại đích tu tiên môn phái, Tiên giới phạm giới luôn luôn cỗi không ra đích quan hệ, tại hạ và Huyền Thiên Môn có không giải được đích thù hận, giết bọn hần một số người, là nhất định phải làm đích." Dương Thần nhưng cũng rất là chăm chú: "Tại hạ dĩ tâm ma phát thệ, nhất định sẽ giết Huyền Thiên Môn người trong. Nếu như không có cái gì cái khác nguyện vọng mà nói, người thì an tâm ra đi ba!"

"Người đã dám dụng tâm ma thệ, lão phu liền tin người một lần!" Lão Thổ Địa nhưng không có ngần ngại quá Dương Thần một người phạm tặc, chăm sẽ biết nhiều như vậy Thiên Đình bí tân, chỉ là nghe Dương Thần phát thệ, tin Dương Thần: "Như người còn có cơ hội ly khai Trảm Tiên đài, vậy liền đi thể gian lão phu na tọa miếu đồ nát, thân trước đài mặt đích ngắm, có lão phu ta nằm đó đầu lại đích mấy linh thạch. Lão phu khôn cùng nửa đời, phi thăng trước lưu lại na một chút vật, toàn về người! Động thủ đi!"

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta người ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Dương Thần đứng dậy, hướng về phía lão Thổ Địa đem đoạn văn này niệm xong, sau đó, cũng không ướt át bản thủ, giơ tay chém xuống, lão Thổ Địa trong nháy mắt số người rơi xuống đất. Tiên huyết văng một mảnh, nhưng không có dính vào Dương Thần trên thân nửa phần.

Ti, thật dài một hơi thở hút vào thân thể, Dịch lão ma đích công pháp lại một lần lưu chuyển đứng lên, đem lão Thổ Địa đích sinh mệnh tinh hoa cấp tốc đích hút vào hóa giải. Nhất thời trong cơ thể nhất cổ nhiệt lưu xông thẳng đỉnh môn, sau đó lại dọc theo hai mạch nhâm đốc liên chuyển vài vòng, lúc này mới trừ khử đích vô tung vô ảnh. Chỉ là lần này, ngay cả Dương Thần giết mấy trăm cá phạm mọi người không có thể làm được.

Nhắm mắt lại, Dương Thần thẳng đến trong cơ thể đích nhiệt lưu tiêu thất, lúc này mới mở mắt. Lập tức phát hiện trên tay đích giới chỉ khác thường, tâm thần khẽ động, lại phát hiện nguyên bản giới chỉ thượng đích công đức giá trị, đã do Linh biến thành số hơn mười vạn.

Dương Thần trong lòng khẽ động, chiếc nhẫn này là Thiên Đình thân phận đánh dấu, song song cũng đếm hết công đức giá trị. Chém giết Thổ Địa tăng công đức, nói rõ này phản loạn đích gia hỏa đã nắm giữ Thiên Đình, sửa lại công đức tiêu chuẩn. Giết chết đối đầu, tự nhiên muốn tưởng công đức. Nguyên bản đây tiên nhân ở cũ Thiên Đình có bao nhiêu công đức, hiện tại thì cấp Dương Thần tưởng bao nhiêu.

Bất quá, vài chục vạn công đức nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, Dương Thần cũng không có khán ở trong mắt, đây Trảm Tiên đài lý, rậm rạp đều là đài quyết chi từ, chẳng phải là đầy đất đích công đức?

Người thứ hai tù phạm bị giải bắt đầu, cũng một cái Thiên Đình tiểu binh. Dương Thần cũng không vấn lai lịch, chỉ là y theo phía trước lão Thổ Địa đích tâm gương, làm theo hỏi một câu: "Bỏ mình nói tiêu trước, tiền bối ngươi có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, có lẽ tại hạ có thể thay ngươi hoàn thành một ... hai Đương nhiên, quy củ như cũ, tại hạ giúp ngươi có thể có chỗ tốt gì?"

"Ngươi muốn chỗ tốt gì?" Đừng xem chỉ là Thiên Đình nhất tiểu binh, nhưng ở thế gian năm đó phỏng chừng cũng là danh chấn nhất phương chính là nhân vật, rất có một phen khí độ. Trước khi chết, dĩ thường đích trấn tĩnh.

"Tùy tiện, tu hành công pháp, hoặc là ngươi năm đó ở thế gian linh giới hay là Tiên giới vật lưu lại, đều có thể." Dương Thần nhàn nhạt đích hồi đáp: "Ngươi ra chỗ tốt, tại hạ có lẽ thay ngươi hoàn thành tâm nguyện, công bình giao dịch, già trẻ không gạt."

"Nếu như ngươi cảm chỗ tốt lại không thể hoàn thành tâm nguyện của ta ư?" Tiểu binh hừ lạnh một tiếng, chất vấn Dương Thần nói.

"Chư vị cũng là lớn nhân vật, tại hạ nho nhỏ một người phạm tặc, không dám khoa cái gì hải khẩu." Dương Thần như trước vẫn còn nhàn nhạt đích ngữ khí: "Có thể làm đích, tại hạ nể thử đi làm, không thể làm đích, tại hạ năng lực hữu hạn, cũng không dám cấp chư vị bảo chứng. Bất quá, chư vị đều là vào tiên tịch đích, thân vẫn sau khi, xong hết mọi chuyện, không cần chờ đợi tái nhập luân hồi. Vật lưu lại, cũng chư vị cũng triệt để vô duyên. Nếu có lưu cho hậu bối đích, tại hạ cũng quyết không bắt buộc, các vị tự tiện!"

Thanh âm không lớn, thế nhưng ở Trảm Tiên đài trong vòng, Dương Thần đích thanh âm, muốn mọi người nghe, cũng là thập phần chuyện dễ dàng. Hẳn lời nói này, tự nhiên bị tất cả mọi người nghe vào tai trung.

"Đã như vậy, ta cũng không có cái gì tâm nguyện nhưng, ngươi động thủ đi!" Thiên Đình tiểu binh nhưng[lay] là cái gì lo lắng cũng không có, con mắt nhất bễ, sẽ chờ Dương Thần động thủ.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Dương Thần cũng không mạnh cầu, dù sao nói đã nói đến, khó giữ được chứng có thể hoàn thành tâm nguyện, nhưng[lay] cũng không cường bách mọi người tiếp thu. Không muốn tiếp thu, tự nhiên Dương Thần cũng sẽ không tức giận, dù sao đối phương thân sau khi chết, sinh mệnh tinh khí nhất định sẽ tiện nghi chính mình đích.

Răng rắc, hung đao hiện lên, Thiên Đình tiểu binh đã ở trên Trảm Tiên đài ngã xuống. Trong giới chỉ đích công đức giá trị, nhưng[lay] chích bỏ thêm hơn mười vạn đa, xem ra, đây tiểu binh đích địa vị, còn không bằng Thổ Địa.

Nhưng tiểu binh đích sinh mệnh tinh hoa, so với Thổ Địa muốn hùng hậu mấy lần, một hơi thở hút vào, vận công hấp thu nhưng cũng tốn vài lần vu Thổ Địa đích thời gian. Chỉ là hai người, Dương Thần cũng cảm giác được trong cơ thể đích cự biến hóa lớn, quả nhiên hẳn đoán không sai, chém giết tiên nhân, so với chém giết phạm nhân hiệu quả mạnh hơn hẳn vạn lần đã ngoài.

"Lão tử tung hoành một đời, vô khiên vô quái, không có gì tâm nguyện cần ngươi một người phạm tặc đi kết. Nhiều lời vô ích, động thủ đi!" Người thứ ba hết sức sáng khoái, cũng không đợi Dương Thần câu hỏi, chủ động lên tiếng.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Đối phương sáng khoái, Dương Thần càng thêm sáng khoái, lời nói khách sáo vừa nói, gơ tay chém xuống, sạch sẽ lưu loát rồi tỉnh rồi mù. Ngoại trừ cấp Dương Thần tặng gia mấy chục công đức giá trị, cùng với sửa lại Dương Thần đích linh căn kinh mạch ở ngoài, không nữa cái khác vật lưu lại.

"Lão phu cũng không có gì có thể nói đích, chỉ cần ngươi ngày sau có cơ hội giết nhiều mấy người phản loạn người." Kế tiếp đích một cái son thần, nhưng cũng là một cái không cam lòng người, sau khi nói xong, bản thân cũng không đợi Dương Thần giục, tự cổ nói: "Lão phu phi thăng trước, tặng cấp hậu bối lưu lại một dược viên, đáng tiếc, đi đích thương xúc, chưa kịp thông tri đến bọn họ. Tặng cho ngươi, ngay Trương Dương son, lão phu đã từng bày cấm chế, ngươi muốn vào đi, không thiếu được một phen phiền phức."

"Trương Dương son dược viên?" Dương Thần trong đầu hơi khẽ động, thuận miệng đáp: "Thất bộ mê hồn tuyệt sát trận, tiến tam thoái nhị tả vừa lên nhất, liên chuyển bảy bán loan, tha cho bảy lần, cần thủy hệ linh lực tài năng tiến trận, bảy bảy bốn mươi chín bộ, một bước đạp thác, tuyệt giết không tha, tiền bối để lại không ít thứ tốt. Đa tạ!"

"Làm sao ngươi biết?" Nghe được Dương Thần hầu như một chữ không rơi đích nói ra, son thần quả thực không thể tin được lỗi tai của mình. Vốn cho là chỉ có tự mình biết đích sự tình, ở Dương Thần trước mặt thế nhưng dường như không hề phòng giống nhau, chằm không cho hẳn kinh hãi không hiểu.

"Ta chính là biết!" Dương Thần biết, là bởi vì ở hai ngàn năm hậu, cái này dược viên bị người phát hiện, khác lớp giữa đích môn phái chết rồi mấy chục Nguyên Anh cao thủ, chính là sử dụng loại phương pháp này mới có thể tiến nhập. Dương Thần tự nhiên không biết đối son thần giải thích nguyên nhân, chỉ là nói tiếp: "Phi thăng sau khi, trừ phi khẳng tốn hao tu vi, rơi xuống cảnh giới, bằng không ai cũng vô pháp truyền lại như thế một tin tức hạ giới. Tiền bối, ta bảo chứng, thuốc này vườn không biết tái bị long đông, tiền bối yên tâm ra đi ba!"

"Thu đích pháp quyết là. . ." Son thần ngạc nhiên đích nhìn Dương Thần, nói ra thu pháp quyết.

"Đa tạ tiền bối!" Dương Thần lần thứ hai bái tạ.

"Nhìn không thấu!" Son thần nói chỉ là một câu như vậy. Đến nơi này cá hoàn cảnh, ai cũng không muốn trứ có thể có cái gì sinh cơ, ai cũng khán đích mình bạch, cũng tiên nhân bản sắc, từng cái đích biểu hiện, cũng làm cho Dương Thần bội phục.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Mỗi một cá muốn chém đích tiên nhân, Dương Thần tổng hội không sợ người khác làm phiền đích nói một phen những lời này. Sau khi nói qua, Dương Thần mới có thể

động đao.

"Vì sao ngươi mỗi lần động đao trước, đều nói lời nói này?" Thứ năm cũng cá vằn sĩ đáng đáp, nhìn chưa ra chức quan. Bắt đầu thì hỏi Dương Thần một câu như vậy, thậm chí ngữ khí châm chọc: "Thế nhưng sợ trăm tiên sau khi không được chết già, chột dạ phải không?"

"Tại hạ chỉ vì không dính nhân quả!" Dương Thần chút nào không để ý tới đối phương đích châm chọc ngữ khí, ngữ khí đạm nhiên đích hồi đáp: "Các vị mặc dù là chết ở tại hạ trên tay, nhưng chỉ từ căn nguyên cũng không khắp nơi hạ bên này, muốn rơi nhân quả, cũng là ra lệnh người, nếu như tiên bối còn có cái gì thù hận, hoàn là hướng về phía chân chính đích Cừu gia ba! Tại hạ chỉ là một giới đao phủ, không dính nhân quả!"

"Ngươi nói không dính sẽ không dính?" Văn sĩ tuy rằng bị trối trứ, nhưng ánh mắt lại chuyển đích phi khoái: "Sợ rằng không phải do ngươi đi?"

"Dính cùng không dính, toàn bằng tại hạ tâm tư." Dương Thần nhưng[lay] cũng không giận, chỉ là tự cô mục đích bản thân hồi đáp: "Chém giết chư vị, tại hạ chức trách chỗ, không thẹn với lương tâm. Tại hạ nói không dính, ngay cả không dính." Trong lời nói, cường đại đích tự tin lại để cho văn sĩ không khỏi nổi giận.

Ở tiến nhập Trảm Tiên đài sau khi, Dương Thần đích tự xưng hầu như toàn bộ đều là tại hạ. Những này bị chém giết đích Thần Tiên, tùy tiện lấy ra nửa người nào, đều có thể đương đắc hấn tiên bối, sở dĩ, Dương Thần chính xưng hô tiên bối, tự xưng tại hạ, không nữa khác xưng hô.

"Hảo, lão phu cũng có tâm nguyện chưa xong, ngươi giết nhiều mấy người, ta để lại cho ngươi chút thứ tốt." Văn sĩ ha hả mỉm cười một hồi, sau đó hướng về phía Dương Thần nói: "Lư Khánh sơn Đan Du Cốc, có lão phu lưu lại đích pháp bảo đan dược, ngươi sau khi ra ngoài, tần nhưng qua bên kia tìm kiếm. Có thể hay không tìm được, khán phần số của ngươi!"

"Ra vào Đan Du Cốc, nhưng có cái gì chú ý?" Dương Thần ngữ khí bất biến, lên tiếng hỏi.

"Đi vào giản đơn, đi vào là được, đi ra cần dùng Bát Bảo phong gương đồng, trấn ở mắt trận tài năng xuất cốc." Văn sĩ đích trả lời cũng thập phần đích cấp tốc, không có nửa điểm đích chần chờ.

"Giới tính toán!" Dương Thần hốt đích cười lạnh một tiếng: "Đan du tuyệt cốc, có tiến vô ra. Bát Bảo phong gương đồng, ra không được! Tại hạ vô tâm lừa gạt tiên bối, tiên bối đã có ý hại tại hạ tính mệnh, không sao nói, tại hạ mạo phạm!"

"Ha ha ha ha! Ngươi đây tiểu bối, cũng thông minh, thế nhưng biết có gạt." Văn sĩ cười ha ha: "Đúng dịp biết đan du tuyệt cốc, xem ra mạng ngươi không nên tuyệt. Bất quá, lão phu đã là như thế đáng đáp, chết sắp tới, không biết tiểu bối ngươi nói mạo phạm, trừ chết ở ngoài, còn có cái gì?"

"Tại hạ bất tài, vừa mới biết một môn tiên tuyệt ma thủ." Dương Thần trên mặt phiếm cười nhạt, trong miệng nhưng[lay] bình thần không có gì lạ đích nói: "Mặc dù đang hạ một người phạm tặc, không có pháp lực, nhưng Trảm Tiên đài nơi tay, cũng có thể thi triển một ... hai Tiên bối, thân vẫn trước, rất tiêu thụ ba!"

Dương Thần nói vừa rơi xuống đất, văn sĩ đã sắc mặt kịch biến. Không riêng gì hấn, ngay cả dưới đài đích chúng tiên, cũng đều là sắc mặt đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 06 - Trảm tần mao thần phương kiến yêu (thượng)

Không riêng gì trên đài đích văn sĩ, ngay cả dưới đài đích cái khác đài quyết chí tử, nghe được Dương Thần mà nói, cũng đều là nhất tề đích đánh một cái lạnh run. Tần Tiên Tuyệt Ma Thủ, hầu như có thể nói là Tiên giới tối ác độc đích hình phạt, trúng chiêu sau khi, cho dù là Đại La Kim Tiên, cũng sẽ toàn thân ma dương kết hợp, thống khổ bất kham, ma dương đến mức tận cùng thời điểm, thậm chí có thể làm cho nhân liễu linh mất, trần như nhộng, đem toàn thân cao thấp trào đích tiên huyết nhử nhại.

Nhất là âm ngoan chính là, đây Tần Tiên Tuyệt Ma Thủ, chẳng những có thể khiến thi pháp người tùy tâm sở dục đích khống chế, hơn nữa còn có một cái thập phần trọng yếu đích tác dụng, đó chính là từ nay về sau chặn trúng chiêu người đích tu vi. Trúng Tần Tiên Tuyệt Ma Thủ, tu vi chỉ có thể mặc cho do thi pháp người khống chế, trừ phi có so với thi pháp người pháp lực cao cường mấy lần đích người mới có thể cú tìm được thi pháp người đích khống chế thủ pháp, giải trừ trúng chiêu người đích thống khổ, bằng không chính là xương mu bàn chân chi thư, cả đời tương tùy.

Dương Thần ở Dương Hi đích hăm hại hạ đắc tội thế gian Thái Thiên Môn đích nhân, không ngờ rằng, Thái Thiên Môn chỉ là Tiên giới Huyền Thiên Môn đích một cái chi nhánh, mà Huyền Thiên Môn cũng lần này Thiên Đình phản loạn đích chủ lực một chi. Phi thăng sau khi, Dương Thần đã bị nhân tránh thượng, Huyền Thiên Môn môn chủ đề cập những người khác một bài học, ở Dương Thần trên thân hạ đích, chính là Tần Tiên Tuyệt Ma Thủ.

Có ý định khiến Dương Thần trở thành không nghe lời đích điển hình, mỗi một tháng, Dương Thần cảm chế trên người sẽ phát tác một lần, mỗi một lần Dương Thần đều là thông khổ bất kham, ở Tiên giới bộ mặt mất hết. Thậm chí để khiến người khác nhìn khác sâu ẩn tượng, Dương Thần đích tu vi cũng không có bị cáo chế, thậm chí khiến hần tu đến Đại La Kim Tiên đích trình độ.

Tàn Tiên Tuyệt Ma Thủ là thuộc về cướp giật đến đích ma công dầy, vô cùng thâm độc, chính có mấy người đại môn phái đích chương môn mới có tư cách tu hành, truyền miệng, người bên ngoài căn bản không được biết. Chỉ là thủ pháp này thì triển hơn, Dương Thần nhưng cũng học xong một ít.

"Người rốt cuộc là ai? Châm sẽ biết Tàn Tiên Tuyệt Ma Thủ?" Văn sĩ kinh hãi, cơ hồ là tuyệt vọng đích hỏi. Dương Thần đối với hần một cái sắp chết người, hiển nhiên không có gì đe dọa đích cần phải.

"Tại hạ nói qua, một người phạm tục, nắm trong tay Trảm Tiên đài mà thôi." Nói, trong tay hung đao đã đột nhiên biến thành tể châm.

"Tiền bối, ta ngại ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, nhưng tiền bối ngại tâm tồn ngạt niệm trước đây, tại hạ đi Tàn Tiên Tuyệt Ma Thủ tương báo, đoạn này nhân quả, tại hạ tiếp nhận!" Không có giết người, sợ đi Dương Thần cũng không nói gì hần lời nói khách sáo. Nói xong lời này, Dương Thần đã rồi động thủ. Tể châm ở văn sĩ trên thân liên tục lóe ra vài cái, trung niên văn sĩ đã nhin không được bắt đầu rên rỉ lên.

Ma dương khó làm, nếu là bình thường, có lẽ văn sĩ có thể dùng thủ thảo dương, nhưng hiện tại cũng ở Trảm Tiên đài trung, tu vi toàn phế, thân thể bị trói đích kết kết thật thật, nơi đó có giải đích khả năng. Thương cảm đích văn sĩ chỉ có thể liên tục đích gãy dựa thân thể, nhưng[lại] không có bất kỳ đích chậm lại thông khổ đích thủ đoạn. Lúc này, dù cho khiến hần bộ mặt mất hết, hần cũng nguyện ý không ai có thể giúp hần giải, đáng tiếc, Dương Thần không có phần này hảo tâm.

Trảm Tiên đài hơi chợt lóe kim quang, trung niên văn sĩ đã bị động ở Trảm Tiên đài ngoại, Dương Thần đích thanh âm từ trên đài truyền đến: "Tiền bối sẽ thả đến cuối cùng một cái trảm thủ, đây mấy nghìn người đích trảm thủ thời gian, tiền bối cũng chỉ có thể sinh bị."

Tiến nhập Trảm Tiên đài đích chúng tiên nhưng[lại] không ngờ rằng, Dương Thần còn có ngón này. Văn sĩ nói tuyệt địa, bọn họ đồng dạng đều biết, đang muốn khán Dương Thần đích chê cười, lại không nghĩ rằng, thế nhưng trực tiếp bị Dương Thần nhìn ra. Liên tưởng đến vừa được viên Dương Thần cũng biết, những này các tiên nhân phát hiện, tựa hồ rất khó có đồ vật gì đó có thể giấu diếm được trên Trảm Tiên đài đích vị này đao phủ.

Cho dù là tiên nhân, cũng sẽ không nguyện ý mình ở trước khi chết còn muốn đã bị làm nhục, nhưng Dương Thần đích cách làm nhưng lại làm cho bọn họ sinh không ra bất luận cái gì đích phần hận chi tâm. Dương Thần chỉ là một người phạm tục, không có khả năng chủ tể Thiên Đình biến hóa, bọn họ đích bị kịch, chính như Dương Thần theo như lời, oan có đầu nợ có chủ, toán không đến Dương Thần trên đầu.

Về phần cái kia trung niên văn sĩ, Dương Thần cũng nói đích rõ ràng, hần mưu hại Dương Thần trước đây, Dương Thần sẽ không để ý tiếp được đoạn này nhân quả. Mọi người tu hành trên đường cũng không biết giết qua bao nhiêu người, đối như vậy đích cử động, có lẽ ngoại trừ cái kia trung niên văn sĩ, không có một nghĩ có cái gì không thích hợp.

Huống chi Dương Thần cũng không có ép buộc, nguyện ý đích thì lưu lại một điểm tâm nguyện, không muốn đích Dương Thần cũng thống khoái đích tặng người ra đi, tuyệt không làm khó dễ, cho dù ai đều không có gì nhiều hơn nói.

Muốn người chết, huống chi vẫn còn không biết sống dài hơn, kiến thức bao nhiêu sinh lão bệnh tử đích tiên nhân, cái gì đều khán đích mở. Muốn sống mà nói, ở tiến nhập Trảm Tiên đài trước chịu thua cúi đầu là được, như là đã tặng tiên đến, đó chính là đã làm ra tuyển chọn, từ lâu khám phá sinh tử. Dương Thần đích điểm ấy mờ ám, ai còn hội khán ở trong mắt?

Dương Thần cũng chính là đoán trúng điểm này, cho nên mới phải như vậy không kiêng nể gì cả. Mặc kệ sinh tử thượng khán đích có bao nhiêu rộng rãi, tóm lại vẫn có chút nhỏ đích tiếc nuối đích, đây là Dương Thần câu nói kia đích uy lực —— "Còn có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, hay là có thể hỗ trợ hoàn thành một chút."

Những lời này dẫn đến đích trực tiếp hậu quả chính là, có ít nhất một nửa đài quyết chi từ cấp Dương Thần nói ra yêu cầu của bọn họ tịnh ưng thuận chỗ tốt.

"Sư môn của ta sự suy thoái, có cơ hội, chiếu cố một chút đi! Chỗ này của ta còn có một thiên thất truyền đích 《 quý thủy chân quyết 》, phối hợp quý thủy nguyên khí mà nói, uy lực thật lớn, ngại giúp ta truyền xuống ba!"

...

"Ta biết một chỗ tuyệt cốc trong có một linh thạch mạch khoáng, vết người rất hiếm, yêu thú đông đảo, phỏng chừng còn không có nhân phát hiện, tặng cho ngại!"

...

"Phi thăng trước, ta cấp hậu bối luyện chế mấy chục đem phi kiếm, nhưng sau lại phi thăng đích hậu bối đệ tử làm mất đi không phát hiện quá, ngại đi lấy ba! Nay phi kiếm cũng là ta phi thăng trước đích tâm huyết, đừng cho chúng nó bị long đong."

...

Dương Thần trong óc dường như bốc lên đích nước sôi oa, liên tục đích đem những này các tiên nhân đích nguyện vọng hòa hảo chỗ điên cuồng đích tuyên khắc trong đó. Có một số việc, cùng loại chiếu cố hậu bối như vậy đích, Dương Thần trực tiếp đáp ứng. Có chút cần muốn giết người đích, Dương Thần hội tiên châm chúc một phen, và cừ nhân của mình có cùng xuất hiện đích, Dương Thần hội đáp ứng, không có cùng xuất hiện đích, Dương Thần

cũng sẽ không dễ dàng gạt đầu.

Càng như vậy, ngược lại có vẻ Dương Thần càng phát ra đích hội tuân thủ hứa hẹn, này vốn là muốn muốn bị giết nhân đích, thấy hấn lắc đầu không đáp ứng, mà chính mình sắp sẽ chết, lưu lại đích vài thứ kia cũng là uống phí, đơn giản cũng tâm nhất hoành, trực tiếp đem này nguyên bản muốn ưng thuận đích chỗ tốt đều nói ra, điều kiện gì cũng không muốn, xúc động chịu chết.

Mỗi một lần giết người trước, Dương Thần tổng là phải đem "Oan có đầu nợ có chủ" đích chức nghiệp dùng từ nói lên một lần, chém đầu sau khi, cũng sẽ mặc vận ma công, đem những này các tiên nhân không biết đích cuối cùng đích một tia tặc, hút vào đến trong cơ thể của mình.

Phen này xuống tới, tốc độ rất nhanh, Dương Thần ở chỗ này không có thời gian quan niệm, thế nhưng dọc theo đường đi nhưng không có ngừng nghỉ, đợi được hấn đem bao quát bị hấn dùng Tàn Tiên Tuyệt Ma Thủ bào chế đích văn sĩ ở bên trong đích tất cả mọi người bộ đều chém giết thời điểm, Trảm Tiên đài đích phân nửa, đã biến thành đồ tươi đích nhan sắc.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 07 - Trảm tấn mao thần phương kiến yêu (hạ)

Thân thể ở giữa, tuy rằng như trước không có nửa điểm đích pháp lực, thế nhưng, Dương Thần nhưng[*lại*] có thể cảm giác được, thân thể của chính mình đang ở phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Phảng phất có đồ vật gì đó trong thân thể của mình mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh đích lớn lên.

Thoáng đích chú ý một chút công đức giá trị, Dương Thần phát hiện, đã vượt qua liễu thập ức. Đây đối với Dương Thần mà nói, thế nhưng thêm vào đích chỗ tốt, tuy rằng tạm thời ở thể gian không dùng được những này công đức giá trị, nhưng phi thăng tới rồi linh giới, đây chính là cầu đều cầu không được đích thứ tốt.

"Di?" Tiên giới nơi nào đó, dẫn dắt Dương Thần tiến nhập Trảm Tiên đài đích cái kia quan viên, tựa hồ cảm thấy cái gì, rất là ngoài ý muốn đích kinh ô lên một tiếng: "Nhanh như vậy?" Nói một tiếng sau khi, lập tức ý thức được chính mình đích thất thố, hướng về phía phía sau vung tay lên: "Cho nữa một nhóm đi vào!"

Dương Thần chính đang uống nước nghỉ ngơi, đột nhiên phát hiện, vừa trống trải xuống tới đích Trảm Tiên đài, đột nhiên lại trở nên tràn đầy, vừa tiến lên tiên nhân bị tặng tiến đến.

Đã hấp thu tiến lên tiên mạng sống con người tinh hoa đích Dương Thần, tựa hồ căn bản là chưa phát giác ra đích uế oái. Bất quá, hấn vẫn còn chậm chậm quá đích dựa theo chính mình đích tiết tấu, cầm trong tay bưng đích một chén nước chậm rãi đích uống xong, lúc này mới lại một lần nện ổn định đích bước tiến, leo lên Trảm Tiên đài.

Thổ Địa, trảm!

Son thần, trảm!

Thiên binh, trảm!

Lực sĩ, trảm!

Cung nga, trảm!

Đồng tử, trảm!

...

"Trước khi thân từ đạo tiêu, tiền bối ngươi có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, có lẽ tại hạ có thể thay ngươi hoàn thành một ... hai" Lời giống vậy ngữ từ Dương Thần trong miệng nói ra, nhưng[*lại*] nhiều hơn một phần sát phạt đích vị đạo.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, đắc tội!" Dao phủ công tác dùng từ, Dương Thần không biết nói bao nhiêu lần, một hơi thở đem tràn đầy đài quyết chi từ giết cá sạch sẽ.

"Ti", Trảm Tiên đài ở ngoài, giam trảm quan phát hiện Trảm Tiên đài lần thứ hai bị giết không sau khi, cơ hồ là đảo hút một ngum lãnh khí, hơn hai ngàn đích tiên nhân, bị Dương Thần tại như vậy trong một thời gian ngắn giết sạch sẽ, cho dù là chính hấn, đối mặt đây rất nhiều tiên nhân, cũng không thấy

đắc có thể hạ được loại này ngoan thú.

Phải biết rằng, một người phạm tặc đối mặt nhiều như vậy đích tiên nhân, mặc dù là sơn thần Thổ Địa thiên binh tiểu tốt loại này da lông ngắn thân, nhưng này chút cũng đều là Thần Tiên, còn hơn bọn họ đích Hoàng Đế bệ hạ đều phải tôn quý, lại có thể không chút do dự hạ sát thủ, người này, quả thực chính là trời sinh đích đao phủ.

Vừa một nhóm người tưng đi vào, Dương Thần cũng biết quy luật, mỗi lần tổng vào, chính là một nghìn hai trăm người, giết hoàn trở lại một nhóm. Chỉ là những này cấp thấp nhất da lông ngắn thân, Dương Thần thì đủ giết hơn mười bát, tiếp cận hai vạn nhân.

Thiên Đình phản loạn, không phải chuyện đùa, này phản loạn đích gia hỏa môn tuy rằng không có cam lòng, thế nhưng ở phản loạn ở giữa lại không dám đa tạo sát nghiệt, để tránh khỏi chính mình vô pháp quay đầu lại. Rất nhiều người đối đãi những này cũ Thiên Đình đích nhân, toàn bộ đều là có thể bắt đã bắt, này đây Dương Thần muốn chém đích tiên nhân đặc biệt đa.

Dương Thần thân thể đích chu vi, đã xuất hiện rồi một cổ nhân nhạ đích huyết sắc, đó là giết quá nhiều người sau khi, cho thấy tới một cổ nồng đậm đích huyết khí. Sinh mệnh tinh hoa tuy rằng đã bị Dương Thần hấp thu, thế nhưng trăm tiên mạng đến đích sát ý bão táp, nhưng[lay] là không có cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn tiêu trừ.

Giết càng về sau thời điểm, này đã mất đi sở hữu pháp lực đích các tiên nhân, thậm chí ở Dương Thần trước mặt đô hội hơi đích run. Căn bản không dám nhìn Dương Thần đích con mắt, tựa hồ từ đáy lòng có một loại đối Dương Thần đích kính nể cảm.

Đương giết hoàn đây một nhóm, ngăn đích nghỉ ngơi sau khi, Dương Thần rốt cục thấy được không đồng dạng như vậy tử tù. Từ bọn họ đích hầu hạ thượng cũng có thể thấy được, những này tiên nhân đích phẩm cấp đã thật to đích đề thăng.

"Ba mươi sáu thiên cương, bảy mươi hai địa sát, hai mươi tám tinh tú, mười hai nguyên thần!" Dương Thần cũng không khỏi không thờ dài, nguyên bản những này cao cao tại thượng đích thần chỉ, hiện tại cũng đã biến thành chính mình dưới chân đích đãi quyết chỉ từ.

"Trước khi thân từ đạo tiêu, tiền bối ngươi có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, có lẽ tại hạ có thể thay ngươi hoàn thành một ... hai" Quanh thân hồng quang quanh quần đích Dương Thần, nói ra lời nói này, thật là đích khiến những này các tiên nhân hết hồn. Muốn chém giết bao nhiêu tiên nhân, mới có thể sản sinh khiến như vậy cấp bậc đích các tiên nhân cũng sẽ kiêng kỵ đích sát khí?

Xuất hồ ý liệu chính là, càng là cấp bậc cao đích tiên nhân, càng phát ra đích coi trọng chính mình đích đạo thống. Dương Thần đích lời nói này, tựa hồ cho bọn họ cơ hội cuối cùng.

"Lão phu có một môn áp đáy hòm đích 《 đại nhật chân giải 》, ngươi giúp ta tìm một hộp đích môn nhân, truyền xuống ba!"

"Ta có một lính đòi đích động phủ ở giữa gian, ngay thanh khung sơn, cấm chế thủ pháp là như vậy. . ."

"Phi thăng trước, lão phu đích động phủ ở giữa có một mạch giáp mộc chân nguyên, lúc rảnh rồi ngươi liền đi lấy, phối hợp 《 giáp mộc chân quyết 》, sẽ có bất khả tư nghị đích công hiệu. Bất quá, ngươi phải giúp lão phu ở linh giới tìm đến lão phu năm đó đích đệ tử, đem cửa này Càn Khôn vô cực kiếm trận truyền xuống. Nếu như tìm không được, thì là tiện nghi ngươi ba! Ai!"

"Lão phu nơi này có nhất thiên 《 uẩn đan kinh 》, ngươi tìm cá người hữu duyên truyền xuống!"

"Chúng ta có một mười hai nhân hợp luyện đích 《 mười hai nguyên thần trấn hải đại trận 》, tặng cho ngươi, trấn áp động phủ ba!"

"《 Chu Thiên tinh tú đại trận 》 trận đồ, không cần hỏi uy lực, rất lớn chính là. Cho ngươi!"

"《 thiên cương luyện bảo quyết 》, không có việc gì có thể luyện chế pháp bảo của ngươi, tặng cho ngươi, không nên thất truyền là tốt rồi."

"《 địa sát tế trận quyết 》, vận khí tốt mà nói, có thể cấp pháp bảo của ngươi tế luyện bảy mươi hai trọng trận pháp, truyền xuống ba!"

...

Liên tiếp đích, hầu như toàn bộ đều là công pháp, trận pháp, đan kinh, luyện khí thủ pháp, thậm chí còn có thất truyền đích động phủ, khiến Dương Thần đều không thể tin được, những người này thế nhưng có nhiều như vậy đích thứ tốt. Hơn nữa từ hần trong trí nhớ tìm được đích một thứ gì đó đến xem, mấy thứ này toàn bộ đều là thật. Nhất là mười hai nguyên thần đích trấn hải đại trận, quả thực chính là trực tiếp đem động thiên phúc địa đề thăng một tầng thứ đích Nghịch Thiên trận pháp.

Vừa chém liên tục mấy chục tiên nhân, chém giết thiên tướng hoàn không cảm thấy cái gì, trăm đến mười hai nguyên thần thời điểm, Dương Thần thì ngẫu nhiên phát hiện, chính mình đích công đức giá trị đã bắt đầu dĩ ức làm đơn vị tấn mãnh tăng lên. Tới rồi nhị thập bát tú trăm hoàn, công đức giá trị đã đột phá một nghìn tỷ.

Càng làm cho Dương Thần kinh hãi chính là, nhị thập bát tú đích sinh mệnh tinh hoa, tựa hồ đều tự đều không có cùng đích ngũ hành âm dương thuộc tính, nhất hít vào thân thể, thì có thể cảm giác được trong cơ thể đích cái loại này phảng phất vật gì vậy mọc rễ nảy mầm trưởng thành tham thiên đại thụ ảo giác, dị thường đích kỳ diệu.

"Hô", thật dài đích thời gian, Dương Thần mới hấp thu hoàn tất mở mắt, lọt vào trong tầm mắt đích, cũng cho đã mất đích yêu quái. Hầu như bao dung các loại loại khác.

Nhị lang thần đích hao thiên chó, nam cực tiên ông đích mai hoa lộc, tiên hạc, hằng nga đích mặt trăng[thỏ ngọc], nai an-xet, phi hổ, quy xà, thậm chí còn có mấy cái Giao Long, hầu như Dương Thần có thể nhớ tới đích, cũng đã ở chỗ này. Những này, không phải này tiên nhân đích sủng vật chính là tọa kỵ.

"Chủ nhân nhà ta trên tay có một đào mừng thọ. Ta cũng có một!" Nam cực tiên ông đích mai hoa lộc vừa mở miệng, liền đem Dương Thần lại càng hoảng sợ: "Rất sớm trước đây ta đem cái kia quả đào dưỡng ở linh giới đích khác động phủ ở giữa, lúc rảnh rồi mà nói, người đi mang tới ném thử, vị đạo cũng không tệ lắm."

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 08 - Chém chém chém (thượng)

Nam cực tiên ông trong tay đích quả đào, đây chính là và Tây Vương Mẫu đích tốt nhất cây bàn đào cùng so sánh đích thứ tốt a! Nghe được Mai Hoa Lộc mà nói, Dương Thần đích nước bọt đều nhanh muốn chảy ra.

"Cái kia quả đào người lại vẫn đặt ở linh giới luyện tiếu ăn? Thực sự là keo kiệt!" Bên cạnh một cái chẳng đáng đích thanh âm truyền đến, cũng và Mai Hoa Lộc hầu như như hình với bóng đích na chính tiên hạc, cũng là nam cực tiên ông bên người đích, bắt quả vừa mở miệng chính là chế nhạo: "Ta na chính quả đào đã sớm ăn, đào hạch hoàn ở lại phạm giới, không biết hiện tại nở hoa kết quả không có."

Dương Thần ở một bên, nghe hai vị này tranh cãi, cũng không nói chuyện, dù sao chỗ tốt đều là hấn roi, cũng tùy vào hai người này ở trước khi chết tranh cãi.

"Na khóa cây đào, hấn là thì sinh trưởng ở thế gian đích. . ." Tiên hạc hướng về phía Dương Thần nhượng la một câu, sau đó nói ra một cái yêu cầu: "Cơ hội người thì đi xem. Hiện tại, một khối chém hai chúng ta ba!"

. . .

"Uông!" Hao Thiên Khuyển kêu một tiếng, thì miệng phun nhân ngôn: "Ta hạ giới còn có một tích máu huyết, nếu có súc sinh có thể dung hợp, có lẽ có thể kích phát thượng cổ Dị thú huyết mạch, máu huyết chỗ, ngay. . ."

"Có một môn 《 ngự thú quyết 》 đích thần thông, chính là ta Yêu tộc đích công pháp, so với Ngự Thú môn đích này cao minh một trăm lần, bắt quá yêu cầu hà khắc, nhìn người có hay không cái này tạo hóa ba!" Thanh bò cũng là miệng phun nhân ngôn.

. . .

Những này Yêu Thần, và trước đích này nhị thập bát tú bất đồng, chúng nó toàn bộ đều là Thiên Đình nổi danh đích thượng tiên đích tọa kỵ hoặc là sủng vật, vẫn duy trì chúng nó đích bản thể, mà không có biến ảo hình người. Bất quá, những này Yêu Thần đích thực lực nhưng[lại] dị thường đích cường hãn, không thể so này trở thành chính thần đích đồng loại soa, thậm chí hoàn chỉ có hơn chứ không kém.

Chém giết chi tế, Dương Thần không rảnh hấn cố, nhưng chém giết mấy người sau khi không cẩn thận nhất phiến chính mình đích công đức giá trị, trực tiếp bị gạt mình, mười mấy Yêu Thần, thế nhưng trực tiếp cấp Dương Thần lại mang đến mấy chục triệu đích công đức. Thiên Đình lần này đại phản loạn, không ít người đều tâm chứa may mắn, đối những này đại thần tiểu thần toàn bộ đều là có thể bắt đã bắt, có thể cảm chịu trời, nhưng[lại] trái lại toàn bộ đều tiện nghi Dương Thần.

Lúc này Dương Thần đích trên thân, đã bao phủ một tầng nồng đậm đích huyết quang, xa xa nhìn lại, thì phảng phất một mảnh huyết vân vờn quanh ở Dương Thần chu vi. Như vậy đích cảnh tượng, tùy tiện cấp người nào tu hành người trong thấy, phản ứng đầu tiên chính là đây tuyệt đối là một cái sát nghiệp kỳ trọng đích lão ma đầu, mà không phải một cái còn không có tu hành quá bất luận cái gì công quyết, không có bất kỳ pháp lực đích phạm nhân.

Toàn bộ Yêu Thần chém hết, Dương Thần mặc dù không nói lời nào, trên thân đích sát ý cũng là nhập vào cơ thể ra, một cái vừa bị đưa đến Trảm Tiên đài nội đích Thiên Quân, trực tiếp bị Dương Thần sát khí trên người sở nhiếp, tại chỗ khí tuyệt bỏ mình.

"Thương đích nặng như vậy, khuy người còn sống đến bây giờ!" Dương Thần nhìn mình vẫn không có động thủ thì thân vẫn đích Thiên Quân, nhin không được lắc đầu thờ dài một tiếng.

Lần này tiến nhập Trảm Tiên đài đích, phẩm cấp cao rất nhiều. Thiên Quân, thiên tướng, thượng động bát tiên, bắc đẩu thất tinh, lục đình lục giáp, ngũ đức tinh quân, tứ phương công tào, phúc lộc thọ tam tinh, thiên oanh nguyên soái, hằng nga, cự linh thần, không phải trường hợp cá biệt. Bất quá, và trước đích này mao thần môn bất đồng, những này cao phẩm cấp đích các tiên nhân, hầu như mỗi người trên thân mang theo trọng thương, khuôn mặt

không phục rồi lại không thể tránh được.

Hỏa Đức Tinh Quân, trăm! Một cỗ nồng nặc tới cực điểm đích tính nóng tinh hoa, xông thẳng nhập Dương Thần phế phủ.

Thủy đức tinh quân, trăm! Thủy tính tinh hoa.

Mộc đức tinh quân, trăm! Mộc tính tinh hoa.

Thổ đức tinh quân, trăm! Thổ tính tinh hoa.

Kim đức tinh quân, trăm! Kim tính tinh hoa.

Chỉ là chém giết ngũ đức tinh quân, Dương Thần đã cảm thấy trong cơ thể đích ngũ hành thuộc tính tăng vọt, càng không cần phải nói trước nhị thập bát tú mang đến đích cái loại này toát lên đích cảm giác, giết đến bây giờ, dù cho Dương Thần vẫn nỗ lực làm cho mình tâm tình cân đối, nhưng[lại] cũng nhận không được nữa có chút mệt mỏi.

Trong cơ thể Trảm Tiên đài đích ý chí nhưng[lại] hoàn đang không ngừng đích muốn phát tiết sát ý, nhưng ở Dương Thần đích dưới sự khống chế, cũng phen không dậy nổi cái gì quá lớn đích cảnh hoa, chỉ có thể theo Dương Thần đích an bài, nghe theo bài bố.

Ở nghỉ ngơi đích phòng nhỏ lý, Dương Thần cái gì đều không quan tâm đích ngủ một giấc, sau đó nỗ lực đích bình tâm tĩnh khí, lúc này mới khiến trên thân cái loại này nồng nặc đến hiện hành đích sát ý chậm rãi hóa giải một phen. Mây đỏ tuy rằng như trước cuộn cuộn, nhưng đã không phải là như vậy đích huyết sắc khiến người ta sợ hãi. Đường thân một phen sau khi, Dương Thần mới trở lên Trảm Tiên đài.

Các đại nhân vật trong miệng, hầu như đã nghe không được cái gì oán giận, thắng chính là thắng, bại chính là bại, chính mình đem hết toàn lực, rơi vào như vậy hạ tràng, nhưng không có nhiều như vậy đích không cam lòng và thất lạc, thống khoái phi phạm.

"Ta có một miếng đường thuốc hồ lô, ngay hạ giới. . ."

"Ta suốt đời cô động một đạo thuần dương kiếm khí, chẳng bao giờ phân tâm hấn cổ, uy lực vô thao, có hăng hái mà nói, ngươi cũng luyện một chút xem đi!"

"Sắp chết có thể cùng ngươi kết một cái thiện duyên, ta có trận kỳ một bộ, tặng cho ngươi!"

...

Dương Thần bình tĩnh đích tiếp thu trừu mảy tin tức này, trong miệng bình tĩnh nói chính mình đích câu kia "Oan có đầu, nợ có chủ." Từng bước từng bước đích đem những này trước đây nghe nhiều nên thuộc đích các thần tiên trăm thủ.

Nếu như nói trước đích mao thần môn, Dương Thần đích thật là có thể trong lòng không có bất kỳ gợn sóng đích động thủ, nhưng những này thượng tiên nhưng[lại] hoàn toàn không phải như vậy một hồi sự. Trên thực tế, mỗi một cá thượng tiên, Dương Thần đều là ở bên trong tâm ở giữa cô động một cỗ sát ý mới có thể làm được như vậy đích bình tĩnh.

Mỗi một hàng đơn vị thượng tiên trăm thủ, Dương Thần hầu như đều có thể đạt được cảm giác được trong cơ thể phát sinh đích cự biến hóa lớn, đây quả thực so với giết mấy vạn nhân vài chục vạn nhân còn muốn kinh khủng. Mà công đức giá trị, Dương Thần đã không hề quan tâm, từ lâu vượt qua liễu thiên triệu, thậm chí ở hướng về kinh cái này đơn vị trùng kích. Nói vậy không dùng được vài người, sẽ phá tan nhất kinh (một vạn triệu) đại quan.

Trảm Tiên đài ngoại, mấy người nguyên bản trông coi Trảm Tiên đài đích tiên binh, lúc này liên tục đích cảm thụ được Trảm Tiên đài nội một trận lại một trận kịch liệt đích sát ý, nhận không được mỗi một người đều run rẩy lên. Bọn họ chỉ là phổ thông đích thiên binh, đâu có thể chống đỡ như vậy sợ hãi đích sát ý. Nếu không có thượng mệnh sở soa, tào cũng không biết chạy trốn tới địa phương nào.

Ngay cả giám trăm quan cũng không khỏi đích đang run rẩy trứ, nhìn liên can tiên binh ở run run, nhận không được nói: "Đây Trảm Tiên đài là duy nhất có thể liên và thông nhau thể gian và Thiên Đình đích Tiên khí, Thiên Đình chỉ có tiến không ra, phạm giới có thể đi vào nhưng cũng không thấy đặc có thể ra, chúng ta vâng mệnh dĩ quay về mộng đại pháp tuyển ra đao phủ, đã xem như là hoàn thành tân đế lệnh dụ, Trảm Tiên đài phát uy, chúng ta vẫn còn thối lui chút tuyệt vời."

Nói xong, trước thối lui. Chúng tiên binh vừa nhìn, lập tức nhìn nhau, phía sau tiếp trước đích thoát đi Trảm Tiên đài phụ cận. Vẫn chạy trốn tới không cảm giác được Trảm Tiên đài đích sát ý, đây mới dừng lại đến. Có tiên binh lập tức hỏi: "Đây Trảm Tiên đài sao như vậy? Dĩ vãng nhưng không phải như vậy a!"

"Dĩ vãng Trảm Tiên đài mới chém qua mấy người tiên? Tiên giới mấy năm nay cộng lại cũng không có vượt quá mấy chục, lần này nhất trăm chính là mấy vạn, nhiều như vậy tiên nhân huyết nhục, đừng nói Trảm Tiên đài, coi như là một thanh thể gian đích binh khí, lấy dính đây rất nhiều tiên nhân huyết nhục, cũng nên thành tinh rồi hả?" Trước hết thối lui đích giám trăm quan, nhìn Trảm Tiên đài đích phương hướng, lòng còn sợ hãi đích giải thích.

Chương 09 - Chém chém chém (hạ)

"Ta long cung đích bảo tàng, ở phạm gian cũng có một bảo khố, ta nhưng không muốn mấy thứ này lưu cho phản tặc Long Vương, tiện nghi người, tàng bảo khố ngay. . ." Đông Hải Long Vương bị chém trước, rất là không cam lòng rồi lại ôm một loại chính mình không chiếm được cũng không khiến này phản nghịch đích người tốt trôi qua tâm tính, tiện nghi Dương Thần.

Thiên Lý Nhân, Thuận Phong Nhĩ, Thiên Lô, Điện Mẫu, Phong Bá, Vũ Sư, Tứ Đại Thiên Vương, Thác Tháp Lý Thiên Vương, ngũ phương yết đế, Thanh Long Bạch Hồ Chu Tước Huyền Vũ, Thái Âm Tinh Quân, Thái Dương Tinh Quân, Vũ Uy Tinh Quân, Hằng Nga, Cửu Thiên Huyền Nữ, nhất nhất ứng với trăm.

Đôi mắt Hằng Nga và Cửu Thiên Huyền Nữ thời điểm, Dương Thần tựa hồ trong mắt căn bản không có thiên kiều bá mị đích nữ tử, chỉ cho là hai cá đái quyết chỉ tử, một đao chém rụng.

Trước khi chết, Hằng Nga cũng để lại một phần 《 Trú Nhan Tâm Kinh 》, ngoại trừ trú nhan công pháp ở ngoài, cũng không có thiếu Trú Nhan Đan đích phối phương, từ phạm giới đến linh giới đến Tiên giới đích đều có. Kinh khủng nhất chính là, loại này trú nhan tâm pháp, không chỉ có có thể trú nhan, nhưng lại có thể làm cho người tu hành dựa theo ý nguyện của mình đến điều chỉnh dung mạo thân hình, quả thực là sở hữu nữ tu tha thiết ước mơ đích chung cục bảo điển.

"Thái Bạch Kim Tinh, tiền bối còn có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, hay là tại hạ có thể thay tiền bối hoàn thành một ... hai ...!" Lúc này Dương Thần đã giết hết na nhóm thượng tiên, lần thứ hai thấy đích cũng từng bước từng bước đích Kim Tiên. Trước mặt của hắn, lúc này chính là Thái Bạch Kim Tinh lý sao Hòm.

"Thân tử đạo tiêu, còn có cái gì nhưng lưu luyện đích. Đáng tiếc, bệ hạ cũng vô lực xoay chuyển trời đất. Lão phu nơi này có nhất thiên 《 Canh Kim Chân Quyết 》, hạ giới có một mạch canh kim nguyên khí, người thiện gia lợi dụng ba!"

Đương Thái Bạch Kim Tinh cũng tề ở Dương Thần dưới đao thời điểm, Dương Thần rốt cục phát hiện một điểm, đó chính là này sức chiến đấu cường hân đích lợi hại đích đặc biệt có thể đánh đích, tượng Na Tra, Nhị Lang Thần Dương Tiên, Lữ Đồng Tân các loại đích, trên cơ bản cũng không thể bắt sống, bị bắt sống đích đều là những này bán thượng không dưới đích. Tự nhiên, thân cư địa vị cao đích càng là ti lệ cao.

Sở dĩ, đương Dương Thần thấy được Thái Thượng lão quân thời điểm, thì tuyệt không nghĩ kinh ngạc. Giết đây rất nhiều Thiên Đình chính thần, Dương Thần trong lòng đã không có bất luận cái gì đích sợ hãi, cho dù là đối mặt Ngọc Hoàng đại đế, phỏng chừng cũng sẽ không có cái gì có thể cú chấn động đến đồ đạc của hắn.

Tựa hồ Thái Thượng lão quân cũng không có bị nhiều lần đích cật nan, thần sắc thập phần đích thông dong, nhìn thấy Dương Thần, đầu tiên là một trận vô ý thức đích sợ hãi. Sát thần nhiều lắm, bên người đích na cổ huyết vẫn đã nùng trừ đích vô pháp hóa khai, tự nhiên mà vậy đích tàn sát ra một cổ làm cho người ta kinh hồn táng đảm đích khí thế, ngay cả Thái Thượng lão quân bức này cấp số đích chính thần, cũng vô pháp chống lại.

Bất quá, Thái Thượng lão quân rốt cuộc là Thái Thượng lão quân, chỉ là một sát na đích sợ hãi, lập tức thì khôi phục bình thường. Hai mắt một tâm, phảng phất trực tiếp xuyên thấu huyết vân, thấy được Dương Thần đích bản thể. Bình tĩnh đích nhìn Dương Thần một phen sau khi, hốt đích hai mắt phát ra tia sáng, tha thiết đích Vấn Đạo: "Ngũ hệ linh căn, âm dương đầy đủ hết, vạn năm khó gặp, người là ta đã thấy đích tốt nhất tu tiên đệ tử, trước khi chết lại còn có như vậy đích duyên phận, có hứng thú hay không làm ta đích quan môn đệ tử?"

Làm Thái Thượng lão quân đích đệ tử? Mặc dù là trước khi chết, thế nhưng, ai cũng có thể nghĩ ra được trong chuyện này ẩn chứa đích thật lớn cơ hội. Chỉ là, Dương Thần trong đầu rồi đột nhiên đích hiện lên kiếp trước sư phụ cấp kia tuyệt vọng đích mỹ lệ hai tròng mắt, cùng với nàng thân thủ đệ cho mình minh kiếm quang thời điểm một sát na kia đích hạnh phúc. Chỉ là hai người này hình ảnh, để Dương Thần hơi có chút dao động đích tâm cấp tốc đình chỉ lắc lư, làm ra quyết định.

"Đa tạ lão quân ý tốt, chỉ là, ta kiếp này đã có sư phụ ta, ta sẽ không tái báí những người khác vì sư!" Đương Dương Thần bình tĩnh đích nói ra những lời này thời điểm, tim của mình tựa hồ cũng thoát khỏi cái gì ràng buộc giống nhau, tự do tự tại, trời cao biển rộng. Dương Thần biết, sau này tái không có gì có thể so sánh Thái Thượng lão quân thu làm quan môn đệ tử loại này mê hoặc kém bất luận cái gì mê hoặc có thể làm phức tạp ở chính mình, bất tri bất giác trong lúc đó, Dương Thần thì tiếp nhận rồi một lần tâm linh đích rửa, còn chưa có bắt đầu tu hành, tâm tình đích tu vi cũng đã ti trọng sinh tiền càng tốt hơn.

"Ai, đúng là vẫn còn vô duyên!" Thái Thượng lão quân khe khẽ thở dài, tựa hồ hắn cũng nhìn thấu Dương Thần đích cái loại này siêu thoát, chỉ là một thán, ngữ khí thì chuyển thành bình thường: "Cũng được, sắp chết gặp lại, tức là hữu duyên. Tuy rằng không thể thu người làm đồ đệ, nhưng nhìn dáng vẻ của người, ngày sau cũng là muốn tu hành đích, lão nhân gia ta áp đấy hòm gì đó, tổng người hai môn, chính người thiêu ba!" Lão quân đã nghe được Dương Thần trước nói qua gì đó, tự nhiên là biết hắn muốn, rất là rộng rãi đích nói.

Dương Thần không ngờ rằng, chính mình lại có thể thu được lão quân đích lột mắt xanh. Ngần ra dưới, lập tức đại hỉ, đứng ở tại chỗ suy tư chỉ chốc lát, mới mở miệng nói: "Lão quân ý tốt, tại hạ tiếp nhận. Như vậy, tại hạ nguyện ý học lão quân đích 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' và luyện khí luyện đan bí

quyết, xin mời lão quân ban thưởng hạ."

Nhất Khí Hóa Tam Thanh không cần nhiều lời, Thái Thượng lão quân đích luyện khí thủ pháp, tuyệt đối là thượng thừa trung đích thượng thừa, mỗi một món lão quân ra vật phẩm, mặc kệ là Kim Cương Trắc vẫn còn quạt lá cộ âm dương hồ lô ngọc tịnh bình, đều là tuyệt phẩm Tiên khí. Về phần luyện đan, vậy thì càng không cần phải nói, bao nhiêu làm cho người ta thêm nhỏ dãi vạn phần đích tuyệt thể đan dược, nhưng đều là xuất từ Thái Thượng lão quân đích trong tay. Khiến Dương Thần tuyển chọn, Dương Thần chọn lọc tự nhiên tốt nhất, bất quá, ra về như vậy đích chọn pháp, nhưng[lại] là có chút mưu lợi, lão quân chính khiến chọn lưỡng dạng, Dương Thần trên thực tế cũng lựa chọn ba loại.

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ha ha, phân thân bí thuật mà thôi, đã bảo 《tu hành quyết》, ngươi nhớ cho kĩ. Ngươi giết khí ngoại trần đây, tu hành quyết nhưng thật ra có thể luyện hóa sát ý, hóa thành thần thức, có lẽ ngươi còn rất nhanh là có thể sử dụng thượng."

"Lão nhân đích luyện khí không có gì đặc thù, Càn Khôn lò bát quái hơn nữa một ít thủ pháp mà thôi, bất quá, như ngươi nguyên ý, đại Âm Dương Ngũ Hành kiêm tu, không có lò bát quái, cũng có thể so với ta lão nhân lợi hại, cũng được, 《Càn Khôn dưỡng bảo quyết》, mỗi lần tế luyện hoàn thành sau khi dùng pháp quyết này tế luyện một lần, bình thường dùng cái này đến bảo dưỡng, hiệu quả rất tốt, ngươi mà lại ghi nhớ!"

"Nháo đến nháo đi, đúng là vẫn còn ta đạo môn đích sự tình, cũng được, luyện đan đích thủ pháp coi như là sắp chia tay tổng lễ vật của ngươi, ngày hội tổng ta ra đi thời điểm, thủ pháp lưu lại một điểm. Không tên là gì, tùy ngươi đặt tên ba, bất quá, đây chỉ là thủ pháp, nhưng[lại] không có gì đan phương bí thuốc, chính mình sưu tập ba!"

Thân thủ tặng Thái Thượng lão quân ra đi, Dương Thần nói không ra trong lòng là cảm giác gì. Đem lão quân giáo cho mình đích 《tu hành quyết》, 《Càn Khôn dưỡng bảo quyết》 và Dương Thần chính mình mệnh danh đích 《lão quân đan pháp》 ghi tạc trái tim. Dương Thần đang muốn muốn nghỉ ngơi một chút, nhưng tân đích Thiên Đình tựa hồ cũng không có cấp Dương Thần thời gian nghỉ ngơi, nguyên bản vắng vẻ đích Trảm Tiên đài, lại thêm hai cá đài quyết chỉ từ.

Lần này đích đài quyết chỉ từ(kẻ tử tù đạo hành quyết) chỉ có hai cá, cũng thân phận tôn quý nhất đích na hai người. Dương Thần thấy bọn họ thời điểm, bọn họ phu thê hai cá trên thân cái gì trói chặt cũng không có, thì như vậy thẳng tắp đích đứng, uy nghiêm đích nhìn Dương Thần.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 - Công đức vô pháp ước lượng (thượng)

"Trẫm là Hạo Thiên kim khuyết vô thượng chí tôn tự nhiên hay có đi là tới chân ngọc hoàng thượng đế, phản tặc, yên dám vô lễ!" Ăn mặc một thân hoàng bào mang đế miện đích nam tử hét lớn một tiếng, dường như ở Dương Thần vang lên bên tai một cái sét đánh. Dù cho Dương Thần sát khí trên người quanh quẩn, cũng không có lay động tinh thần hấn chút nào.

Đứng ở ngọc đế bên cạnh đích nữ phượng nữ tử nhưng[lại] lẳng lặng đích không có nói một câu, chỉ là trong mắt bắn ra đích phong mang, nhưng[lại] đủ để cho bất luận kẻ nào sợ hãi vu của nàng uy nghi, bá ngả xuống đất.

"Xin lỗi, hai vị tiên bối, nơi này là Trảm Tiên đài, tiến nhập ở đây đích tiên nhân, chính có một loại thân phận, đó chính là tù nhân tội xử tử!" Dương Thần đối mặt với Thiên Đình đã từng đích hai vị chủ nhân, ngọc đế và Vương mẫu, bình tĩnh đích nói ra lời nói này: "Tại hạ Dương Thần, là Trảm Tiên đài đích đạo phủ!"

Cùng lúc đó, Thiên Đình tân nhậm đích chương quân công đức đích Thiên Đình công đức khiến, chính trọn mắt há mồm đích nhìn một cái đột nhiên công đức tăng vọt đích người xa lạ, xuất hiện ở công đức bảng đích người đầu tiên. Phía trên kia đích chữ số, cá, thập, bách, thiên, vạn, ức, triệu, kinh, cai, tỷ, nhưong, câu, giản, chính, năm, cực, sông Hằng sa, a, tăng, chi, na do hấn, bất khả tư nghị, mãi cho đến vô lượng. Thập đích sáu mươi tám lần phương số này lượng cấp, thật lớn đích chữ số khiến hấn quả thực không dám tin vào hai mắt của mình.

(chú:

Vạn: 10 đích bốn lần phương.(10 mũ 4)

Ức: 10 đích tám lần phương.(10 mũ 8)

Triệu: 10 đích mười hai lần phương.(10 mũ 12)

Kinh: 10 đích mười sáu lần phương.(10 mũ 16)

Cai: 10 đích hai mươi lần phương.(10 mũ 20)

Tỷ: 10 đích hai mươi bốn lần phương.(10 mũ 24)

Nhưong: 10 đích hai mươi tám lần phương.(10 mũ 28)

Câu: 10 đích ba mươi hai lần phương.(10 mũ 32)

Giản: 10 đích ba mươi sáu lần phương.(10 mũ 36)

Chính: 10 đích bốn mươi lần phương.(10 mũ 40)

Tái: 10 đích bốn mươi bốn lần phương.(10 mũ 44)

Cực: 10 đích bốn mươi tám lần phương.(10 mũ 48)

Hằng hà sa: 10 đích năm mươi hai lần phương.(10 mũ 52)

A tăng chỉ: 10 đích năm mươi sáu lần phương.(10 mũ 56)

Na do tha: 10 đích sáu mươi lần phương.(10 mũ 60)

Bất khả tư nghị: 10 đích sáu mươi bốn lần phương.(10 mũ 64)

Vô lượng: 10 đích sáu mươi tám lần phương.(10 mũ 68)

Toàn cực: 10 đích bảy mươi hai lần phương (10 mũ 72)

Thái Thượng lão quân chỉ là sáng tạo đạo môn nhất mạch, cũng đã là công đức vô lượng. Nay đây, cho dù là ở Thiên Đình phản loạn trung, cũng không có ai dám đòi với lão quân vô lễ. Nhưng sở hữu tham dự đích tiên nhân đều biết, lão quân không chết, tân Thiên Đình căn bản là vô pháp trùng kiến. Nay đây, tân đích Ngọc Hoàng đại đế vừa bước cơ, liền trực tiếp đem lão quân trăm thủ.

Đây dù sao cũng là có khi sư diệt tổ chi ngại, chỉ là tên đã trên đây không phát không được, đến trình độ này, nhưng[lại] là cái gì đều cố không hơn. Không ai dám giết lão quân, nhưng[lại] tiện nghi Dương Thần. Lão quân tự thân ở cũ Thiên Đình công đức vô lượng, công đức vô lượng, thì ý nghĩa lão quân đích công đức đã đạt đến vô lượng số này lượng cấp. Tự nhiên, chém giết lão quân ở tân Thiên Đình trung đó chính là công đức vô lượng đích sự tình, trong nháy mắt, Dương Thần đích công đức giá trị liền vượt tới vô lượng cái này đơn vị thượng, đây đã là công đức bằng có thể biểu hiện đích dài nhất đích chữ số.

Chỉ là lão quân một người, để Dương Thần đích công đức giá trị trực tiếp vượt qua mọi người, cao cao tại thượng đích xuất hiện ở công đức bằng thượng. Hơn nữa, thật lớn đích chữ số khiến cái kia chú ý công đức bằng đích quan viên nửa ngày không có lên tiếng.

Dựa theo Thiên Đình đích quy củ, công đức giá trị có thể dùng đến đối rất nhiều gì đó, bao quát đủ loại đích pháp bảo đan dược, công pháp khí cụ, sủng vật thuộc hạ, chức quan động phủ, hầu như không gì làm không được. Dựa theo Dương Thần lúc này vô lượng cấp bậc đích công đức, toàn bộ Thiên Đình, đều có thể bị một mình hần đích công đức giá trị toàn bộ đoái bị thay thế.

Tân nhậm ngọc đế, vừa nhận chức, tư lịch thiên cận, cho dù là có thể tự lại rộng lượng đích công đức, nhưng cũng không có biện pháp và đạo môn thủy tổ cùng so sánh. Mà Tiên khí công đức bằng, cũng và Trảm Tiên đài giống nhau, chỉ có thể dùng để kiểm tra đối, lại không thể tùy ý đích thay đổi trong đó tính toán quy tắc.

Một cái xa lạ đích chưa từng có nghe nói qua đích gia hỏa, ký không phải là cái gì môn phái đích lực phủng đối tượng, cũng chưa từng nghe qua lần này phản loạn trung lập được cái gì kinh thiên đích công lao, lại càng không là tân nhậm Thiên Đình ngọc đế, tại sao có thể là công đức giá trị đệ nhất?

Vừa nghĩ tới toàn bộ Thiên Đình đều có thể bị một người cho tới bây giờ không có nghe nói qua đích người xa lạ toàn bộ đối, cho dù là thân là Đại La Kim Tiên, tân nhậm Thiên Đình công đức khiến cũng thì không cách nào ức chế đích đầu đầy mồ hôi mà không biết, thật lớn đích sợ hãi khiến hần thiếu chút nữa cho là mình phạm vào cái gì không thể bù đắp đích sai lầm lớn, thân thể đều không tự chủ đích bắt đầu run. Phương diện này, nhất định có đồ vật gì đó làm!

"Phân tặc yên dám lỗ mãng?" Ngọc Hoàng đại đế, xác thực đích nói, là tân nhậm Ngọc Hoàng đại đế hướng về phía đi lên trước tới Dương Thần quát lên một tiếng lớn, nhưng chỉ có thể trở mắt nhìn Dương Thần đi tới, ngoại trừ hét lớn ở ngoài, vô kế khả thi.

"Trách không được những người đó muốn phản, tiền bối ngoại trừ ra lệnh, còn có thể làm cái gì?" Dương Thần trong mắt hiện lên một tia miệt thị, khẽ lắc đầu một cái, lượng đi ra từ tận đáy thâm dao.

"Người không sợ động thủ sau khi, vạn kiếp bất phục sao?" Bên cạnh đích Tây Vương Mẫu rốt cục mở miệng, ngữ âm thanh thấu như Minh Nguyệt, mang theo một cỗ quân lâm thiên hạ đích vị đạo, mắt phượng hàm uy, chỉ là một câu, so với Ngọc Hoàng đại đế đích rít gào canh muốn nhắm thẳng vào nhân tâm.

"Tại hạ thay trời hành đạo, công đức vô lượng, lại sao có vạn kiếp tới người?" Đối mặt vị này Tây Vương Mẫu, Dương Thần ngược lại so với Ngọc

Hoàng đại đế càng thêm đích tôn trọng vài phần, không sao nói còn muốn giải thích một phen. Vừa nói, một bên lượng ra bản thân đích công đức giới chỉ, mặt trên thật lớn đích chữ số, trực tiếp khiến Dương Thần bản thân cũng lâm vào trong nháy mắt đích đại ra.

"Thay trời hành đạo sao?" Tây Vương Mẫu cũng nhìn thấy Dương Thần công đức giới chỉ thượng na một chuỗi dài đích chữ số, hai mắt bị kiềm hãm, không còn có vừa đích trong treo, phảng phất đột nhiên thương già đi rất nhiều, lâm lâm nói: "Nguyên lai, trời đã thay đổi!"

"Tiền bối còn có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, có lẽ tại hạ có thể hoàn thành một ... hai ...!" Dương Thần đối mặt với biểu hiện hoàn toàn bất đồng đích hai vị chí tôn, nói ra những lời này, sau đó lẳng lặng cùng đợi bọn họ nói.

"Việc đã đến nước này, na còn có cái gì tâm nguyện?" Tây Vương Mẫu khuôn mặt có chút đau khổ đích nói một tiếng, lập tức lại khôi phục cái loại này cao cao tại thượng uy nghiêm của, dù cho ở Trảm Tiên đài trong vòng nàng chỉ là một tay trời gà không chặt đích cô gái yếu đuối, thế nhưng đây trong nháy mắt bày ra đích tuyệt thế phong nghi hãy để cho Dương Thần tâm chết.

Bình tĩnh đích sửa sang lại một phen trên thân đích quần áo, Tây Vương Mẫu hốt đích hướng về phía Dương Thần nhoen miệng cười: "Mượn đao phong dùng một lát, quyền cho là cái gương!"

"Quyền sở hữu đơn sơ, khinh mạn nương nương!" Tây Vương Mẫu rộng rãi đích biểu hiện, giành được chiếm được Dương Thần đích kính trọng, xoát, trong tay tuyệt thế hung đao đích đao phong sáng ngời, xuất hiện ở Vương mẫu trước mắt. Thường thường đích thân đao, đây trong nháy mắt trở nên sáng như tuyết, chiếu rọi đi ra Vương mẫu đích kiều nhan.

Đối mặt với đao phong, Tây Vương Mẫu dường như ở chính mình đích Dao Trì giống nhau, tỉ mỉ đích loát loát tóc, thuận tiện cài đầu dài thượng cấm đích phượng sai điều chỉnh một phen sau khi, lúc này mới hướng về phía Dương Thần khẽ gật đầu, chính mình đi tới Trảm Tiên đài đích đi Hình xử, mọi nơi nhìn một chút Trảm Tiên đài quanh mình đích cảnh sắc, lúc này mới cũng không quay đầu lại đích đối phía sau đích Dương Thần nói: "Đao phủ, động thủ đi! Động tác nhanh lên một chút!"

Huru, một tiếng rít tiếng vang lên, một tia sáng như tuyết quang mang dường như tóc đen giống nhau mơn trớn Vương mẫu đích cổ. Nhưng[[lại](#)] vừa không có mang đi bất luận cái gì gì đó, Tây Vương Mẫu như trước vẫn còn vững vàng đích đứng ở nơi đó, mắt nhìn tiền phương. Một hồi lâu mới lộ ra dáng tươi cười: "Thật nhanh đao, đa tạ!"

Dương Thần một đao chém ra, thì không còn có khán kết quả, trực tiếp đích xoay người, đối mặt với nguyên bản vị nào trên trời dưới đất duy ngã độc tôn đích Ngọc Hoàng đại đế, bình tĩnh mà lãnh khốc nói: "Nương nương đã lên đường, tiền bối, ngươi còn có cái gì chưa xong đích tâm nguyện, có lẽ tại hạ có thể hoàn thành một ... hai ...!"

Mất thấy đứng ở đó vừa đích Tây Vương Mẫu hốt đích ngã xuống đất, vừa còn mạnh hơn trang uy nghiêm rít gào đích Ngọc Hoàng đại đế, trên mặt lại - lộ ra nhất phó kinh hoàng đích thần sắc, nhìn Dương Thần, thanh sắc nội nhâm đích hô lớn: "Trẫm là Ngọc Hoàng đại đế, ngươi dám can đảm vô lễ?"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11 - Công đức vô pháp ước lượng (hạ)

"Không còn là!" Dương Thần xem qua vừa Tây Vương Mẫu bình tĩnh đích đối mặt ngã xuống, hiện tại lại thấy Ngọc Hoàng đại đế như vậy đích thất thố, trong lòng có chừng đích về điểm này đối với tiền bối đích tôn trọng cũng vô ảnh vô tung biến mất.

"Trẫm là Ngọc Hoàng đại đế, các ngươi toàn bộ đều là phản tặc!" Đối mặt thân tử đạo tiêu đích uy hiếp, ngày xưa đích Ngọc Hoàng đại đế đã đánh mất tất cả uy nghiêm, có chút bệnh tâm thần đích hướng về phía Dương Thần quơ nắm tay, nhưng cũng gần chỉ là đứng ở tại chỗ huy vũ, không có bất kỳ đích trời chặt, hẳn cũng không có dám lên tiền và Dương Thần lý luận, càng không cần phải nói cấp Dương Thần một bài học.

"Oan có đầu, nợ có chủ, ta ngươi ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự, đắc tội!" Dương Thần mặt không chút thay đổi đích nói xong câu này đao phủ ngôn ngữ trong nghề, sau đó đi lên trước vài bước, huy nổi lên hung đao.

Thiên Đình Công Đức Sứ nhìn Dương Thần đột nhiên lại tăng vọt đích công đức giá trị, nét mặt đầy kinh ngạc. Trước Dương Thần đích công đức giá trị đã là ở vô lượng cái lượng này cấp, chém về phía Tây Vương Mẫu đích một đao chặt bỏ, công đức giá trị trực tiếp lên đến hầu như công đức bảng biểu hiện đích mức giá trị. Cứu vô lượng, đây đã là công đức bảng thượng có thể dung nạp đích hầu như lớn nhất đích chữ số.

Nhìn công đức bảng tên thứ hai, tân nhậm Ngọc Hoàng đại đế đích danh hào, Thiên Đình Công Đức Sứ hầu như đều muốn khóc lên giống nhau. Thiên Đình tân lập, chính mình một mối tích công lao mới lên tới vị trí này, lẽ nào cũng bởi vì công đức bảng cái này Tiên khí sai lầm, dẫn đến từ nay về sau ở Thiên Đình không có thiên lý? Cũng không biết trước đây đích công đức bảng thượng rốt cuộc là như thế nào một cái bài tự, nhưng nghĩ đến nhất định là

ngọc để để nhất ba!

Một cái không biết đâu nhô ra đích gia hỏa, liên Công Đức Sứ tra lần toàn bộ Thiên Đình đều không có tìm được tên này đích gia hỏa, thế nhưng công đức giá trị so với tân nhậm Ngọc Hoàng đại đế cao hơn? Nếu như không phải công đức bảng có chuyện, vậy thì nhất định là chính hần một Công Đức Sứ đích vấn đề. Tân nhậm ngọc đế nhưng không phải là cái gì thiện nam tín nữ, đây chính là đem cũ Thiên Đình chết trung đích nhân toàn bộ đều đưa đến Trảm Tiên đài đích mạnh mẽ nhân vật. Một ngày khiến Ngọc Hoàng đại đế biết, nói vậy chính hần một Công Đức Sứ, cũng nhất định sẽ là Trảm Tiên đài đích quy tắc.

Đúng rồi, nhất định là công đức bảng đích quy tắc xảy ra vấn đề. Dưới tình thế cấp bách, Công Đức Sứ đích đầu óc không biết so với trong ngày thường nhanh hơn mười lần, lập tức ý thức được vấn đề đích trọng điểm. Công đức bảng là Tiên khí, chỉ cần ở đội Thiên Đình đích tiêu chí giới chỉ, cũng sẽ bị công đức bảng ghi lại công đức giá trị, phương diện này không biết có vấn đề gì. Duy nhất xảy ra vấn đề đích, khả năng chính là hiện tại vừa tiếp nhận đích công đức bảng vẫn còn sử dụng quy tắc cũ.

Nghĩ tới đây, Công Đức Sứ đang muốn nỗ lực thao túng công đức bảng nghiên cứu một chút làm sao thay đổi công đức bảng đích tính toán quy tắc, thần thức đảo qua, chợt thấy đặc bên ngoài có người tiến đến, đúng là mình đích người hầu cận. Bất quá đây công đức bảng hiện tại đích bài danh cũng không thể khiến bất luận kẻ nào thấy, Công Đức Sứ vội vàng đem công đức bảng thu hồi, trầm giọng hỏi: "Chuyện gì?"

"Bẩm đại nhân, ngọc Đế Sứ người đã đến, ngọc đế muốn xem công đức bảng!" Người hầu cận khom người báo cáo một câu, sau đó tỉnh đảng Công Đức Sứ bảo cho biết.

Oanh, Công Đức Sứ bên tai, dường như vang lên một đạo sấm sét. Ngọc đế muốn xem công đức bảng, nhưng bây giờ đích công đức bảng có thể cho ngọc đế khán sao? Công Đức Sứ đã không biết mình nên làm cái gì bây giờ.

Chỉ là, mặc kệ thế nào, ngọc đế thế nhưng phái người đến đây mà không phải một đạo lệnh phù trương cho đối, chắc là cực kỳ long trọng đích trường hợp, nói không chừng cũng không có thiếu nhân đang chờ khán, không đi là không được. Nhưng chết tiệt công đức bảng, thế nhưng hiện tại đi ra đại phiền toái!

Nom nóp lo sợ đích Công Đức Sứ, một đường cẩn thận từng li từng tí đích theo ngọc Đế Sứ người tiến về Lăng Tiêu bảo điện, vừa đi thân thể một bên ở run run, khiến tiên phương đích Công Đức Sứ về mặt đích vô cùng kinh ngạc, nhưng[lại] lại không tốt hỏi hần, chỉ có thể uyển chuyển đích nhắc nhở một tiếng: "Cẩn thận ngọc đế trước mặt thất nghi!"

Lăng Tiêu bảo điện thượng, tân nhậm Ngọc Hoàng đại đế đang ở đại yến quần thần. Trên thực tế, vậy cũng là lần này phủ định cũ Thiên Đình đích khánh công yến. Ở khánh công yến thượng, phong thường có công người, thuận tiện trắng trợn phần thưởng hạ công đức.

Rất xa nhìn thấy một màn này, Công Đức Sứ thiếu chút nữa chân mềm nhũn tọa ngã xuống đất, tha cho hần đã là Kim Tiên tu vi, lúc này cũng sợ đến không nhẹ. Khó khăn trông phủ định cũ Thiên Đình có ngày nổi danh, lẽ nào sẽ bởi vì chính mình tân chương công đức bảng, còn chưa kịp sửa chữa quy tắc đã bị đưa vào Trảm Tiên đài sao?

Khó khăn cường chống đại lễ thăm viếng hoàn ngọc đế, không có thất nghi, nhưng ngọc đế đích một câu nói, lại điểm khiến Công Đức Sứ hồn phi phách tán.

"Công Đức Sứ, đem công đức bảng kỳ ra, khiến các khanh gia nhất duyệt!"

Cùng ngay lúc này, Dương Thần đích hung đao đã thật cao đích huy khởi, phía trước Ngọc Hoàng đại đế đích kinh hãi trong ánh mắt, một đao trọng trọng đích chém xuống. Phốc, chém giết mấy vạn tiên nhân đích sắc bén hung đao chính phát sinh rất nhỏ đích một tiếng, lập tức huyết quang phun ra, ngọc đế đích thi thể mềm tháp tháp đích rồi ngã xuống, và phổ thông đích thi thể không hề bất đồng.

Công đức bảng thượng đích chữ số lần thứ hai tăng vọt, trong nháy mắt vượt ra khỏi công đức bảng đích biểu hiện phạm vi, công đức bảng tái cũng vô pháp biểu hiện. Ngay Công Đức Sứ đem công đức bảng mở đích sát na, Dương Thần đích tên ở công đức bảng thượng chợt lóe rồi biến mất, vô ảnh vô tung biến mất.

Công Đức Sứ đã nhìn không được bắt đầu run rẩy lên, ngọc đế nếu như thấy công đức bảng thượng đích người đầu tiên không phải bản thân hần, còn không biết hội phát nhiều đích lỗi đình chi nộ.

Ngay Công Đức Sứ đã tuyệt vọng đến dự định vô đã mê lại sứt thời điểm, chợt nghe chúng tiên đích bình tĩnh tiếng cười, mọi người tựa hồ đối với công đức bảng thượng đích bài danh thập phần đích thoả mãn, từng cái đang ở nhân nhả đi chơi đích bình luận. Ngay cả ngọc đế cũng phát ra một trận tiếng cười, hiển nhiên, cái kia công đức giá trị tuy nhỏ, nhưng ngọc đế tân nhậm, còn không có có nhiều hơn chính tích, hần cũng có thể đơn giản đích tiếp thu.

"Công Đức Sứ, phần thưởng XX khanh gia mười vạn công đức!" Ngọc đế đích thanh âm cao cao tại thượng đích vang lên.

Công Đức Sứ ngẩn ngơ, giương mắt nhìn lên, chính thấy công đức bảng thượng người đầu tiên ngọc đế đích đại danh bất ngờ ở liệt, mà cái kia tai tình giống nhau đích Dương Thần, sớm đã thành không biết bay đi phương nào. Công Đức Sứ trong lòng run lên, cả người thoáng như từ địa ngục lại đến thiên đường.

"Thần tuân chỉ!" Vui sướng trong lòng, trong miệng cũng không dám chậm trễ, vội vàng đích thao túng công đức bảng, đem ngọc đế đích ban cho ghi nhớ.

"Phần thưởng XX khanh gia tám vạn công đức!"

"Phần thưởng XX khanh gia lục vạn công đức!"

...

Một loạt đích phong thưởng, khiến Công Đức Sứ bận rộn đích đầu đầu cổ không hơn sĩ. Khó khăn ngọc đế phong thưởng hoàn thành, cuối cùng tựa hồ đối với Công Đức Sứ đích thái độ rất là thoải mái, cuối cùng lại phân phó một câu: "Công Đức Sứ, cấp chính người gia một nghìn công đức. Sau đó, công đức bằng thì chiếu thử quy củ, không được đơn giản sửa chữa!"

Nửa câu đầu Công Đức Sứ hoàn vì mình được một nghìn công đức trong lòng hài lòng, nửa câu sau lại để cho Công Đức Sứ đích tâm mạnh trầm xuống. Cái kia Dương Thần đích tên lần thứ hai xuất hiện ở Công Đức Sứ đích trong đầu, Dương Thần tên phía sau na lớn lên kỳ cục đích công đức giá trị cũng một lần một lần đích khảo nghiệm thử Công Đức Sứ đích trái tim. Bất quá, lúc này hẳn nhưng[lại] cũng không dám... nữa nói thêm cái gì, Ngọc Hoàng đại đế, trên trời dưới đất duy ngã độc tôn, miệng vàng lời ngọc, không được phép nửa điểm đích bằng mặt không bằng lòng, dù sao Dương Thần đích tên đã tiêu thất, Công Đức Sứ còn có thể ngốc đến tự đi ra?

Nghĩ tới đây, Công Đức Sứ một cái ngáy nghỉ xuống phía dưới, cung kính đích hướng về phía bảo tọa thượng đích Ngọc Hoàng đại đế lớn tiếng nói: "Thần, lĩnh chỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tam Thanh Quyết [Thượng]

Thứ chín chương Tam Thanh Quyết [thượng]

Dương Thần tự nhiên không biết Lăng Tiêu Bảo Điện thượng phát sinh này hết thảy, bất quá, thật lớn công đức giá trị vẫn là đem chính hắn cũng gây người một trận. Công đức giới chỉ thượng, một chuỗi dài toàn số không biểu lộ hẳn hiện tại công đức giá trị lượng cấp cao bao nhiêu, nhưng là, ở nhân có thể biểu hiện trong phạm vi, cũng chỉ có một chuỗi số không, không còn thấy được hẳn con số chính thức.

Nếu có những người khác nhìn đến, nhất định hội nghĩ đến Dương Thần chính là một cái không có công đức giá trị tên. Chỉ có Dương Thần tự mình biết nói, này chuỗi số không, đại biểu cỡ nào thật lớn con số. Sở dĩ không có khác con số, chính là bởi vì quá dài biểu hiện không đến mà thôi.

Vương Mẫu Ngọc Đế nếu đã muốn tiêu vong, Thiên Đình cũ không nữa cái gì cơ hội có thể một lần nữa phục hồi. Dương Thần ở Trảm Tiên Đài, cũng sẽ thấy đã không còn sự tình nào nữa.

Đem Hung Dao đặt ở đạo cái thượng, Dương Thần về đến phòng nhỏ của mình nghỉ ngơi, sau đó bỏ đi Trảm Tiên Đài giữa chuẩn bị đao phủ thiên y, thay chính mình tiến vào khi kia bộ thể gian quần áo, sửa sang lại một phen, mạnh mẽ đè nén xuống trong lòng bốc lên cùng vui sướng, kiên định hướng về Trảm Tiên Đài đại môn đi đến.

Một khi ở Trảm Tiên Đài giữa lấy đỉnh tiên nhân huyết nhục, hoặc là chạm qua không nên chạm đến gì đó, Trảm Tiên Đài đại môn sẽ tự động biến mất. Bất quá Dương Thần vẫn thực chú ý, cho tới bây giờ, Trảm Tiên Đài đại môn còn đứng sừng sững ở tại chỗ, không có nửa phần biến hóa.

Thiên Đình quan viên mượn dùng toàn bộ Thiên Đình lực lượng, tài năng đủ ở Ngọc Đế ý chỉ dưới sử dụng một lần Hồi Mộng Đại Pháp ở thể gian lựa chọn đao phủ, một khi tuyển định, trừ phi Trảm Tiên Đài nội đao phủ thân vẫn, nếu không tuyệt không hội lại lựa chọn. Dương Thần nếu không có chết, như vậy sẽ không hội xúc động Trảm Tiên Đài cấm chế, thông tri Thiên Đình quan viên.

Ngọc Đế đã chết, trong thời gian ngắn trong vòng, Trảm Tiên Đài sẽ không có nữa tân tiên nhân tiến vào, điểm này, Dương Thần trong lòng hiểu rõ, hẳn phi thăng sau tiến vào Thiên Đình, liền chưa bao giờ nghe nói ai bị xử trảm quá.

Đi tới cửa, hồi đầu nhìn nhìn Trảm Tiên Đài, nhìn nhìn chuỗi này Hung Dao, Dương Thần khoe miệng lộ ra mỉm cười, đi nhanh bước ra đại môn.

Trước mắt cảnh tượng nhanh chóng chuyển hoá, hốt biến thành đen tuyền một mảnh. Dương Thần định nhãn nhìn lại, lại vẫn là ở chính mình cái kia phá trong phòng, thời gian vẫn như cũ vẫn là đêm khuya. Chính là không biết thể gian đã qua bao lâu thời gian.

Dương Thần vừa ra tới, nguyên bản là đầu mùa đông thời tiết, nhưng thị trấn lý mọi người đang ngủ tựa hồ đều đánh một cái thật to rùng mình, giống nhau cảm nhận được một cỗ phát ra từ trong khung lãnh ý, không tự chủ được ôm chặt đệm chăn. Nguyên bản còn tại địa hạ hoạt động một ít thử nghĩ, tại kia một khắc cũng toàn bộ đều dừng gì động tác. Toàn bộ thị trấn yên tĩnh giống như một tòa tử thành.

Từ tù lao giữa có không ít người đột nhiên trong lúc đó bình tĩnh, thân thể không thể khống chế bắt đầu lạnh run, liền thoảng như sắt thần đã muốn đến bên người bình thường, vài cái nhất gan thậm chí đã muốn hồng mắt.

Xa xôi mỗi cái đỉnh núi, một vị một thân bạch ngọc như tuyết giống như tiên nữ bình thường nữ tử, mạnh nhìn này phương hướng, nhú mày, trong miệng thì thảo nói:“Hảo đại sát khí, này ma đầu rốt cuộc giết bao nhiêu sinh linh?” Thân hình nhoáng lên một cái, đã muốn ở tại chỗ biến mất.

Này hần vài cái phương hướng thượng, cũng đều tự có một chút nhân chú ý tới bên này biến hóa. Tuổi đại đều chính là đơn giản nhìn xem, cũng có không ít người lập tức hướng về này phương hướng bay tới. Xem bọn hần tu vi, cũng là có chiều cao thấp, so le không đồng đều.

Vừa ra tới Dương Thần liền đã nhận ra không đúng. Ở Trảm Tiên Đài giữa, này một thân sát khí cùng sát ý không sao cả, nhưng là ở thể gian, này cũng là làm cho người ta phát điên gì đó. Nếu không ở trong khoảng thời gian ngắn đem sát khí vấn đề giải quyết, gấp gờ vài cái tu hành tên, vận khí tốt khả năng hội hiểu biết một chút là đao phủ sẽ không đối Dương Thần như thế nào, vận khí không tốt, nói không chừng liền trực tiếp phi kiếm đến thân mà trừ ma vệ đạo .

Nguyên tưởng rằng bằng vào chính mình tâm tính tu vi, điểm này điểm sát khí không tính cái gì. Nhưng Dương Thần cũng không có dự đoán được, thể nhưng hội sát tiên giết sát khí lộ ra ngạo bộ, thật sự là có chút tính sai .

Tam Thanh Quyết, Dương Thần hốt nhớ tới Thái Thượng Lão Quân trong lời nói, Tam Thanh Quyết có thể luyện hóa sát ý, hóa thành thần thức, quả thực chính là giờ phút này cứu mạng pháp bảo. Trách không được Lão Quân sẽ nói chính mình rất nhanh có thể dùng đến.

Lập tức Dương Thần cũng không dám chậm trễ, vội vàng đem Lão Quân truyền thụ Tam Thanh Quyết đi trước ngâm nga một lần, bắt đầu chậm rãi lĩnh ngộ trong đó huyền ảo. Thật lâu sau sau, Dương Thần mới ngồi xếp bằng đứng lên, bắt đầu dựa theo Tam Thanh Quyết tầng thứ nhất hành công phương thức tu luyện đứng lên. Tam Thanh Quyết công pháp tổng cộng có chín tầng, cho dù là Dương Thần có thượng vạn năm tu hành kinh nghiệm, cũng chỉ có thể dựa theo trình tự đến tu hành.

Nguyên bản trọng sinh Dương Thần, tâm tính tu vi cũng đã là Đại La Kim Tiên cấp bậc, lúc này cứ việc là lần đầu tiên tu hành, nhưng là ở nháy mắt liền tiến nhập cái loại này tu hành hoàn cảnh giữa, vô ngã vô tha.

Ba cái canh giờ sau, Dương Thần đứng giờ theo hành công trung tĩnh lại. Thở phào một cái, Dương Thần bắt đầu chậm rãi kiểm tra thân thể biến hóa.

Tam Thanh Quyết là Thái Thượng Lão Quân một mạch hóa tu hành mấu chốt, bắt quá, lại chỉ có thể gia tăng thần thức, mà không thể tăng cường pháp lực. Đối này Dương Thần cũng sớm có nhận thức, nhưng là, hơi vừa động niệm gian, hần vẫn là bị chính mình thần thức biến hóa gây kinh ngạc một trận.

Nguyên bản Dương Thần thân thể phàm thai, không có tu luyện gì công pháp, tự nhiên cũng không có gì thần thức pháp lực, không có thượng vạn năm tu hành kinh nghiệm cùng tâm tính tu vi. Nhưng hiện tại lần đầu tiên tu hành Tam Thanh Quyết, chính mình thần thức thể nhưng tăng vọt nhất mảng lớn, thậm chí thẳng truy năm đó chính mình Luyện Khí đại thành sắp Trúc Cơ thời điểm. Hiệu quả chỉ rõ rệt, quả thực làm cho người ta ghen hòng nhìn trần trời.

Liền ngay cả Dương Thần chính mình cũng không có dự đoán được sẽ có như thế rõ rệt hiệu quả, kinh nghi dưới thậm chí bắt đầu hoài nghi khởi chính mình phán đoán. Nhưng rất nhanh nhìn đã muốn trở nên loãng rất nhiều huyết vân, tiếp nhận rồi chuyện này thật.

Hấp thu sát ý, chuyển hóa vì thần thức, nguyên lai là ý tứ này. Dương Thần trong lòng đại định, xem ra, chỉ cần tái tu hành vài ngày thời gian, này đó ngoại trần đây sát ý sẽ chậm rãi bị hấp thu, về sau sẽ thấy cũng không dùng làm cho này chút sát khí mà lo lắng.

Sắc trời đã muốn đại lượng, Dương Thần ra khỏi phòng, đẩy ra viện môn, muốn nhìn xem rốt cuộc thời gian trôi qua bao lâu. Chính là, liếc mắt một cái dưới lại phát hiện, tựa hồ cái gì đều không có thay đổi, cùng chính mình trước khi rời đi giống nhau như đúc. Ngã tư đường thượng cảnh sắc không có biến hóa, ngay cả nhân cũng không có biến hóa, này quê nhà vẫn là thập phần cẩn thận nhìn hần, sợ treu chọc đến hần bộ đáng.

“Hôm nay ngày mấy?” Dương Thần trực tiếp giữ chặt một cái láng giềng hỏi một câu. Lại không dự đoán được, hần này vừa động thủ, trực tiếp đem cái kia láng giềng dọa động cũng không dám động, rằng nanh khanh khách cách run lên nửa ngày, mới thốt ra hai chữ:“Mừng.....năm!”

Dương Thần nhất buông tay, cái kia láng giềng giống nhau bị đại xá, vội vàng mang mang té chạy rất xa, ngay cả đầu cũng không dám hồi. Dương Thần trên người cái loại này lãnh ý, làm cho người ta cách thật xa liền hết hồn.

“Mừng năm!” Dương Thần sùng sốt, thể nhưng một ngày đều không có quá, phát sinh hết thảy, chẳng lẽ chính là đại mộng một hồi? Chính mình hấp thu này sinh mệnh tinh hoa, toàn bộ đều là hư ảo?

Chương 13 - Tam Thanh Quyết (hạ)

"Không có khả năng!" Dương Thần trong lòng reo hò một tiếng, mặc dù mình kiếp trước cũng chỉ là nghe nói, thế nhưng, không có thực thể tiến nhập Trảm Tiên đài mà nói, là trăm không được tiên, Dương Thần có thể kết luận điểm này.

Chính mình từ Trảm Tiên đài nhảy qua lúc đi ra, hoàn toàn là thực thể hình thể, mà không chỉ là một luồng ý niệm. Huống hồ, nếu như ở Trảm Tiên đài trung, chính mình chỉ là một lũ ý niệm mà nói, căn bản tự không khả năng là Trảm Tiên đài hung đao sát ý đối thủ.

Hơn nữa Dương Thần có một lớn nhất dựa, đó chính là Thái Thượng lão quân nhân lực. Lão nhân gia ông ta coi như là tiến nhập Trảm Tiên đài sau khi pháp lực hoàn toàn không có, nhưng nhân lực cũng còn không có kém đến nỗi liên ý niệm và thực thể đều phân không rõ trình độ. Nếu hắn nói thân thể của chính mình tư chất thật tốt, na cũng không phải lời nói dối.

Xoay người, Dương Thần đem tiểu viện của mình môn quan thượng, sau đó đi tới thót vừa, lấy ra na khối năm màu thạch. Chỉ là tiếp xúc một lúc sau, năm màu thạch thì quang hoa đại phóng, năm màu quang mang thập phần chói mắt. Điều này làm cho Dương Thần cũng thực thờ dài một hơi, hết thấy tất cả, đều không có uống phí.

Sát ý vẫn còn đậm, ngày hôm nay giết người trước, Dương Thần còn có cơ hội tái tu hành một hồi luyện hóa một ít. Nghĩ tới đây, Dương Thần trực tiếp phản trở về phòng, tiếp tục ngồi xếp bằng ngũ tâm hướng thiên, bắt đầu rồi lại một lần Tam Thanh Quyết tu hành.

Buổi trưa canh ba còn muốn trăm nhân, Dương Thần buổi sáng chích tu hành một canh giờ thì đình chỉ luyện công. Huyết vẫn trở nên canh phai nhạt một ít, nhưng vẫn là so với năm đó Dịch lão ma muốn nùng trừ. May mắn chính là, đây huyết vẫn chỉ có này tu hành trôi qua có pháp lực người mới có thể thấy được, người thường chỉ là hội cảm giác được phát ra từ nội tâm sợ, cũng sẽ không phát hiện cái gì. Bách tính sợ đao phủ, đây tựa hồ ở nhân gian nhìn quen lắm rồi, cũng không có khiến cho cái gì quá lớn khủng hoảng.

Qua loa giết hoàn hơn mười nhân, Dương Thần chỉ là bị cái kia thoát nhìn né tránh tiểu lại dẫn dò một câu, ngày mai chém giết Tôn thượng thư một nhà cả nhà hơn ba trăm miệng. Khả năng một nhọc, muốn hắn tảo làm chuẩn bị. Dương Thần cũng lơ đãng, đi nhanh Lưu Tinh cảnh trở về nhà trung, vội vội vàng vàng bắt đầu tu hành.

Lúc này đây, dù có thể khiến Dương Thần từ buổi chiều giờ Thân vẫn tu hành đến ngày thứ hai giờ Thìn. Hiện tại Dương Thần tranh thủ chính là thời gian, hắn phải muốn tại nơi chút trừ ma vệ đạo người dám tới trước, đem sát ý của mình toàn bộ hấp thu.

Sở dĩ tuyển chọn như vậy một cái thị trấn, Dương Thần cũng sớm có quá dự định. Ở đây cự ly các tu tiên môn phái cự ly đều rất xa, coi như là cao thủ ngự kiếm phi hành, cũng ít nhất phải một lượng nhật công phu. Trong khoảng thời gian này, đủ để cho Dương Thần đem sát ý của mình ẩn dấu đến người bình thường xoay ngang.

Tam Thanh Quyết không hổ là lão quân áp đáy hòm công quyết, Dương Thần tính toán đầu ra đẩy mới bắt quá lần thứ ba hành công, tổng quá mới bắt quá bốn canh giờ, nhưng lại chích là tầng thứ nhất công quyết, nhưng lần thứ ba hành công thời điểm, Dương Thần thần thức cũng đã đầy đủ hắn lý giải đến trong cơ thể biến hóa.

Bên ngoài nùng trừ huyết vẫn, dường như gặp cái gì cường đại hấp lực giống nhau, điên cuồng hướng về Dương Thần trong cơ thể dừng đi, sau đó ở một loạt biến hóa sau khi, gia nhập càng ngày càng lớn mạnh thần thức đại quân. Thậm chí Dương Thần có thể cảm giác được rõ ràng cái loại này huyết vẫn ở trong người chảy xuôi cảm giác mát.

Thần thức càng cường đại, hấp thu tốc độ lại càng nhanh, đây đã thành một cái tốt tuần hoàn. Nhưng Dương Thần nhưng[lại] một điểm đều không vui, bởi vì tương đối nùng trừ huyết vẫn mà nói, hấp thu tốc độ vẫn còn chậm chạp. Tương đối vu thần thức tăng mạnh hải lòng, Dương Thần càng thêm lo lắng gần đến trừ ma vệ đạo tu sĩ.

Dương Thần chưa từng có nghĩ tới, chính mình còn không có một tia pháp lực, sẽ có như vậy và pháp lực không tương xứng thần thức. Dĩ kinh nghiệm của hắn, hiện tại thần thức đã cùng hắn thượng một đời Trúc Cơ thời điểm tương đương. Dùng ngân lượng đến tỉ dụ mà nói, đó chính là người thường đột nhiên có mấy vạn lượng bạc, đủ để tiêu xài suốt đời.

Mơ hồ, tựa hồ cường đại thần thức muốn chia làm hai cổ, điều này làm cho Dương Thần kỳ quái đứng lên. Loại này dấu hiệu, dựa theo Tam Thanh Quyết ghi lại, hắn là thần thức phân liệt điềm báo. Nếu là Nhất Khí Hóa Tam Thanh, như vậy thần thức tự nhiên cuối cùng là muốn chia làm ba cổ. Thế nhưng, đó cũng là ít nhất phải đến Nguyên Anh trên, đại thừa cảnh giới thời điểm mới hội chuyện đã xảy ra, sao đây giờ mới bắt đầu luyện tập, thì có tình hình như thế?

Dương Thần không biết là, thần thức phân liệt là cùng pháp lực tương quan, đương thần thức cường đại đến so với tự thân pháp lực cường hắn một cái cảnh giới sau khi, mới gặp phải. Mà bây giờ Dương Thần trạng huống chính là, tự thân pháp lực một tia không có, thế nhưng thần thức cũng đã đã cường đại đến Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới, vừa mới thỏa mãn điều kiện như vậy.

Bất quá, thần thức lúc ban đầu có phân liệt dấu hiệu, đây rõ ràng là tầng thứ nhất pháp quyết đã tu hành tới rồi cực hạn, đã có thể tu hành tầng thứ hai pháp quyết.

Mục đích cuối cùng là Nhất Khí Hóa Tam Thanh, là muốn chia làm ba cổ, mà bây giờ đã có phân liệt điềm báo, Dương Thần tự nhiên không biết gian

đoạn, tiếp tục hành công. Chỉ là, ở hoàn thành đây một lần vận công sau khi, Dương Thần tự nhiên mà vậy đem Tam Thanh Quyết tầng thứ nhất pháp quyết đổi thành tầng thứ hai pháp quyết.

Vừa tiến vào tầng thứ hai, Dương Thần nhất thời cảm thấy na cỏ dường như kinh thôn giống nhau khí thế. Quanh thân huyết vân thoáng như đột nhiên gặp được siêu cường phong bạo giống nhau, bị mang tất cả hiệp bộc hướng về Dương Thần trong cơ thể điên cuồng xông tới, hấp thu tốc độ, chỉ ít nhanh gấp hai có thừa.

Hâm sướng lâm li cảm giác khiến Dương Thần hầu như nhện không được muốn say mê trong đó, thần thức đang điên cuồng tăng vọt song song, huyết vân cũng đang nhanh chóng yếu bớt trừ, ngăn ngại mấy người canh giờ, cũng đã khiến Dương Thần hấp thu hết hầu như thất thành sát ý. Nùng trù huyết vân đã trở nên mỏng đứng lên, tựa hồ đã yếu bớt tới rồi năm đó Dịch lão ma xoay ngang, chỉ còn lại có một mảnh màu hồng hồng mạc. Mà đây phiên hơi mỏng hồng vụ, cũng đồng dạng ở tiêu tán ở giữa.

Dương Thần ở ngồi lẳng lẳng hành công song song, xa xa các phương hướng thượng, đều có mấy người đang ở ngự kiếm phi hành, phi hành mục tiêu, bắt ngờ chính là Dương Thần chỗ.

"Đi?" Đang ở phi hành trung Bạch y thiếu nữ, đột nhiên một trận tiếng kinh dị, bên kia máu tanh sát khí, thế nhưng ở ngăn ngại mấy người canh giờ trong vòng, bay nhanh yếu bớt trung, lẽ nào nơi nào xảy ra chuyện gì không thể biết biến cố?

"Hừ!" Nhìn cái hướng kia, Bạch y thiếu nữ trên mặt sương lạnh không có giảm bớt chút nào: "Mặc kệ ngươi là ai, dám tạo hạ như vậy sát nghiệt, dù cho ngươi trốn được xa vôi, ta cũng muốn đem ngươi tìm ra trừ ma vệ đạo!"

Đây hết thấy, Dương Thần tựa hồ cũng không biết. Vừa đình chỉ hành công hần, đang ở vắt hết óc nghĩ một cái tựa hồ có ấn tượng nhân. Tựa hồ, người kia năm đó chính là ở đạo trường được cứu đến, sau đó đưa đến sư môn tu hành, sau lại cũng là một đời thiên kiều. Người kia thì họ Tôn, có người nói xuất thân quan lại nhà, tổ phụ tựa hồ là triều đại đương thời thượng thư.

Trùng hợp chính là, Dương Thần ngày mai muốn chém, vừa mới chính là triều đại đương thời thượng thư một môn, mà đồng dạng, vị kia thượng thư cũng họ Tôn.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14:Cướp pháp tràng(thượng)

Dương Thần không biết tôn Thượng thư tại sao phải cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội, bất quá hần biết đến là, tôn Thượng thư quê quán tự tại này địa. Có thể là kinh thành phạm vào sự tình, bị giáng chức về quê nhà, sau đó hay bởi vì không biết nguyên nhân gì, bị cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Đương [lâm] Dương Thần đi ra chính mình tiểu viện thời điểm, trải qua tiếp cận mười canh giờ đích Tam Thanh bí quyết tu hành, bên ngoài cơ thể đích sát ý đã muốn mỏng đến cơ hồ nhìn không tới. Tầng thứ hai đích Tam Thanh bí quyết, hấp thu chuyên đổi sát ý đích tốc độ trọn vẹn tăng lên gấp đôi có thừa, đến hành công xong thời điểm, Dương Thần đã muốn nhiều nhất chính là một giết người hơi nhiều đích đao phủ, tuy nhiên còn có chút sát khí sát ý tồn tại, cũng đã không phải cái loại này nghịch Thiên cấp đích tồn tại.

Đi ra Trảm Tiên Thai về sau đích người thứ nhất nguy cơ, rốt cục lẳng lẽ đích tiêu tán. Dương Thần đang cùng thời gian đích thì chạy ở bên trong, chiếm cứ thượng phong, đuổi tại những kia trừ ma vệ đạo đích lũ tiểu tử xuất hiện trước khi, đem chính mình biến thành một phạm nhân. Bởi vì chỉ là tu hành Tam Thanh bí quyết, hấp thu sát ý luyện Hóa Thần thức, trên người nhưng không có một tia đích pháp lực, cho dù là Kim Đan kỳ đích cường giả tới, cũng không thể năng phát hiện Dương Thần trên người đích dị thường.

Đến gần đạo trường đích nháy mắt, Dương Thần tự thấy được cái kia quen thuộc đích gương mặt. Kiếp trước Dương Thần không chỉ một lần đích nhìn lên qua cái kia tu hành đích thiên tài. Nhưng giờ phút này, cái kia tuyệt thế thiên tài lại giống như một chỉ chịu kinh hãi bé nhỏ con giống nhau, co rúc ở trong đám người, hai mắt bàng hoàng đích nhìn xem đám người chung quanh, trong ánh mắt toát ra một cổ thật sâu đích tuyệt vọng.

Tôn Khinh Tuyết, Dương Thần kiếp trước Thanh Vân tông đích chân truyền đệ tử, một đời tuổi trẻ chính giữa đích nhân tài kiệt xuất, cùng mặt khác mấy cái trong đại môn phái đích thiên tài đệ tử tương xứng. Đã từng một lần là Dương Thần cần sủng kính đích nhân vật, nhưng hiện tại, nặng lại như thế đích bất lực, nhìn xem Dương Thần, nói không nên lời đích sợ hãi.

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, Dương Thần đi tới tuổi nhỏ đích Tôn Khinh Tuyết trước mặt. Giờ phút này đích Tôn Khinh Tuyết, tới đa cũng chính là mười tuổi đích niên kỷ. Tiểu cô nương nhìn xem Dương Thần đi tới, càng thêm đích sợ hãi, cái đầu nhỏ dùng sức đích muốn co lại đến sau lưng thân nhân đích trong ngực, chỉ là bị trói [lấy], không cách nào làm quá nhiều đích động tác.

Mặc dù Dương Thần đích sát ý đã bị hấp thu đích không sai biệt lắm, nhưng là, còn lại cái kia chút ít, có lẽ hay là đủ để cho người bình thường sợ hãi. Giờ phút này, đứng ở Tôn Kinh Tuyết đích trước mặt, không chỉ là Tôn Kinh Tuyết, mà ngay cả bên người nàng đích mấy cái đại nhân, cũng bị Dương Thần trên người tản mát ra đích đao phủ khí tức bị hù hồn phi phách tán.

"Không phải sợ, Tiểu muội muội!" Đứng ở tại chỗ, Dương Thần cũng không có quá mức tới gần, chỉ là hướng về phía Tôn Kinh Tuyết lộ ra mỉm cười: "Yên tâm đi, các người cả nhà đều không có chuyện gì."

Đạo trường phía trên, một cái trên thân trần trụi, trên đầu bao lấy hồng khăn trùm đầu, một tay vác lên một bả quý đầu đại đao, trên người tản mát ra vô cùng thâm nghiêm sát khí đích đao phủ, giờ phút này đột nhiên trong lúc đó càng như thể hòa ái đối với mấy cái đại quyết chí từ chối chuyện, cái này thậm chí so một cái tên ăn mày đột nhiên xuất ra bạc triệu gia tư còn muốn cho người khiếp sợ, những kia bị trời [lấy] đích Tôn gia người cơ hồ mỗi người đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

"Thật vậy chăng? Đại ca ca!" Tiểu cô nương Tôn Kinh Tuyết trên mặt lộ ra thần sắc mừng rỡ: "Thật sự đều không có việc gì?"

Những thứ khác mấy cái Tôn gia đích đại nhân, cũng đã nhìn không được nhắm mắt lại. Bọn hấn tựa hồ đã biết liễu~ vận mệnh của mình, giờ này khắc này, người đã áp phó pháp trường, duy nhất đích đao phủ tới nói cho người biết không có việc gì, quý tài sẽ tin tưởng. Cũng chỉ có không hiểu chuyện đích Tôn Kinh Tuyết mới có thể đem bả Dương Thần đích lời nói thật sao.

"Thật sự, không lừa người!" Dương Thần đang nói chuyện đồng thời, đã đem sát ý của mình chủ động đích phóng ra đi ra ngoài. Hấn tin tưởng, chung quanh nhất định đã có trừ ma vệ đạo đích người chạy tới.

Cứ việc Dương Thần đích sát ý đã bị hấp thu 99%, nhưng là còn lại đích cái này bộ phận bị Dương Thần chủ động đích phóng thích, tăng thêm thần thức đích không ngừng tăng cường, hãy để cho đạo trường người chung quanh toàn bộ đều đánh cho một cái rùng mình. Nhìn xem cái kia đứng ở đạo trường chính giữa giống như sát thần giống nhau đích thân ảnh, thậm chí liên giám trăm quan đều có điểm sợ hãi, không biết mình là không phải hấn là còn chưa tới canh giờ sẽ đem mệnh bài vứt xuống dưới đi chạy nhanh rồi đi cái này địa phương quý quái.

Cơ hồ là tại Dương Thần phóng xuất ra sát ý đích lập tức, mọi người trong tai chợt nghe đến một tiếng chói tai đích tiếng rít, đồng thời cùng với đích còn có một câu nghiêm nghị hét lớn: "Ma đầu, chó có hại người!"

Ngay sau đó, mấy đạo thân ảnh rồi đột nhiên từ phía trên tế xuất hiện, nhanh chóng đích ra hiện tại đạo trường phía trên. Vài đạo ánh sáng như súp ni nắp mùi tên giống nhau, thẳng đến Dương Thần mà đến, nhưng ở sắp đụng phải Dương Thần đích nháy mắt, tất cả đích ánh sáng, không phải ngay tại chỗ biến mất, chính là quay đầu bay rồi trở về. Vài đạo thần thức nhanh chóng đích đem Dương Thần bao phủ, tại hấn toàn thân cao thấp đều đảo qua một lần về sau, lúc này mới tiêu tán.

"Một cái đao phủ?" Một tiếng kỳ quái đích thanh âm vang lên, lập tức trên bầu trời tựa hồ rồi đột nhiên xuất hiện vài luồng cực lớn đích uy nghiêm, đem đạo trường chung quanh tất cả mọi người bộ đều bao phủ trong đó, lại để cho phía dưới tất cả đích phạm nhân toàn bộ đều kinh hãi đích nhìn xem bầu trời.

"Trời ạ, thần tiên!" Có người rớt cực kêu ra tiếng đến, vốn sẽ không nhiều người, nhất thời quỵ xuống liễu~ một mảng lớn. Mấy cái không trung xuất hiện đích không người nào như nhau bên ngoài chính là treo ở không trung, ngoại trừ trong truyền thuyết đích thần tiên, còn có người nào có thể làm được?

Dương Thần đứng ở tại chỗ, động cũng không có nhúc nhích, thoạt nhìn lại như là sợ cháng váng giống nhau. Cố nén tâm tư của mình, không có đem thần trí của mình thả ra. Bất quá, khuôn mặt của hấn thủy chung đối với Tôn Kinh Tuyết, cho nàng lại một cái đáng tươi cười. Trong ánh mắt tựa hồ tại nói với nàng: "Xem, ta nói đích đúng vậy à?"

"Thạch tiên tử!" Lại là một đạo bạch quang nhàn rồi tới, tất cả không trung đích người tựa hồ cũng đối [với] người tới thập phần đích lễ phép. Vừa mới người nói chuyện thậm chí còn có chút khẽ khom người. Bạch quang dừng lại thời điểm, trên mặt đất đích tất cả mọi người giống như ngầy người giống nhau, nhìn xem trên bầu trời cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyết sắc đích nữ tử, trợn mắt há hốc mồm.

Nghe thế cái danh tự, Dương Thần đích ánh mắt lập tức giờ lên. Thạch tiên tử, đồng dạng là kiếp trước Dương Thần tu hành thời điểm danh chấn thiên hạ đích người trẻ tuổi vật, Bích Dao tiên đảo đích thân truyền đệ tử, cơ hồ là lúc ấy một đời tuổi trẻ chính giữa đệ nhất nhân. Không thể tưởng được nàng vậy mà cũng ra hiện tại cái chỗ này.

Dương Thần nhìn xem đạo kia lạnh lùng như băng đích thân ảnh, nhìn xem nàng dưới chân cái kia một đạo giống như trên người áo trắng đồng dạng trắng noãn đích kiếm quang, nhìn không được trong nội tâm khe khẽ thở dài. Thạch San San, có lẽ hay là giống như hấn trong trí nhớ giống như đúc, chỉ là, đó là vạn năm trí nhớ trước kia liễu~. Than thở đồng thời, nhưng cũng là bảo vệ chặt thần thức, sợ bộc lộ ra đến một chút mảnh khõe, trực tiếp bị cho rằng giết người đầy đồng đích đại ma đầu, trừ ma vệ đạo.

Thạch San San chỉ là hướng về phía vừa mới người nói chuyện khẽ gật đầu, sẽ thấy không nói nhiều cái gì, chỉ là đem ánh mắt nhìn trên mặt đất ngẩng đầu nhìn qua hấn đích Dương Thần. Thạch tiên tử gần đây cũng không nhiều lắm lời nói, tu hành đích mọi người cũng biết, nhưng lại ai cũng không có để ý thái độ của nàng.

"Trời cao có đức hiếu sinh, người sát nghiệt nặng như vậy, sẽ không sợ thiên khiển?" Ai cũng không ngờ rằng, lạnh như băng đích Thạch tiên tử sẽ đối với một cái phạm phu tục tử mở miệng, hơn nữa còn là đối [với] một cái thể nhân đều khinh thị đích đao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Trăm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 - Cướp pháp trường (hạ)

"Oan có đầu, nợ có chủ, tại hạ chức trách chỗ, phụng mệnh hành sự!" Trên trời dưới đất, mọi ánh mắt đều tập trung vào Dương Thần trên thân, Dương Thần nhưng[lại] không chút hoang mang nói ra mấy câu nói đó, song song, cũng nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm không trung Thạch San San, không có chút nào cái gì thoái nhượng.

"Gian ngoan mất linh, người này sát nghiệt kỳ trọng, tuyệt đối và chúng ta tra xét ma đầu hữu quan." Dương Thần như vậy đối Thạch San San nói, lập tức chọc giận không trung một người tuổi còn trẻ tu sĩ. Thạch San San thế nhưng vô số người cảm nhận trung thần tượng, nàng như vậy hạ mình hàng đất tiên khuyển nhủ Dương Thần, nhưng[lại] đối lấy Dương Thần chết cũng không hỏi cái, lập tức thì có hộ hoa sứ giả nhảy ra ngoài: "Thạch tiên tử, hoàn là chúng ta đem bắt giữ hần, tì mĩ khảo vấn một phen."

"Hôm nay thiên hạ đa khặc, mỗi ngày giết người, thiên hạ này đao phủ, người nào không phải như hần như vậy?" Thạch tiên tử nhưng không có sẽ cùng Dương Thần nói một câu, chỉ là thuận miệng có lệ hộ hoa sứ giả một câu, ánh mắt nhưng[lại] chăm chú nhìn chăm chăm Dương Thần hai tròng mắt. Tựa hồ đây đôi mắt chủ nhân, dám như thế lễ thẳng khí hùng cùng mình nói ra na lần nói đến, rất là làm cho nàng ngoài ý muốn.

Dương Thần mà nói là phát ra từ bản tâm, điểm này Thạch San San có thể cảm giác đến, hần thậm chí không trả lời mình rốt cuộc có sợ không thiên khiến. Nhưng nguyên nhân cũng nói rất rõ ràng, đao phủ chức nghiệp chính là giết người, người không thể nói một cái tận chức tận trách đao phủ làm không đúng. Cho dù là Thần Tiên, người có thể nói giết người không đúng, nhưng lại không thể nói đao phủ phụng mệnh giết người không đúng.

Thế gian này, nơi đó có cái gì tuyệt đối đối, lại nơi đó có cái gì tuyệt đối lỗi, Hồng Trần lịch lãm, cũng phải làm rõ sai trái, không thể quơ đũa cả nắm. Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Thạch San San đột nhiên cảm giác được trong lòng một trận không minh, dĩ vãng có chút ngưng sáp công quyết, đột nhiên phá tan tất cả ràng buộc, ở trong kinh mạch phi khoái vận chuyển lại.

Thoáng qua gian, linh lực thì tại thân thể ở giữa lưu chuyển một vòng, tái không có gì gông cùm xiềng xích có thể ràng buộc. Mặc dù là dĩ Thạch San San ngút trời kỳ tài, cũng không khỏi đắc mừng rỡ trong lòng. Trúc Cơ đại thành, rốt cục có thể lo lắng trùng kích Kim Đan.

Thạch San San trong cơ thể linh lực biến hóa chạy không thoát những người khác thần thức, tuy rằng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, thế nhưng có một chút có thể kết luận, tuyệt đối là Thạch San San tâm cảnh tu vi tăng nhiều, công lực tùy theo cao hơn tăng lâu. Mấy người đến đây trừ ma vệ đạo tu sĩ, đều là hướng về phía Thạch San San vừa chấp tay: "Chúc mừng tiên tử!"

"Đa tạ các vị!" Thạch San San hướng về phía chu vi chấp tay đáp lễ, sau đó cũng hướng về phía Dương Thần hơi gật đầu một cái, thật là có chút phức tạp nhìn một chút Dương Thần, hốt thủ gương lên, một đạo bạch quang tới rồi Dương Thần trước người, Dương Thần đưa tay lên, trong tay đã hơn một cái nho nhỏ được hoàn. Song song truyền tới Dương Thần trong lỗ tai, còn có một cú nghe tựa hồ thập phần lạnh lùng "Cảm tạ" hai chữ.

Dương Thần từ chối cho ý kiến, Thạch San San cũng tái không nói thêm gì. Ánh mắt cũng ly khai Dương Thần, đầu tới rồi Dương Thần bên người Tôn Khinh Tuyết trên thân.

"Tiểu muội muội, người cốt cách thanh kỳ, phúc duyên thâm hậu, có bằng lòng hay không theo ta tu hành?" Thạch San San lại một lần hiếm thấy hướng về phía một phạm nhân nói, bất quá, nói nội dung và đối tượng lại để cho mọi người trong lòng nhất kinh, một cô bé, hơn nữa còn là mang nàng tu hành, xem ra Thạch tiên tử là động ái mới chi niệm.

Tôn Khinh Tuyết tự nhiên không biết ngờ tới bầu trời hội rớt xuống khổng lồ như thế một cái bánh ngọt, mười tuổi nàng thậm chí hoàn không biết mình nên trả lời như thế nào cái này tiên nữ giống nhau đại tỷ tỷ vấn đề. Nhưng thật ra bên người nàng mấy người đại nhân, nhưng[lại] khuôn mặt kinh hi, một xấp thanh đáp ứng: "Nguyện ý, nhà của ta khinh tuyết nguyện ý!"

"Tiểu muội muội, người nguyện ý sao?" Thạch San San nhưng[lại] không để ý tới Tôn gia nhân nói, chỉ là nhìn Tôn Khinh Tuyết, chờ câu trả lời của nàng.

Lúc này Tôn Khinh Tuyết, hồn nhiên không có Dương Thần trong trí nhớ cái loại này thiên tư trác việt biểu hiện, chỉ là sợ hãi nhìn một chút bầu trời Thạch tiên tử, lại nhìn một chút bên cạnh mình người nhà, cuối cùng nhưng[lại] đưa mắt đầu tới rồi Dương Thần trên thân, tựa hồ cái này ở đạo trường thượng cho mình mấy người mỉm cười, cho mình dũng khí đại ca ba, so với người nhà của mình còn muốn cho nàng nghĩ yên tâm.

"Ta không có lừa người ba?" Dương Thần nhưng không có trực tiếp cấp Tôn Khinh Tuyết cái gì đáp án, chỉ là cười nói một câu.

"Ân!" Người bên ngoài đang ở nghỉ hoặc thời điểm, Tôn Khinh Tuyết cũng minh bạch rồi Dương Thần ý tứ. Dương Thần vừa nói qua, nàng không có việc gì, hơn nữa toàn gia đều không có việc gì, hiện tại Dương Thần nói vẫn như cũ vẫn còn cái này.

Tôn Kinh Tuyết ánh mắt, vẫn còn đầu tới rồi trên bầu trời mỹ lệ tiên nữ trên thân, có Dương Thần khẳng định, nàng tựa hồ cũng có lo lắng, không để ý chính mình còn bị cột, hướng về phía bầu trời kêu to hỏi: "Ta theo tiên nữ tỷ tỷ ngươi đi, có đúng hay không nhà của ta nhân đều có thể không có việc gì?"

Vấn đề này, khiến trên bầu trời mọi người toàn bộ đều nở nụ cười. Thạch tiên tử cũng mỉm cười, nhưng[lại] thoáng như ở trên trời nở rộ khai một đóa điểm lệ đóa hoa, nhất thời khiến quanh mình mấy người toàn bộ đều thần hồn điên đảo. Đại danh鼎鼎鼎鼎 Thạch tiên tử, cố nhiên là xưng hô của nàng họ, nhưng là có một chút nói nàng là tăng đá ý tứ, quanh năm không gặp đáng tươi cười, nghĩ không ra đối mặt một cái tiểu cô nương, lại để cho tất cả mọi người may mắn gặp được của nàng mỉm cười.

Thạch San San mỉm cười, cho Tôn Kinh Tuyết vô hạn dũng khí, nàng đứng cảm giòng giảng đứng dậy, hướng về phía trên bầu trời Thạch San San nói: "Chỉ cần nhà của ta nhân không có việc gì, ta có thể theo ngươi đi!"

Mấy người người tu hành đứng ra, muốn cho người một nhà bình an, cho dù là ở đạo trường thượng, cũng là tái việc không thể đơn giản hơn. Giám trọng quan thậm chí ngay cả hạ lệnh ngăn cản dừng khí cũng không có, thì trở mắt nhìn Tôn gia thượng hạ từng bước từng bước giải khai trói chặt, sau đó cùng trứ Thạch San San, rất nhanh ở đạo trường thượng tiêu thất.

Thẳng đến Tôn gia trên dưới đều đi cũng nữa nhìn không thấy, giám trọng quan mới nom nớp lo sợ đứng lên, lần thứ hai xác nhận một chút trên bầu trời đã không có này tiên nhân sau khi, lúc này mới lấy can đảm khàn cả giọng hô: "Tù phạm một nhà bị Hồ Đầu sơn tên cướp cướp pháp trường, tuyên bố cáo treo giải thưởng phát lệnh truy nã."

Tất cả mọi người thấy được trên bầu trời nhân, cũng nghe được bọn họ khiếu Thạch tiên tử xưng hô, nhưng[lại] không ai dám nói thêm cái gì, mọi người toàn bộ đều chấp nhận Hồ Đầu sơn tên cướp cướp pháp trường cái này thuyết pháp.

Dương Thần trong lòng cười thầm trứ, trên đường về nhà, dọc theo đường đi trong đầu nhưng đều là Tôn Kinh Tuyết cái tiểu nha đầu kia cuối cùng hướng chính mình nói lời cảm tạ và lưu luyến không rời quay đầu lại khàn tình cảnh của mình.

"Đại ca ca, cảm tạ ngươi!"

"Đại ca ca, ta sau đó nhớ ngươi thời điểm thì tới tìm ngươi!"

...

Nếu để cho kiếp trước nhân biết, mây xanh tông Tôn Kinh Tuyết hội đối với mình nói ra những lời này, phỏng chừng một vạn trong đám người có một vạn lẻ một nhân không tin. Nhưng ở kiếp này, nhưng[lại] thành sự thực. Duy nhất khiến Dương Thần có chút không giải thích được chính là, hẳn nhớ kỹ hẳn là mây xanh tông nhân đứng ra giải cứu Tôn Kinh Tuyết, thế nào lần này cũng bích đao tiên đảo Thạch tiên tử, lẽ nào sau đó Tôn Kinh Tuyết chính là bích đao tiên đảo đệ tử, nếu không là mây xanh tông chân truyền?

Bất quá, Tôn Kinh Tuyết rốt cuộc là bích đao tiên đảo đệ tử vẫn còn mây xanh tông đệ tử, đối với Dương Thần mà nói, đã không có cái gì quá lớn ý nghĩa. Hẳn hiện tại thân là đạo phủ đã công đức viên mãn, nên tới rồi lúc rời đi.

Dương Thần hiện tại để ý nhất chính là, hẳn hẳn là hẳn là tu hành cái dạng gì công pháp, mới có thể khiến hắn ở kế tiếp tu hành đường thượng chiếm hết thượng phong.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 - Âm Dương Ngũ Hành quyết (thượng)

Đã đến lúc rời đi, Dương Thần không có nửa điểm đích lưu luyến. Dem chức trách trả cấp lão đạo phủ sau khi, Dương Thần thì nghĩa vô phần cố đích tay không ly khai thị trấn. Tự nhiên, tất cả hành lý vật phẩm, toàn bộ đều ở đây công đức giới ở giữa.

Có thể gặp gỡ Tôn Kinh Tuyết và Thạch San San, đó là ngoài ý muốn chỉ hi, hơn nữa và hai nàng đích lần đầu tiên gặp, tương đối mà nói vẫn còn tràn ngập thiện ý đích. Dương Thần không biết tận lực đích truy cầu cái gì, thế nhưng loại này vô ý trong lúc đó kết làm đích thiện duyên, vẫn còn từ chối thì bất kính đích.

Rất nhanh, Dương Thần ngay thị trấn đích này bách tính môn trong mắt tiêu thất, qua mấy tháng sau khi, thì không nữa nhân nhớ tới đã từng ở đây còn có Dương Thần như thế số một đạo phủ.

Lúc này đích Dương Thần, nhưng[lại] đối mặt với nhất đồng lớn đích tu hành công Pháp Không chảy nước miếng. Từ Trảm Tiên đài đi ra, Dương Thần đích hậu thiên linh căn đã biến thành ngũ hành toàn mãn, hơn nữa còn là Âm Dương Ngũ Hành toàn mãn. Không thiếu được Dương Thần đặc cấp mình lựa chọn vừa đến kỳ môn nhập môn đích công pháp đến tu hành.

Dựa theo Dương Thần nguyên bản đích dự định, chính mình chỉ cần Hòa Linh căn mãn giá trị, tự nhiên vẫn còn y theo kiếp trước đích tu hành đường, đi bước một đi tới là được. Dù sao kiếp trước Dương Thần cũng vẫn còn tu hành tới rồi Đại La Kim Tiên đích trình độ, có Hòa Linh căn mãn giá trị đích tư chất, tuyệt đối có thể so sánh kiếp trước tu hành tiết kiệm chỉ ít phân nửa đích thời gian.

Nhưng hiện tại nhưng[lại] không chỉ là đem Dương Thần đích Hòa Linh căn bổ mãn, mà là tất cả đích linh căn hơn nữa âm dương thuộc tính toàn mãn, cái này khiến Dương Thần bắt đầu động nổi lên kỳ đầu óc của hắn.

Kiếp trước từng có ngũ bào thai, ngũ hành thuộc tính đều tự chiếm thứ nhất, chuyên tu một môn. Ngũ huynh đệ tâm linh tương thông, liên thủ cấu thành đích ngũ hành đại trận, tương sinh tương khắc dưới, mặc kệ là công kích vẫn còn phòng ngự, đều là cực kỳ dũng mãnh. Bình thường tu vì không kém bao nhiêu nhưng vài lần vu địch nhân của bọn họ, cũng không thấy đặc là bọn hắn liên thủ đích đối thủ.

Vậy còn là Ngũ huynh đệ liên thủ, hiện tại, Dương Thần thân kiêm Âm Dương Ngũ Hành linh căn toàn mãn, ngũ hành công pháp đều nhưng tu, hơn nữa còn là một người không chế, còn hơn năm người phối hợp, cạnh cụ ưu thế. Huống hồ, Âm Dương Ngũ Hành kiêm cụ, chích tu hành hòa thuộc tính một môn, thật sự là có chút phung phí của trời.

Không chỉ có như vậy, Dương Thần còn nhớ rõ Trảm Tiên đài trung lão quân đích buổi nói chuyện, đại Âm Dương Ngũ Hành kiêm tu, không cần lo bát quái, cũng có thể so với lão quân lợi hại. Bực này tư chất nếu như lãng phí, Dương Thần mình cũng vô pháp tha thứ chính mình.

Vô luận như thế nào, Dương Thần đều không muốn buông tha bực này cơ duyên, sở dĩ, đại Âm Dương Ngũ Hành kiêm tu đã là Dương Thần sau đó tu hành đích phương hướng. Bất quá, hiện tại Dương Thần phát sầu chính là tu hành đích công pháp.

Thiên Đình chém giết đích chứng tiên ở giữa, Dương Thần chiếm được không ít đích công pháp. 《 Giáp Mộc Chân Quyết 》, 《 Ất Mộc Chân Quyết 》, 《 Đinh Hỏa Chân Quyết 》, 《 Canh Kim Chân Quyết 》, 《 Mậu Thổ Chân Quyết 》, 《 Quý Thủy Chân Quyết 》, lục thiên chân quyết, đều là trực tiếp điều động đại Âm Dương Ngũ Hành cơ bản nhất nguyên khí đích công pháp, phối hợp đều tự thuộc tính đích nguyên khí, quả thực chính là trời hạ tốt nhất Âm Dương Ngũ Hành công pháp. Nếu như có thể đem 《 Bính Hỏa Chân Quyết 》, 《 Tân Kim Chân Quyết 》, 《 Kỷ Thổ Chân Quyết 》, 《 Nhâm Thủy Chân Quyết 》 phối đủ mà nói, chính là một bộ đại Âm Dương Ngũ Hành chân quyết.

Nhưng đây đại Âm Dương Ngũ Hành chân quyết nhưng[lại] có một cái điều kiện, đó chính là phải muốn luyện hóa toàn bộ Âm Dương Ngũ Hành nguyên khí, nếu không, căn bản là vô pháp tu hành. Chỉ tiếc, tuy rằng Dương Thần biết đại bộ phận Âm Dương Ngũ Hành nguyên khí đích chỗ, nhưng là không có một địa phương là dễ đi vào. Coi như là muốn tu hành những này chân quyết hiện tại cũng không có khả năng.

Cái khác lấy được công pháp cũng tốt, trận pháp cũng được, hầu như toàn bộ đều là cao cấp đích, dĩ Dương Thần tu vì bây giờ, căn bản tự không khả năng tu hành. Nay các tiên nhân còn sót lại đích áp đáy hòm đích không muốn thất truyền đích công pháp, cũng không phải Dương Thần cái này vừa mới bắt đầu tu hành còn không có tiến nhập luyện khí kỳ đích nhân có thể mơ ước đích.

Không sao nói, Dương Thần cũng chỉ có thể tiên dùng một ít cấp thấp ngũ hành công pháp đến bán roi cơ sở, dùng để thay thế đại Âm Dương Ngũ Hành quyết, đợi được có thể có được Âm Dương Ngũ Hành nguyên khí thời điểm, mở lại bắt đầu tu hành chân chính đích đại Âm Dương Ngũ Hành quyết.

Tam Thanh Quyết tầng thứ hai đích công pháp, đã đem Dương Thần thân thể quanh mình đích sát khí hấp thu đích không còn một mảnh, đều chuyển hóa vì thần thức. Bất quá, những này sát khí sát ý cũng không phải hoàn toàn tiêu thất, chỉ cần Dương Thần nguyện ý, thần thức có thể bay nhanh đích chuyển hoá thành cái loại này sát ý, lúc cần thiết dùng để kinh sợ địch nhân, vẫn còn thập phần sắc bén đích vũ khí.

Hiện tại Dương Thần đích thần thức, đã có năm đó Trúc Cơ hậu kỳ đích xoay ngang. Tuy nói thần thức tăng mạnh đối với tu hành chính mới có lợi, nhưng hiện tại không có ngoài thần thức sát ý, Tam Thanh Quyết cũng rốt cuộc không có khả năng như vậy đích đột nhiên tăng mạnh, chỉ có thể cứ dựa vào tể thủy trường lưu đích công phu, một chút đích đề cao.

Trước mặt chi tế, hay là trước muốn có tự bảo vệ mình lực, bằng không chỉ là thần thức cường đại, pháp lực nhưng[lại] không có một chút, chung quy cũng bất quá là rỗng ruột cây cái củ. Dương Thần tự nhiên không biết phạm sai lầm như vậy.

Kiếp trước tu hành tới thực đích tự nhiên là thuần dương cung đích Đại Nhật Liệt Dương tâm pháp. Đây là thuần dương cung hòa tu đích bắt buộc công pháp, cũng là kiếp trước Dương Thần tu hành đích tới rất quen đích đặt móng tâm pháp. Dương Thần người thứ nhất tu hành đích, chính là chỗ này bộ tâm pháp.

Kiếp trước ban đầu tu hành Đại Nhật Liệt Dương tâm pháp thời điểm, hoàn hao phí hầu như tròn một tháng, mới rốt cục cảm thấy một tia đích pháp lực, nhưng hiện tại, Dương Thần chỉ là một bắt đầu tu hành, quanh thân mà bắt đầu điên cuồng đích sinh ra pháp lực đến.

Có kiếp trước không biết vài chục vạn lần đích tu hành, Đại Nhật Liệt Dương tâm pháp hầu như đã thành Dương Thần đích bản năng công pháp, căn bản không có bất luận cái gì lý giải thượng đích thành kiến hoặc là tu hành thượng đích lăm khu. Hơn nữa xa xa cao hơn tự thân pháp lực đích cường đại thần thức, vừa mới nhất vận công, Dương Thần cũng cảm giác được na một tia cơ bản nhất đích pháp lực sản sinh.

Sau đó, cường đại đích thần thức thì không chế được điểm này điểm pháp lực bắt đầu dọc theo quen thuộc đích kinh mạch lưu chuyển, săn sóc ân cần, tư nhuận, đã thông kinh mạch.

Đây nhất vận công Dương Thần mới phát hiện, mình ở Trảm Tiên đài thu được đích chỗ tốt, xa xa không chỉ là toàn linh căn mẫn giá trị điểm này điểm. Quanh thân huyết nhục của mọi người tiền khổng lồ đích sinh mệnh tinh hoa đích tư nhuận dưới, trên diện rộng độ đích đề thăng. Thân thể đích cường độ, kinh mạch đích dung lượng, đã đến khiến Dương Thần đều nghĩ không thể tưởng tượng nổi đích trình độ. Trong trí nhớ lần đầu tiên tu hành thời điểm phá tan then chốt khiếu huyết đích trắc trở, hầu như sẽ không có cảm giác được.

Không vận công không biết, nhất vận công mới phát hiện, nguyên đến thân thể của chính mình, thậm chí so với năm đó Trúc Cơ sau khi đều phải cường hãn. Trong cơ thể đích tạp chất gần như không có, phảng phất ở Trảm Tiên đài, cũng đã bị linh lực cường hóa quá thân thể, nhưng so với linh lực cường hóa càng thêm đích hiệu suất cao. Phải biết rằng, đây chính là bao gồm Ngọc Hoàng đại đế Tây Vương Mẫu Thái Thượng lão quân ở bên trong đích chúng tiên đích sinh mệnh tinh hoa.

Rộng thùng thình sự mềm dẻo đích kinh mạch, hơn nữa và pháp lực hoàn toàn phù hợp đích thân thể thuộc tính, quả thực khiến Dương Thần đều không thể tin được đây là mình lần đầu tiên hành công đích hiệu quả. Nhất Chu Thiên kết thúc, Dương Thần thậm chí có thân thể trong kinh mạch cái loại này pháp lực chảy xuôi đích cảm giác.

Nhất mở mắt ra, Dương Thần liền phát hiện, tựa hồ tai mắt của mình đã so với trước đây thông minh rất nhiều, dĩ vãng chỉ có thể rõ ràng đích nhìn ra mấy tượng khoảng cách xa, nhưng hiện tại, tựa hồ phạm vi nhìn đích độ nét đều làm lớn ra gấp đôi có thừa, cho dù là dưới chân đích con kiến đích động tác, tựa hồ chính mình cái lỗ tai nội cũng có thể nghe được một tia đích động tĩnh.

Chậm rãi đích từ dưới ánh nắng chói chan đứng dậy, Dương Thần cảm thụ được trong cơ thể toát lên đích pháp lực, nhìn không được ha ha cười, sau đó ngón tay nhắc lên, một đoàn hỏa diễm thì xuất hiện ở Dương Thần đích đầu ngón tay, theo Dương Thần đích động tác qua lại đích lắc lư, tùy tâm sở dục đích biến hóa trừ hình dạng.

Hô, một ngụm thổi tắt rảnh tay chỉ thượng đích hỏa đoàn, Dương Thần trong lòng nói không nên lời đích vui sướng. Đệ một cái Chu Thiên đích hành công, cũng đã bước vào kiếp trước luyện khí tầng thứ nhất đích cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17 - Âm Dương Ngũ Hành quyết (hạ)

Thường nhân muốn đi vào luyện khí kỳ, phải nếu có thể cú đi đầu cảm giác được thiên địa trong lúc đó đích linh khí, sau đó Dẫn Khí Nhập Thể, hơn nữa có thể thành công đích hành công nhất Chu Thiên, đem na một tia dẫn vào đích linh khí trừ nhập đan điền, mới toán là thật đích bước vào luyện khí cảnh giới. Bất quá, có thể làm được một bước này, cũng không tính là tiến nhập luyện khí tầng thứ nhất.

Lần đầu tiên hành công thì hoàn chỉnh đích hành công nhất Chu Thiên, cho dù là tái thiên tư lớn lao đích thiên tài, cũng không thể nào làm được. Thông thường một bước này, coi như là linh căn mẫn giá trị, ngộ tính tuyệt hảo, từ bắt đầu tu hành đến hoàn thành, cũng chỉ ít cần thời gian mấy tháng. Trong lúc mấy người then chốt đích khiếu huyết, càng là cần khổ cực đích linh lực tích lũy và kiên trì bền bỉ đích trùng kích mới có thể vượt qua. Tu hành chi đạo, cũng không phải thuận buồm xuôi gió đích, từ bắt đầu tu hành đến bước vào luyện khí một tầng, thập không tồn nhất. Như Dương Thần như vậy có vận nắm tu hành kinh nghiệm đích, tuyệt vô cận hữu.

Bất quá, Dương Thần hành công nhất chu hôm sau, thì đình chỉ tu hành. Âm Dương Ngũ Hành kiêm tu đích yếu quyết, chính là Âm Dương Ngũ Hành muốn cân đối, tuy rằng không nói cầu tuyệt đối đích tương đồng, thế nhưng cũng muốn không sai biệt lắm mới tốt, bằng không sẽ thất bại. Đương nhiên, tốt nhất tình hình là Âm Dương Ngũ Hành toàn bộ cân đối, tái thiếu chút nữa, cũng chỉ có thể là âm ngũ hành Hòa Dương ngũ hành tiên đều tự cân đối, sau đó ít hôm nữa hậu bổ đủ.

Đại nhật liệt dương tâm pháp từ Âm Dương Ngũ Hành thuộc tính bắt đầu nói thuộc về dương hòa, mà Dương Thần hiện tại muốn làm đích, chính là tìm kiếm hợp đích đặt móng công pháp, đem cái khác chín loại thuộc tính đích pháp lực toàn bộ đều tu luyện ra đến, như vậy mới có thể làm được trong cơ thể ngũ hành tự nhiên tương sinh đích trình độ.

Hòa thuộc tính đích tâm pháp, Dương Thần từ thấp giai đến cao giai có một đồng lớn, thế nhưng cái khác thuộc tính đích công pháp, Dương Thần trên tay cũng không đa. Chỉ là, duy nhất khiến Dương Thần hài lòng chính là, đình đầu thượng nhưng thật ra có mấy bộ cấp thấp các thuộc tính đích đặt móng công pháp, nhất là có một bộ đặt móng đích thủy thuộc tính công pháp 《Thương Lăng Thủy Dao Quyết》.

Thương Lăng Thủy Dao Quyết tuy nói là nhất bộ có chứa tính chất công kích đích công pháp, công pháp cũng rất giống nhau, thế nhưng, đối Dương Thần mà nói, có hay không tính chất công kích rầu rìa, hẳn muốn là đây Thương Lăng Thủy Dao Quyết có thể tu hành thủy thuộc tính đích linh lực, tiến tới có thể đạt được tiến nhập Thương Dương son được viên đích điều kiện. Thương Dương son được viên ngoại trừ lối vào đích thất bộ mê hồn tuyệt sát trận ở ngoài, mặt khác đích một cái điều kiện, chính là tiến nhập người phải có thủy thuộc tính đích linh lực.

Dược viên là Trảm Tiên đài đích một vị tiên nhân lưu lại đích, hậu thế bị phát hiện đồng tiền nhập, tuy rằng Dương Thần cũng không biết bên trong rốt cuộc có cái gì hiếm quý đích linh dược. Thế nhưng xong dược viên đích môn phái kia, cũng đang rất đài đích trong một thời gian ngắn bán ra một nhóm lớn đan dược, hơn nữa bản môn đệ tử trên thân đích đan dược đều giàu có đích làm cho người ta ước ao, nghĩ đến thu hoạch không biết tiêu.

Cự ly nguyên lai đích sư môn thuần dương cung thu đồ đệ, còn có một đoạn thời gian, đoạn này thời gian, Dương Thần vừa lúc đi đem dược viên nhận lấy, bằng vào Dương Thần kiếp trước đích luyện đan kinh nghiệm, sau đó tu hành đích đan dược, chỉ ít ở Nguyên Anh kỳ trước, phỏng chừng tái cũng sẽ không có vấn đề.

Tuy nói thủy thuộc tính đích công pháp Dương Thần bất kể là kiếp trước vẫn còn kiếp này đều là lần đầu tiên tiếp xúc, thế nhưng, như vậy cơ sở đích đặt móng công pháp, ở một cái có Đại La Kim Tiên kinh nghiệm đích nhân trước mặt, như cũ là giản đơn đích tốt đỉnh gì đó.

Và đại nhật liệt dương tâm pháp bất đồng duy nhất đích chính là, Thương Lăng Thủy Dao Quyết đa hao tổn Dương Thần một chút đích thời gian, ba ngày sau, Thương Lăng Thủy Dao Quyết đích công pháp cũng thành công đích hành công nhất Chu Thiên, đồng dạng tiến nhập tầng thứ nhất đích cảnh giới.

Tuy nói ngũ hành đầy đủ hết, nhưng Dương Thần nếu muốn tu đại Âm Dương Ngũ Hành quyết, như vậy tự nhiên là sẽ đối ứng với âm dương đích. May mắn chính là, dương ngũ hành đích ngũ loại đặt móng công pháp đều có, nhưng âm ngũ hành đích ngũ loại nhưng [lại] ít hai loại. Không thiếu được, chỉ có thể tiên trước đem dương ngũ hành tu luyện, nhiều một chút tự bảo vệ mình lực. Về phần âm ngũ hành, tác có thể đợi được công pháp sưu tập đầy đủ hết sau khi, đi thêm tu hành.

Còn lại đích ba loại thuộc tính đích công pháp, hao phí Dương Thần đại khái mười ngày tả hữu đích thời gian, mới toàn bộ đều tiến nhập không sai biệt lắm đích cảnh giới. Những ngày kế tiếp, chủ yếu là Dương Thần nỗ lực khống chế ngũ loại công pháp song song vận hành, đồng thời còn muốn đều tự tương sinh thời điểm, lãng phí không ít đích thời gian.

Lúc này, cường đại đích thần thức đưa đến tính quyết định đích tác dụng. Ngũ loại công pháp song song vận hành, ngay từ đầu rất không quen, hơn nữa phân tâm ngũ chỗ, trắc trở độ cực cao. Liên tục đích vài lần, đều là bởi vì vô pháp phối hợp mà thất bại.

Đợi được Dương Thần toàn tâm toàn ý đích tu hành vài lần Tam Thanh Quyết sau khi, lúc này mới bình tâm tĩnh khí, dựa vào cường đại đích thần thức, rốt cục ở lại thí nghiệm vài lần sau khi, miễn cưỡng đích đem ngũ loại công pháp song song vận hành lên. Có lần đầu tiên đích thành công kinh nghiệm sau khi, chuyên kế tiếp thì thuận lý thành chương, tiếp qua năm ngày, Dương Thần đã có thể thao đích tiến nhập đến loại này dương ngũ hành đủ động tương sinh đích trạng thái ở giữa.

Nghiêm ngặt lại nói tiếp, ngũ loại linh lực đóng lại, đã không thua vu người thường đích luyện khí tầng thứ hai đích linh lực. Thế nhưng, dù sao cũng là đơn độc đích ngũ loại linh lực, muốn bước vào tầng thứ hai đích cảnh giới, Dương Thần đích độ khó xác thực người khác gấp năm lần. Dù cho có ngũ hành tương sinh đích tiện lợi, gấp ba đích công phu tổng cũng muốn tiêu hao.

Cũng may Dương Thần hiện tại đích linh căn toàn mãn, hầu như đối với các loại thuộc tính đích linh lực hoàn toàn đích phù hợp, ưu tú đích tư chất tăng lên xuất chúng đích thân thể điều kiện, hơn nữa siêu cường đích kinh nghiệm, có thể gia tốc tu hành đích tốc độ. Cuối cùng Dương Thần cho ra chấm dứt luận, kiếp này đích tu hành tốc độ, nếu như không có cái gì ngoại lực tương trợ mà nói, còn hơn kiếp trước đến, sợ rằng hay là muốn mạn thượng gấp đôi.

Chỉ là, mặc dù tu hành tốc độ hội rơi chậm lại, thế nhưng, ngang nhau cảnh giới đích Dương Thần cũng tuyệt đối so với người bình thường muốn lợi hại rất nhiều. Thế nhưng ngũ hành tập trung vào một thân, cũng đã khiến Dương Thần hơn một cái ngũ hành đại trận, mặc kệ là công vẫn còn thủ, từ vừa mới bắt đầu cũng đã đứng ở thế bất bại.

Một bên chạy đi, Dương Thần một bên tu hành. Luyện khí sơ kỳ linh lực quá ít, đừng nói vô pháp ngự kiếm phi hành, na sợ sẽ là cấp một miếng phi kiếm đặt ở tại chỗ, Dương Thần cũng không có khả năng khống chế. Cái này thời kì, thông thường đích dưới tình huống, mọi người giống nhau sử dụng đích, trên cơ bản đều là lá bùa. Vũ khí mà nói, tự nhiên cũng là cơ bản nhất đích, hay là so với phẩm mọi người tốt hơn một chút như vậy đi, cho dù không có đạt được khí đích cấp bậc.

Dùng để chạy đi tối phương tiện đích, ngay cả mây xanh phù. Mây xanh phù có thể giảm bớt tự thân đích trọng lượng, dĩ nhiên là có thể gia nhanh một chút tốc độ, nhưng lại không phải một chết đi. Như là đã bắt đầu tu hành, Dương Thần tự nhiên cần tu hành đích phương thức để giải quyết chính mình đối mặt vấn đề.

Về bùa đối Dương Thần mà nói, một bữa ăn sáng. Dương Thần đều không biết mình có bao nhiêu cửu không hề động quá về bùa đích gia hỏa, bất quá Dương Thần chuẩn bị đầy đủ, nhưng [lại] là cái gì tài liệu đều chuẩn bị một phần, đương chính mình pháp lực hơi có tiêu thành thời điểm, dĩ nhiên là bắt đầu về những này giản đơn đích phù.

Đương từ thứ nhất phù xuất hiện ở Dương Thần trong tay thời điểm, Dương Thần thỏa mãn đích gật đầu. Cái này tình hình nếu như muốn rơi vào này tu tiên đích nhân trong mắt, tuyệt đối sẽ mở to mắt xem thế là đủ rồi. Cho dù là đơn giản nhất đích phù, cũng không phải có thể lần đầu tiên vẽ thì có thể thành công đích.

Hiện tại đích Dương Thần có một chỗ tốt, mặc kệ bức tranh loại nào thuộc tính đích phù, đều có thể dùng cái loại này thuộc tính đích linh lực, thập phần đích phương tiện như thường. Hợp với vẽ hơn mười trương mây xanh phù sau khi, Dương Thần vì phòng ngừa ngoài ý muốn, hoàn vẽ hơn mười trương có chứa tính chất công kích đích hỏa cầu phù, mộc lôi phù, thiên quân phù đẳng.

Đem những này chế tác tốt phù thả lại công đức giới ở giữa thời điểm, Dương Thần hốt đích trong lòng khẽ động. Thái Thượng lão quân đích Càn Khôn

đường bảo quyết có thể ở luyện khí thời điểm khiến phẩm chất càng cao, như vậy sử dụng ở lá bùa thượng, có thể hay không có đồng dạng hiệu quả?

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18 - Giết người diệt khẩu thì giết người diệt khẩu (thượng)

Nhớ tới Càn Khôn Đường Bảo Quyết thời điểm, Dương Thần đột nhiên nghĩ tới một cái buồn cười gì đó. Tựa hồ việc là cao cấp gì đó, càng là Thiên Đình tiên nhân truyền xuống tới gì đó, tên gọi viết giản đơn, cái gì Giáp Mộc Chân Quyết, Ất Mộc Chân Quyết những này đừng nói, Thiên Cương Luyện Bảo Quyết, Địa Sát Tề Trận Quyết, Càn Khôn Đường Bảo Quyết, giản đơn đích làm người ta giận sôi.

Mà thể gian đích rất nhiều môn phái đích công pháp, còn lại là có bao nhiêu lợi hại có thể thù thật lợi hại, cái gì đại nhật thiên hỏa hoàng phách quyết, cái gì Thu quỳ âm thủy huyền nguyên quyết, cái gì ngũ dánh về bệ vệ quang luyện cốt quyết, cái gì vô hạn quang minh hóa tâm pháp, hận không thể có bao nhiêu trường thủ dài hơn, có bao nhiêu kinh sợ nhân thù đa kinh sợ đích tên.

Và này động một chút là tên lớn lên rồi tỉnh rồi mù, hận không thể cấp công pháp thủ một cái kinh thiên động địa tên đích thể gian môn phái mà nói, các tiên nhân tựa hồ canh coi trọng thực chất tính đích nội dung. Giản đơn đích mấy chữ thì nói ra công pháp đích đặc điểm, phỏng chừng nếu không phải vì khác nhau xuất xứ, Thái Thượng lão quân có thể trực tiếp đem Càn Khôn Đường Bảo Quyết trực tiếp mệnh danh là Đường Bảo Quyết. Tam Thanh Quyết ra về hẳn chính là chỗ này sao làm, mà bị Dương Thần mệnh danh đích 《 Lão Quân Đan Pháp 》 thậm chí ngay cả tên cũng không có.

Bất quá, đây chỉ là Dương Thần ngẫu nhiên mới nghĩ đến đích, bằng chỉ nhánh cuối mà thôi. Hiện tại Dương Thần muốn biết chính là, Càn Khôn Đường Bảo Quyết đối với bức tranh tốt phù rồi cuộc có hữu hiệu hay không quả.

Nghiêm ngặt lại nói tiếp, hiện tại Dương Thần trong đầu nhất đồng lớn đích tu luyện công pháp, hầu như toàn bộ đều là cao giai đích công pháp, chỉ có từ Thái Thượng lão quân ở đây học được đích, mặc kệ là Tam Thanh Quyết cũng tốt, vẫn còn Càn Khôn Đường Bảo Quyết cũng tốt, thậm chí là Lão Quân Đan Pháp ở bên trong, đều là có thể từ luyện khí chỉ sơ thì tu hành đích, có thể vẫn sử dụng đến Thái Thượng lão quân đích cái cảnh giới kia, công hiệu theo người tu hành đích cảnh giới đề thăng mà đề thăng. Nói cho cùng, đây mới thực sự là đích ngàn vàng khó mua.

Nhưng dù vậy, lão quân tu hành đích công pháp, cũng không phải một cái luyện khí kỳ đích nhân là có thể đơn giản lý giải đích. Nguyên bản Thái Thượng lão quân phỏng chừng Dương Thần sẽ ở Nguyên Anh kỳ sau khi, mới có thể minh bạch đây ảo diệu bên trong, nhưng hẳn hết lần này tới lần khác không ngờ rằng, Dương Thần thậm chí có Đại La Kim Tiên đích tu hành kinh nghiệm.

Rất dễ Dương Thần đã đem Càn Khôn Đường Bảo Quyết tỉ mỉ đích nghiên đọc một lần, bắt đầu phỏng đoán trong đó huyền bí, trực tiếp hao phí chỉ ít lương ngày, lúc này mới mỉm cười ngẩng đầu. Lão quân đích Đường Bảo Quyết bác đại tinh thâm, cuối cùng là biết một điểm nhập môn đích nội dung. Còn lại đích, thì cần ở thực tế đích sử dụng trung liên tục đích phỏng đoán.

Điểm ấy nhập môn đích nội dung, kỳ thực chính là tu hành đích yếu quyết, công pháp đích vận chuyển. Chỉ là, chỉ là những này còn chưa đủ, Càn Khôn Đường Bảo Quyết bên trong không hề hạ mấy trăm loại thủ pháp, đi qua bất đồng đích sắp hàng tổ hợp vẫn có thể thích ứng đủ loại bất đồng đích tài liệu, lúc đó lão quân chỉ là đem khẩu quyết bối đi ra, nhưng muốn hoàn toàn đích lý giải cái dạng gì đích tài liệu mới có thể tối phù hợp cái dạng gì đích thủ pháp, ngoại trừ Dương Thần đang không ngừng đích thực tế thao tác trung thí nghiệm, không còn cách nào.

Nói kiện thì kiện, luyện khí một tầng đích tu vi, thế nhưng ngũ hành thuộc tính đầy đủ hết, hơn nữa còn là Dương Thần chính mình vẽ đích phù, thí nghiệm cũng không phải đặc biệt phiền phức. Hơn nữa loại này đẳng cấp thấp nhất gì đó, Dương Thần đích tu hành kinh nghiệm bãi ở nơi nào, có ít thứ, coi như là không thử nghiệm, cũng có thể biết hiệu quả đích.

Trên tay phát sinh một đạo hồng sắc quang mang, nhẹ nhàng đích phúc trùm lên đạo kia Hỏa Cầu Phù thượng. Hỏa Cầu Phù chỉ là hơi đích sáng ngời, sau đó thì khôi phục nguyên trạng, thoạt nhìn và phổ thông đích Hỏa Cầu Phù không có nửa điểm đích khác nhau. Chỉ có Dương Thần nã ở trên tay có thể cảm giác được, Hỏa Cầu Phù tựa hồ xảy ra một chút như vậy chút ít tiểu nhân cái biến.

Hô, ra về thay đổi trôi qua Hỏa Cầu Phù mạnh bốc cháy lên, bay ra một đoàn thật lớn đích hỏa cầu, trực tiếp đem cách đó không xa đích một tảng đá tạc đích nát bấy. Mà cùng lúc đó, Dương Thần trong một cái tay khác đồng dạng bay ra một đoàn hỏa cầu, so với vừa cái kia nhỏ không ít, tuy rằng đồng dạng đem một tảng đá tạc toái, nhưng rất rõ ràng có thể nhìn ra hai cá hỏa cầu đích uy lực bất đồng.

Đi Dương Thần đích kinh nghiệm, chỉ là liếc thấy đi ra, trải qua Càn Khôn Đường Bảo Quyết nuôi một chút đích ký hiệu, uy lực chỉ ít lớn lương thành nhiều. Đây là bị nguy vu Dương Thần hiện nay đích tu vi chỉ là luyện khí một tầng đích cảnh giới, sau đó tu vi đề thăng mà nói, uy lực sẽ tăng lên đích càng nhiều. Dương nhiên, chỉ giới hạn ở phù pháp.

Làm người từng trải, Dương Thần so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng loại này đẳng cấp thấp nhất đích phù ụy lực như vậy ý vị như thế nào. Trong lòng đắc ý đích song song, nhưng[lay] cũng nhin không được nữa đối với Càn Khôn Đường Bảo Quyết đích công hiệu tán thán đứng lên. Chỉ là, tán thán một phen sau khi mới lại nghĩ tới, đây vốn là Thái Thượng lão quân đích công pháp, có tốt như vậy hiệu quả quả thực chính là hẳn là đích. Như thế vừa nghĩ, rất nhanh cũng tất nhiên không thể kinh ngạc.

Có cái này thành công đích thí nghiệm, Dương Thần không quan tâm đích, tiên bắt tay trên đầu chuẩn bị cho tốt đích phù đều đích dùng Đường Bảo Quyết nuôi một lần. Trong khoảng thời gian ngắn, tái không có khả năng có cái gì đại đích đề thăng, đây mới bắt đầu nhận thức chuẩn phương hướng, hướng về ngoài ngàn dặm đích Tương Dương sơn được viên chạy đi.

Tương Dương sơn vẫn là một cái sơn Thanh Thủy tú đích địa phương, thế nhưng, không biết nguyên nhân gì, ở đây đích linh khí nhưng[lay] và nó đích cảnh sắc không chút nào xứng đôi, sở dĩ, ở đây cũng không có cái gì tu hành đích nhân. Thậm chí còn cảnh sắc tuy đẹp, nhưng là ở rừng sâu núi thẳm, vết người rất hiếm, chu vi căn bản cũng không có cái gì phạm nhân thường lui tới. Điều này cũng dẫn đến ở đây đích dã thú mọc thành bụi, bình thường có thể nhìn thấy một ít dã thú hung mãnh, song song, đây cũng là Dương Thần nhất định phải chuẩn bị nhiều như vậy phù đích một trong những nguyên nhân.

Có luyện khí một tầng đích cơ sở, Dương Thần căn bản là không cần e ngại những này dã thú, song song cũng khiến thân thủ của mình càng thêm đích mềm mại, đủ để ứng phó ở đây đích địa hình phức tạp.

Linh khí không đủ, nhưng[lay] không là bởi vì nơi này là vùng khí ho cò gầy, chính là bởi vì có cái kia được viên, mới đưa chu vi mấy trăm dặm đích linh khí đều đều tập trung hấp thu, mới có thể dẫn đến như vậy. Điểm này, Dương Thần biết đến rất rõ ràng.

Ở một mảnh rậm rạp đích rừng cây trung, Dương Thần tìm được rồi một khối đất trống, ngồi ở tại chỗ yên lặng đích đã tọa một hồi, khôi phục linh lực thể lực sau khi, đây mới bắt đầu đánh giá chung quanh trứ, tìm kiếm được viên đích vị trí.

Vô pháp lên không quan sát, chỉ có thể dựa vào trứ đẳng cao đến quan sát, mắt không ít công phu, Dương Thần mới đi qua núi non sông ngòi tiêu sái thế, đại khái đích đã xác định phương vị. Đây là kiếp trước những cơ sở kia đích trận pháp tri thức đích tác dụng, bằng không cũng rất không có khả năng phát hiện. Kiếp trước đích môn phái kia sở dĩ có thể phát hiện được viên, hay là bởi vì một cái thụ thương đích Kim Đan viên mãn đích tông sư không cẩn thận trốn đến nơi này, đánh bậy đánh bạ mới phát hiện vị trí. Người bình thường căn bản tự không khả năng sẽ ở ý cái chỗ này.

Lần thứ hai nghỉ tạm một hồi, khôi phục thể lực linh lực sau khi, Dương Thần lúc này mới đứng dậy, hốt đích quay đầu quay một cái phương hướng nói: "Người theo ta lâu như vậy, cũng nên hiện thân rồi hả?"

Theo Dương Thần chính là lời nói, cách đó không xa đích một thân cây đình, chậm rãi đích hiện ra một người đích thân ảnh, trên mặt tựa hồ có chút ngoài ý muốn, nhiều hơn cũng hành tích bị hát phá đích kinh ngạc và xấu hổ, cùng với vì vậy mà mang đến đích uẩn nộ: "Người thế nhưng phát hiện ta?"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19 - Giết người diệt khẩu thì giết người diệt khẩu (hạ)

Từ lúc Dương Thần ở luyện chế hoàn một đồng phù sau khi, hẳn liền phát hiện, chính mình tựa hồ bị người nào truy tung thượng. Đối phương đích hành vi thập phần đích mình mục trương đảm(chẳng kiêng nể), thần thức thật to lạt lạt đích quét tới, phảng phất căn bản không có đem Dương Thần không coi vào đầu đích hình dạng. Thần thức cũng không phải rất mạnh đại, dựa theo Dương Thần đích phán đoán, tối đa cũng là một cái luyện khí ba tầng đích gia hỏa mà thôi.

Không biết người này tại sao phải theo chính mình, Dương Thần cũng không để ý tới, dù sao chỉ cần hẳn không chủ động trêu chọc chính mình, Dương Thần cũng không muốn đa sự. Mặt khác, Dương Thần còn có chút kiêng kỵ Thạch San San, cho mình một hoàn thuốc, cũng mang vào trứ thần thức, Dương Thần không muốn làm cho nàng biết bí mật của mình, sở dĩ một mực ẩn nhẫn. Tự nhiên, người này cũng một đường theo đi tới Tương Dương sơn.

Từ không sai biệt lắm khoải muốn đi vào Tương Dương sơn bắt đầu, Dương Thần liền phát hiện, bao vây ở được hoàn thượng đích Thạch San San đích thần thức đã tiêu tán, nghĩ đến là cự ly đã vượt ra khỏi Thạch San San đích cảm ứng phạm vi. Cũng không phải nói Thạch San San có thể tùy thời quản chế đến sở ngoài ngàn dặm đích Dương Thần, chỉ là hữu thần thức bao vây, phá hư đích sát na, thì sẽ khiến thần thức chủ nhân đích cảnh giác, do đó biết Dương Thần đích vị trí.

Xuất hiện ở Dương Thần trước mắt chính là một cái nam tử trẻ tuổi, mặc trên người đích, cũng thập phần đích đẹp để quý giá, hơn hai mươi tuổi, hai mắt liên tục đích lóe ra quang mang, tựa hồ đang ở suy xét cái gì. Bị Dương Thần hát phá hành tàng, kinh ngạc hỏi một câu sau khi, có chút thẹn quá thành

giận, hừ lạnh một tiếng nói: "Nho nhỏ đao phủ, cố lộng huyền hư, ta bắt kẻ nguoi là như thế nào phát hiện được ta, đem Thạch tiên tử cấp vật của nguoi giao ra đây cho ta, ta nhiều nguoi vừa chết!"

Thạch San San ban đầu ở đạo trường ném cho Dương Thần làm tạ lễ đích, là một quả luyện thể hoàn. Đây luyện thể hoàn đối với đã bắt đầu tu hành đích nguoi đến nói không dùng được, chỉ là có thể đề thăng một nguoi bình thường một chút đích linh căn, thể nhưng có thể rất lớn trình độ thượng dụ phát nguoi thường đích linh căn xuất hiện.

Có thể là lúc đó Thạch tiên tử vì cảm tạ Dương Thần, đặc biệt cho hắn như thế một viên luyện thể hoàn, để có thể làm cho hắn có cơ hội tu hành. Bất quá, nguoi bên ngoài cũng không biết cấp đích là cái gì, chỉ biết là Thạch tiên tử cấp đích, nhất định là đồ tốt.

Đạo trường đích những nguoi đó tự giữ thân phận không biết hướng một phạm nhân xuất thủ, nhưng là lại không thể cấm bọn họ đem tin tức tự nói với mình đích hậu bối. Vì vậy, có nguoi bắt đầu mơ ước Dương Thần trên tay gì đó, bất quá Dương Thần rất nhanh thì thất tung, rất nhiều nguoi bắt đầu ở phương viên vài trăm dặm trong vòng sưu tầm. Xuất hiện đích cái này, chính là trong đó một cái ngẫu nhiên đụng phải Dương Thần tịnh cảm thấy viên kia được hoàn thượng thần thức đích nguoi may mắn.

"Nguoi nói là cái này sao? Cho nguoi!" Dương Thần tiện tay đem viên kia đối với mình hoàn toàn không chỗ hữu dụng đích luyện thể hoàn ném ra ngoài. Hắn đã toàn thuộc tính hậu thiên miễn linh căn, đây luyện thể hoàn với hắn mà nói, căn bản là phế vật, hơn nữa chỉ cần hắn nguyện ý, ở có được viên sau khi, loại vật này cần bao nhiêu có thể có bao nhiêu.

"Luyện thể hoàn?" Hiên nhiên thanh niên này là một cái biết hàng đích gia hỏa, vậy tay, luyện thể hoàn bay nhanh đích bay đến trong tay hắn, hơi đánh giá xét thì nhìn ra là dạng gì gì đó.

Nhìn đây mai chí ít cần Trúc Cơ hậu tài năng luyện ra đích đan dược, thanh niên trong lòng một trận mừng thầm. Mặc dù đối với hắn đã không có ý nghĩa, thể nhưng hắn lại có thể dùng để đổi lấy một ít những thứ đồ khác, hoặc là cấp đi ra ngoài không ít nguoi tình, một chuyến này theo Dương Thần một đường, thực tại chính là cùng đích không oan.

Đi Dương Thần Đại La Kim Tiên đích ánh mắt, lại làm sao có thể coi trọng đây một miếng đối với mình vô dụng đích đan dược, chỉ cần nguoi này không ngại ngại mình làm sự, Dương Thần sẽ không để ý hắn từ trên tay mình nã điểm chỗ tốt cắt đi. Tiên nhân, tự có tiên nhân đích lòng dạ.

Chỉ là, không như mong muốn, Dương Thần tưởng chính là thanh niên này bắt được đan dược sau khi liền rời đi, mình có thể thoả thích đích thu được viên. Nhưng[lại] không ngờ rằng, thanh niên này nhân châu - xoay động, trong lòng thậm chí có ác độc đích chủ ý.

"Nguoi một cái đao phủ, giết nguoi vô toán, tới nơi này làm gì? Ta xem, là có cái gì nhận không ra nguoi đích sự tình ba?" Thanh niên thu hồi luyện thể hoàn, nhìn Dương Thần mất lộ ra hung quang.

Dược hoàn này rất nhiều nguoi đều biết là Thạch tiên tử biểu tặng cấp Dương Thần đích, nếu như Dương Thần sau đó tùy tiện đích nhất ồn ào, không cẩn thận dính dáng ra bản thân đến, vậy cũng thật to đích không ổn. Tuy rằng thanh niên có nắm chắc Dương Thần nhận thức không ra thân phận của mình, thể nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, chỉ có nguoi chết mới có thể vĩnh cửu đích bảo thủ bí mật.

"Trăm yêu trừ ma, thay trời hành đạo, là ta bồi chức trách!" Thanh niên đại nghĩa lãng nhiên đích ở Dương Thần trước mặt quát lớn: "Nguoi đang ở đây thử dục hành bất quý việc, nguoi nguoi đắc mà giết chi, nạp mạng đi!"

Hai tay một ngón tay, đang muốn phát động hắn đắc ý đích kiếm chỉ thủ Dương Thần đích tính mệnh, nhưng thủ thế chỉ làm phân nửa, rồi đột nhiên trong lúc đó thấy hoa mắt, một đạo băng lãnh đích tia sáng xẹt qua trước mắt mình, lập tức đã cảm thấy cổ mát lạnh, lập tức lâm vào trong bóng tối.

Đối diện đích Dương Thần, không biết lúc nào trong tay hơn một bả quý đầu đại đao, dị thường thạo đích một đao chém xuống, thanh niên nhân đích đầu lâu xi bay lên ba thước rất cao, tiền huyết phun dừng trung, thi thể cụt hứng rồi ngã xuống.

Dù cho thanh niên đã có luyện khí ba tầng đích tu vi, thể nhưng đối mặt Dương Thần thời điểm, vẫn là đem Dương Thần xem làm một nguoi bình thường, hồn nhiên không muốn tưởng Dương Thần làm sao sẽ phát hiện sự hiện hữu của hắn. Bất luận cái gì phòng hộ đích thủ đoạn cũng không có sử xuất, đã bị Dương Thần ngưng tụ công lực đích một đao, trực tiếp bêu đầu.

"Oa táo!" Cổ tay vừa lộn, quý đầu đại đao trong nháy mắt tiêu thất, thi thể ngã xuống đất trước, Dương Thần sẽ theo tay niết ở thanh niên đại lưng thượng đích cái kia nho nhỏ đích Càn Khôn túi, nhẹ nhàng xé ra, Càn Khôn túi mơn trong tay.

"Giết nguoi diệt khẩu thì giết nguoi diệt khẩu, đâu dùng nhiều như vậy đích lý do!" Thốt ra đích chính là giáo huấn, Dương Thần cũng chút nào không lo chuyện khác: "Như vậy khẩu thị tâm phi, đi niệm không đồng nhất, không cần chờ tam tai phủ xuống, nguoi cũng chết không có chỗ chôn, táo chết vẫn chết, không có gì khác nhau, an tâm ra đi ba!"

Nặng nhàng sờ cái kia Càn Khôn túi, Dương Thần tiện tay ném vào công đức giới ở giữa. Một cái nho nhỏ đích luyện khí ba tầng đích gia hỏa, liên luyện thể hoàn đều tham, có thể có vật gì tốt có thể làm cho Dương Thần khán đập vào mắt?

Cái kia không biết tên đích sơn thần lưu lại đích dược viên, cũng không biết tồn tại bao lâu, nhưng nghĩ đến sẽ không thấp hơn thiên niên. Phải biết rằng, dù cho thấp nhất chờ sơn thần, cũng là phi thăng linh giới sau khi tái phi thăng nhập Tiên giới đích, trong chuyện này tiêu hao đích thời gian, thiên niên thời gian, chỉ nhiều không ít.

Phi khoái đích đi tới chính mình khám tra tốt phương vị, thần thức mở rộng ra, điên cuồng đích nhìn quét một vòng sau khi, Dương Thần trên mặt lộ ra dáng tươi cười, sải bước đích hướng về phía một viên ôm hết thô đích đại thụ đi tới.

Mắt thấy sẽ đánh vào trên cây, Dương Thần như trước vẫn còn không chút nào dừng lại đích đi thẳng về phía trước, một cước vừa đụng tới thân cây, cảnh sắc trước mắt thì mạnh biến đổi.

Dương Thần đích đỉnh đầu, đột nhiên xuất hiện rồi một cái thật lớn đích khung đỉnh, tựa hồ mình đã đưa thân vào một tòa đại điện ở giữa. Khung trên đỉnh, thất bảy bốn bốn mươi chín chi hàn mũi nhọn lóe ra đích phi kiếm phân bố thành một cái quy tắc đích đồ hình, phảng phất bốn mươi chín cá dục nhắm người mà phê đích hung ác độc địa đích nhân, lẳng lẳng đích đang nhìn Dương Thần đích động tác.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 - Thủy quả hoàn thị yếu khứ bì cật (thượng)

Bảy bảy bốn bốn mươi chín thanh phi kiếm, cấu thành đích chính là Dương Thần kiếp trước làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật đích Thất Bộ Mê Hồn Tuyệt Sát Trận. Đây là Thiên Đình vị kia Sơn Thần trước khi phi thăng cấp hậu nhân lưu lại đích, nhưng không biết nguyên nhân gì không có truyền xuống. Đừng nói dĩ Dương Thần hiện tại luyện khí một tầng đích tu vi, chính là Nguyên Anh sơ kỳ, một bước đạp thác, cũng sẽ hủy ở đây bốn mươi chín chi phi kiếm hạ. Kiếp trước phát hiện kia tịnh công chiếm Tương Dương sơn được viên đích môn phái, thì vì thế bỏ ra mấy người Nguyên Anh đích đại giới.

Dương Thần hiện tại đối mặt, chính là như vậy kinh khủng đích một cái tuyệt sát đại trận. Bất quá, có phương pháp vào trận, đối Dương Thần mà nói, nhưng là không có nửa điểm hung hiểm.

Cái đại điện này thật lớn, ngoại trừ Dương Thần một người ở ngoài, không nữa những người khác, vắng vẻ đích không có bất kỳ vật gì. Chỉ có dưới chân đích sàn nhà cũng quy luật đích hình vuông địa chuyển cấu thành, trơn tru trong như gương, thái đi tới nhưng[*lại*] có một loại cảm giác âm áp. Ở đây đích linh lực đã xu vu bình thường, không hề tượng bên ngoài vậy đích loãng.

Dương Thần đang đứng ở đại điện đích chính trung ương, tựa hồ từ hán vừa đụng đến na khóa nguy trang đích đại thụ đã bị truyền đến bên này. Dưới chân đích đây khối đá phiến, phải là tiến nhập Thất Bộ Mê Hồn Tuyệt Sát Trận đích khởi điểm.

Bảy bảy bốn bốn mươi chín bộ, mỗi một bước đều có cố định đích vị trí, giảm sai một bước, chính là thân tử đạo tiêu đích hạ tràng. Dù cho Dương Thần tái định liệu trước, còn có tu hành đích kinh nghiệm, nhưng giảm tại kề cận cái chết thời điểm, cũng không khỏi dắc thập phần đích lo sợ bất an.

Cẩn thận từng li từng tí đích bước ra đi vài bước sau khi, Dương Thần đích tâm rốt cục chìm xuống đến, khôi phục lãnh tĩnh. Từng bước một đích bước vào kiếm trận đích đầu mối. Rốt cục, ở đệ bảy bảy bốn bốn mươi chín bộ thời điểm, Dương Thần đích chân đạp ở tại một viên bạch sắc đích trên tảng đá, lập tức thân ảnh chợt lóe, tiêu thất ở tại chỗ.

Rầm, Dương Thần đích cước bộ vừa chấm đất, còn không có thấy rõ ràng tới rồi địa phương nào, dưới chân thì phảng phất thái tới rồi một đoàn cái gì, rầm một tiếng tán cái. Thất kinh dưới, Dương Thần đích thân thức đã sớm toàn bộ khai hóa, lập tức phát hiện mình tới rồi một cái dạng gì đích địa phương.

Cùng với vẫn còn một cái cung điện to lớn ở giữa, cung điện đích phía trên vẫn còn cái kia quen thuộc đích khung đỉnh, thế nhưng, trong cung điện nhưng[*lại*] đã không phải là trước đích trống tuếch, mà là tràn đầy nhất đồng lớn các màu đã thú đích thi cốt.

Cung điện to lớn ở giữa, rậm rạp đích hiện đầy thi cốt, đủ loại đích dã thú toàn bộ đều có, có thậm chí còn vẫn duy trì nguyên bản đích dáng dấp không có mục, mà có cũng đã biến thành một đồng Khô Cốt. Tất cả dã thú đều có một điểm giống nhau, đó chính là xương sọ thượng đều có một đạo rõ ràng đích vết kiếm, mà đạo này vết kiếm, cũng chính là những này dã thú đích nguyên nhân cái chết.

Rất nhanh Dương Thần thì hiểu được, nơi này chính là kiếm trận giết chết xông vào người sau khi phao thi đích địa phương. Bất quá, trải qua thời gian dài, cũng không có người đã tới ở đây, chỉ có một đồng hoặc cường đại hoặc nhược tiểu chính là yêu thú, sẽ trùng hợp, sẽ chính là phát hiện na khóa nguy trang đích đại thụ đích dị thường sau khi xông tới đích. Đáng tiếc, đối mặt một cái liên Nguyên Anh kỳ đích cao thủ đều có thể đánh chết đích kiếm trận, dù cho tái yêu thú lợi hại, cũng không có khả năng chạy trốn.

Liếc mắt đảo qua đi, Dương Thần lập tức phát hiện, này mặc dù chết đi sau khi thi thể cũng không hư thối đích, rõ ràng đích đều là đã vượt qua liễu Trúc Cơ kỳ đích yêu thú.

Một cái chiều cao có ít nhất chừng mười trượng đích cự xà, phía sau còn dài hai chi cánh, vừa nhìn chính là một cái đằng xà. Tuy rằng đằng xà đã chết, thế nhưng ngoại trừ hai mắt trong lúc đó có một đạo bị kiếm đâm rách đích lỗ hồng ở ngoài, một thân da rắn nhưng[*lại*] hoàn hảo không tổn hao gì. Hai chi hẹp dài đích cánh cũng đồng dạng ở, bất quá huyết nhục đã khô héo, da rắn bên trong, nhất cụ hoàn chỉnh đích xà cốt. Chỉ là không biết Nội Đan

chạy tới địa phương nào, dù sao nhìn không thấy.

Nhất cụ sải cánh không sai biệt lắm có hơn mười trượng dài ngắn đích thật lớn đích Kim Bàng, cũng là trên đầu nhất đạo vết thương. Toàn thân đích kim sắc linh vũ như trước căn căn dựng đứng trứ, duy trì nó sinh tiền đích đáng đáp, đồng dạng huyết nhục khô héo, chỉ còn lại có thi cốt, Nội Đan cũng đồng dạng tiêu thất.

Một đầu thật lớn đích con cạp, vẫn duy trì ngửa mặt lên trời huyết sáo dài đích tư thế. Hồ da hoàn hoàn chỉnh chỉnh, hồ cốt đồng dạng cũng như nhau hoàn chỉnh, như nhau không có Nội Đan.

...

Loại này đẳng cấp đích thi cốt, lại có hơn mười cụ nhiều. Khiến Dương Thần dị thường đích kinh ngạc, vốn cho là chỉ là đơn thuần đích dược viên, nhưng[lại] không ngờ rằng còn có như vậy đích kinh hi. Trong đó có kỳ bộ hải cốt, Dương Thần liếc mắt là có thể đoán được, thậm chí đã vượt qua liễu Kim Đan kỳ. Còn lại đích mấy người cũng đều là Trúc Cơ kỳ đích.

Những này yêu thú đích cốt cách, toàn bộ đều là cường hãn đích tài liệu luyện khí, còn lại đích da thịt linh vũ càng là có thể gấp mà không thể cầu đích thứ tốt. Duy nhất khiến Dương Thần nghĩ tiếc nuối chính là, những này cường đại yêu thú đích Nội Đan cũng đã tiêu thất, có thể là bị thuốc này vườn đích trận pháp đều hấp thu, biến thành tinh thuần đích linh lực, biến thành những dược liệu kia đích chất dinh dưỡng.

Mang bắt diệt đích đem coi trọng đích những này thi cốt toàn bộ đều nhận được công đức giới chỉ ở giữa, Dương Thần lúc này mới yên tâm. Còn lại đích này thi cốt, chính là phổ thông đích dã thú, một cước thái đi tới đều có thể đều hư thối đích, tuyệt không là vật gì tốt.

Mấy thứ này, Dương Thần tự nhiên là chẳng thèm ngó tới, thần thức đảo qua nhất vòng lớn sau khi, không nữa phát hiện cái gì đáng giá thu gì đó, Dương Thần bắt đầu tỉ mỉ đích quan sát. Ở đây nếu là tiến nhập dược viên đích môn hộ, như vậy nhất định là có thông lộ đích.

Rất nhanh, Dương Thần ngay đại diện đích ngẫm phát hiện một khối và hấn ở kiếm trận trung thái đến đích hoàn toàn tương đồng đích bạch sắc hòn đá, ở chung quanh quan sát một vòng không có phát hiện cái gì dị thường sau khi, một cước lần thứ hai bước lên bạch sắc đích đá phiến.

Xoát, cảnh sắc trước mắt tái hoán, tựa hồ tới rồi một cái phòng nhỏ ở giữa. Trong phòng, Dương Thần đệ liếc nhìn một cái trong suốt đích tịnh bình, đáng đáp thập phần đích tinh xảo, bầy đặt ở một cái bạch sắc đích trên thạch đài. Tịnh bình đích dưới đáy, có thể rất thấy rõ ràng nhọt nhọt đích một tầng lam sắc đích thủy tích, sắp khô cạn đích hình dạng.

Nhìn thấy cái này, Dương Thần rốt cục xác định, mình đã tiến nhập dược viên đích hạch tâm. Trước mắt đích cái này tịnh bình, thì là cả dược viên đích khổng lồ chế đầu mối, song song, cũng là cung cấp dược viên lý tất cả dược liệu sinh trưởng đích linh lực chỉ nguyên.

Đây tịnh bình là cái kia tiên nhân luyện chế đích, từ phương viên trăm dặm trong vòng hấp thu linh lực, tập trung ở ở đây sau khi, căn cứ chủ nhân ban đầu thiết trí tốt quy tắc, hướng về dược viên đích các nơi dược liệu cung cấp sinh trưởng cần thiết đích linh lực. Thu cái này tịnh bình, thì ý nghĩa Tương Dương sơn đích cái này dược viên thì biến thành của Dương Thần.

Kiếp trước đích môn phái kia, nghe nói là dùng bốn vị Nguyên Anh đại thành đích cao thủ mới đưa đây tịnh bình thu, thế nhưng, Dương Thần cũng không dùng phiền toái như vậy. Sơn thần ở lúc sắp chết, đem thu dược viên đích pháp quyết nói cho Dương Thần. Có cái này pháp quyết, Dương Thần thu dược viên, cơ hồ là không tốn sức chút nào.

Đương nhiên, thu dược viên pháp quyết ở giữa mấu chốt nhất đích chính là thủy hệ linh lực, mặc dù Dương Thần tu vi bây giờ chỉ là luyện khí một tầng, thế nhưng chỉ là sử dụng pháp quyết thu tịnh bình nhưng[lại] vẫn là dư sức có thừa. Đương Dương Thần sử dụng pháp quyết đánh vào tịnh bình thượng thời điểm, tịnh bình phát ra một trận nhu hòa quang mang, sau đó khinh phiêu phiêu đích rơi vào rồi Dương Thần đích trong tay.

Cầm tịnh bình, Dương Thần tâm niệm vừa động, thân thể lập tức xuất hiện ở một mảnh thật lớn đích dược viên ở giữa. Chích nhìn thoáng qua, lập tức ngăn người tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 21 - Thủy quả hoàn thị yếu khứ bì cật (hạ)

Bất kể là ai, khi thấy luyện chế Trúc Cơ đan đích chủ yếu thành phần, ở phương thị ở giữa mỗi một viên chỉ ít giá trị mấy trăm cân hạ phẩm linh thạch đích Huyền Dương Quả, dường như rau cải trắng giống nhau đích đủ loại toàn bộ phạm vi nhìn thời điểm, đô hội dường như Dương Thần như vậy, bị khiếp sợ đích gốc tại chỗ, lời gì cũng nói không được.

Trúc Cơ đan sở dĩ trân quý, cũng là bởi vì Huyền Dương Quả sản lượng rất thưa thớt, số tiền lớn khó cầu. Một cái cao minh đích luyện đan sư, dùng một viên Huyền Dương Quả tối đa cũng là có thể luyện chế hai viên Trúc Cơ đan, điều này cũng dẫn đến Trúc Cơ đan đích giới cách cư cao không dưới.

Thế nhưng, Dương Thần đích trước mắt, liếc mắt nhìn sang, có ít nhất mấy chục mẫu phương viên, toàn bộ đều là trồng trọt đích Huyền Dương Quả. Hơn nữa không biết cái kia sơn thần sử dụng là phương pháp gì, vốn là sinh trưởng không đòi trừ hàng không đòi đích Huyền Dương Quả, toàn bộ đều là cành lá rậm rạp, mỗi một bụi cây đích trên đỉnh, đều có một viên đỏ rực đích Huyền Dương Quả, giống như mỗi người nho nhỏ đích hồng đăng lung.

Nhiều như vậy đích Huyền Dương Quả, sợ không có mấy vạn mai? Dương Thần quả thực không dám nghĩ giống, dùng những này Huyền Dương Quả, có thể luyện chế bao nhiêu Trúc Cơ đan. Nếu như nhiều như vậy đích Trúc Cơ đan toàn bộ đều xuất hiện ở phường thị thượng mà nói, có thể tạo thành bao nhiêu cá Trúc Cơ cao thủ?

Đưa tay lên, Dương Thần đã đem trong tay thượng đích một viên Huyền Dương Quả hái xuống, đặt ở trước mắt tỉ mỉ đích đoan trang. Đây Huyền Dương Quả còn hơn Dương Thần trước đây gặp qua đích, lớn chỉ ít gấp ba, phổ thông đích bất quá đường như ô mai bàn lớn nhỏ, Dương Thần trên tay đích đã có quả táo bàn lớn nhỏ, nã ở trên tay, thậm chí còn có thể cảm giác được nặng trĩch đích áp thủ.

Những này Huyền Dương Quả hầu như có thể khẳng định, toàn bộ đều là thiên năm trở lên đích hỏa hậu, cứ như vậy, được hiệu hầu như có thể cường ra gấp mười gấp trăm lần đã ngoài. Thế nhưng, đây mới thật là Huyền Dương Quả sao?

Nhìn đây đỏ rực đích kiều diễm ướt át đích Huyền Dương Quả, Dương Thần phảng phất ăn uống mở rộng ra. Không cần suy nghĩ đích, Dương Thần thì đem vật cầm trong tay trái cây đưa vào trong miệng, thật to đích cắn một cái.

Một cổ quen thuộc đích chua xót tư vị trực tiếp tràn đầy toàn bộ khoang miệng, khiến Dương Thần đích ngũ quan đều toan đích co lại thành một đoàn, đây là Huyền Dương Quả vỏ ngoài đích vị đạo, một điểm cũng không tệ. Trúc Cơ đan đích vị đạo khó khăn như vậy ăn, cũng là bởi vì cái này đích nguyên nhân. Bất quá, Dương Thần còn cần tái xác nhận một chút, phi một tiếng đem giáo hạ đích vỏ ngoài nhổ ra sau khi, vừa một ngậm, đem vỏ ngoài toàn bộ đích giáo thấu, lộ ra bên trong đích một viên ô mai lớn nhỏ đích hồng sắc quả tâm.

Nhẹ nhàng đích dùng đầu lưỡi nhất dính na quả tâm, ngọt đích tư vị lập tức khiến Dương Thần tinh thần rung lên. Không sai, chính là chỗ này cá vị đạo. Xác định sau khi, Dương Thần một ngậm đã đem na quả tâm giáo ra, nhắm nuốt vài cái, nuốt vào trong bụng.

Phóng ở kiếp trước, Dương Thần thế nào bỏ được đem dây như thế đích vỏ trái cây nhổ ra. Mặc dù vị đạo không tốt, thế nhưng đó cũng là luyện đan cần đích trọng yếu tài liệu, tuy rằng quả tâm mới là trọng yếu nhất bộ phận, thế nhưng chua xót đích vỏ trái cây trung có ít nhất lưỡng thành đích được hiệu cùng với tam thành đích linh lực. Vô luận là cái kia luyện đan sư, ở luyện chế Trúc Cơ đan thời điểm, cũng sẽ không bỏ được đem vỏ trái cây quả tâm xa nhau đích. Dù cho tái chua xót, cũng muốn vật tận kỳ dụng đích.

Nhưng hiện tại, đối mặt chỉ ít mấy vạn viên Huyền Dương Quả, Dương Thần rốt cục có thể thường đến thuần túy đích Huyền Dương Quả đích quả tâm đích tư vị, ngọt đích chất lỏng, hơn nữa trơn mềm đích vị, đúng thật là khó có được đích mỹ vị a! Một ngậm ăn, vẫn còn có một loại ý do vị tẫn đích cảm giác.

Bất quá, Dương Thần nhưng cũng biết, đây Huyền Dương Quả cũng không phải dễ dàng như vậy ăn, thỏa mãn ăn uống chi dục sau khi, Dương Thần mà bắt đầu vận công luyện hóa na quả tâm ở giữa ẩn chứa đích cường đại được lực.

Dương ngũ hành ngũ loại công pháp song song bắt đầu lưu chuyển, chia làm năm tên phương hướng, điên cuồng đích hấp thu khỏi Huyền Dương Quả trung đích linh lực. Ở linh lực dồi dào đích được viên ở giữa sinh trưởng thiên niên đích Huyền Dương Quả, quả thực tựa như cùng một viên lửa nóng đích Kim Đan, cuộn cuộn không ngừng đích phóng xuất ra được lực linh lực đi ra.

Ngũ loại công pháp đủ khai, năm đạo hùng hồn đích linh lực phi khoái đích tiến nhập Dương Thần đích kinh mạch, dọc theo ngũ loại công pháp đích lộ tuyến, liên tục đích bắt đầu lưu chuyển. Ở ngũ hành tương sinh đích kích thích hạ, đây cô linh lực lại bắt đầu chậm rãi đích lớn mạnh đứng lên, chỉ chớp lát, Dương Thần cũng cảm giác được cái loại này linh lực tràn ngập kinh mạch đích phong phú cảm.

Không lẽ đích linh lực bắt đầu dọc theo Dương Thần đích kinh mạch, điên cuồng đích dũng hướng tứ chi bách hài, đến đích sau lại, Dương Thần toàn thân cao thấp đích kinh mạch ở giữa, toàn bộ đều tràn đầy ngũ loại hùng hồn đích linh lực. Nhưng này một viên Huyền Dương Quả đích được lực nhưng[lại] vẫn chưa có hoàn toàn hóa khai, như trước liên tục đích phóng xuất ra linh lực đi ra.

Trúc Cơ đan là đẳng luyện khí đại thành sau khi, trùng kích Trúc Cơ thời điểm sử dụng đích, trong đó ẩn chứa đích linh lực, đủ hòng duy trì một cái luyện khí đại thành đích cao thủ trùng kích Trúc Cơ vài lần, hiện tại Dương Thần bất quá là luyện khí một tầng đích tu vi, rất nhanh linh lực cũng đã trưởng tới rồi luyện khí một tầng đích cực hạn.

Nếu như phóng ở kiếp trước, Dương Thần tuyệt đối sẽ dùng đây cổ cường đại đích linh lực đến trùng kích luyện khí nhị tầng. Nhưng hiện tại, Dương Thần chỉ là tu hành dương ngũ hành ngũ loại công pháp, âm ngũ hành còn chưa có bắt đầu tu hành, hẳn không muốn làm cho chính mình đích âm dương thất hành. Trong lúc cấp thiết, Dương Thần bắt đầu nghịch vận ngũ hành biết, dương ngũ hành tương khắc, thông thả đích bắt đầu tiêu hao khỏi càng ngày càng nhiều đích linh lực.

Ngũ hành tương khắc, thập phần thô thiển đạo lý, ngũ loại bất đồng thuộc tính đích linh lực, toàn bộ đều chống lại khắc tính của mình, cuộn trào mãnh liệt đích linh lực bắt đầu ở cái này đường như thốt giống nhau đích nghịch chuyển dương ngũ hành đích công pháp vận hành trung, chậm rãi đích tiêu hao.

Dù vậy, một viên Huyền Dương Quả đích được lực, hãy để cho Dương Thần hao tổn tròn nửa ngày, mới chậm rãi đích tiêu hao hầu như không còn. Khiến Dương Thần ngoài ý muốn chính là, nghịch chuyển ngũ hành đích công pháp sau khi, linh lực bị điên cuồng tiêu hao, nhưng đã đến hậu kỳ, ngũ

hành linh lực đều tự có một cỗ, cũng vô luận như thế nào cũng vô pháp tiêu trừ đích.

Dương Thần cố ý chú ý một chút còn lại đích đây nhất tiểu cỗ ngũ hành linh lực, lập tức kinh hi đích phát hiện, đây là ngũ cổ tinh thuần đích có chút làm cho người ta sợ hãi than đích ngũ hành linh lực, trải qua tương khắc thuộc tính linh lực đích rèn luyện, tựa hồ trở nên càng thêm đích cô đọng và tinh thuần, đây một cỗ linh lực đích chất lượng, đủ so với được với dĩ vãng gấp năm lần đã ngoài đích linh lực.

Đại Âm Dương Ngũ Hành quyết, chính tu ngũ hành tương sinh, tăng gia linh lực, nghịch tu tắc tiêu hao linh lực, chiết xuất tinh luyện, mặc kệ thế nào đích tu hành, đều có điểm rất tốt chỗ. Đây là Dương Thần vừa mới phát hiện đích. Hơn nữa Dương Thần còn phát hiện nhất định, nghịch tu ngũ hành quyết, thậm chí còn có thể giấu diếm tu vi của mình, này quả là làm cho Dương Thần đồng dạng mừng rỡ đích lánh nhất cá chỗ tốt. Cứ như vậy, chính mình dự định lừa dối gia nhập sư môn đích dự định, lại nhiều hơn một phần nắm chắc.

Một viên Huyền Dương Quả tâm đích được lực hao hết, Dương Thần cũng từ hành công trung ngừng lại. Thân thể kinh mạch ở giữa, còn có một chút điểm đích sung sướng, toàn thân phát nhiệt, nhưng thật giống như vừa tiến hành rồi một cái thư thư phục phục đích sauna dục giống nhau.

Trong miệng như trước gắn bó lưu hương, Huyền Dương Quả tâm đặc biệt đích vị đạo còn tại Dương Thần đích trong đầu trở về chỗ cũ. Đây một viên xuống bụng, vận công tu hành, kéo thân thể cũng nói không nên lời đích sáng khoái. Nhẹ nhàng vừa kéo khí, thậm chí còn có một cỗ mùi thơm ngát trực tiếp từ trong miệng thẳng xuyên vào phúc, làm cho người ta kim lòng không đậu đích hội lưu luyện vu loại này khó có được đích mỹ vị, thì thoáng như rượu đến vi huan đích cái loại này vui sướng.

"Thoạt nhìn, loại này hoa quả chính là phải bỏ vỏ ăn mới thấy vị ngon nhất!" Dương Thần nhìn đây mệnh mông vô bờ đích Huyền Dương Quả, nhin không được phát ra một tiếng khiến vô số người đều muốn muốn đem hân đánh bẹp một trận đích than thở.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 - Dao phủ cũng dám tu tiên (thượng)

Đi qua đây một mảnh Huyền Dương Quả đích được điền, đi trước không vài bước, Dương Thần thì thấy được một ... khác lần cảnh tượng.

Lúc này đây, không còn là tầng lớn tầng lớn đích được liệu, mà là hiếm có vài cọng được vật rải rác đích phân bố ở một mảnh vùng núi thượng. Được điền này ở giữa, cảnh cũng căn cứ bất đồng đích được liệu cần đích điều kiện, mà không có cùng đích địa thế, thậm chí còn có bất đồng đích khí trời, nói chung, chính là thích hợp nhất những được liệu này sinh trưởng đích.

Đây vài cọng được vật tuy ít, thế nhưng Dương Thần nhưng[lại] liếc nhìn chỉ ít tam bụi cây lục phẩm lá đích nhân sâm cây. Mặc dù chỉ là lộ trên mặt đất, chỉ có thể nhìn đến lục phẩm lá, phía dưới đích căn tu nhìn không thấy, nhưng Dương Thần dùng hân năm đích kinh nghiệm hầu như có thể kết luận, phía dưới đích nhân sâm, có ít nhất vượt quá hai ngàn năm đích hỏa hậu.

Cũng là sỡ, ở đem đây tam bụi cây nhân sâm dời tài tiến được viên thời điểm, cũng đã là thiên niên nhân sâm, trải qua được viên hơn một nghìn niên đích tư nhuận, phỏng chừng đây tam bụi cây nhân sâm đã sắp thành tinh.

Trúc Cơ đại thành muốn bước vào Kim Đan tông sư đích hàng ngũ, nếu có một miếng dùng thiên niên nhân sâm luyện chế đích Tạo Hóa Hoàn mà nói, cơ hội sẽ tăng lên chỉ ít tam thành. Mà đây tam bụi cây nhân sâm, cũng đủ Dương Thần luyện chế tam mai Tạo Hóa Hoàn, đến lúc đó, mặc kệ là sư phụ vẫn còn các sư huynh muốn đột phá, đều có thể dùng để tặng gia cơ hội.

Ở khu vực này còn lại đích, vẫn có tứ bụi cây Hà Thủ Ô, cùng với thất phiến so với thốt còn muốn lớn hơn đích Linh Chi. Không từ mà biệt, chỉ là những nhân sâm này Hà Thủ Ô và Linh Chi, cũng đã là vô giá.

Vừa nhìn thấy đây tứ bụi cây hơn hai nghìn năm đích Hà Thủ Ô, Dương Thần cũng nhớ tới từ Hằng Nga nơi nào lấy được Trú Nhan Đan đích phối phương, trong đó một mặt thuốc chủ yếu, chính là thiên niên Hà Thủ Ô. Hỏa hậu năm càng tốt, được hiệu cũng sẽ càng tốt. Nói vậy chỉ cần Dương Thần lấy ra nửa Trú Nhan Đan, tuyệt đối sẽ làm cho tu hành giới những nữ nhân kia điên cuồng.

Linh Chi càng không cần phải nói, tuy rằng Linh Chi loại được liệu này rất phổ thông, nhưng là vượt qua hai ngàn năm năm đích Linh Chi, cũng khó có được đích trân phẩm. Trọng thương đích dưới tình hình, chỉ cần một miếng Linh Chi ngọc lộ hoàn, có thể trị liệu Nguyên Anh kỳ dưới đích bất luận cái gì đích nội ngoại thương, hầu như có thể dùng khởi từ hồi sinh để hình dung.

Một phương hướng khác, tầng lớn tầng lớn đích Phục Linh, không già thảo, thất linh chi, tam thất, thiên ma, đương quy, mỗi một phiến đích quy mô cũng không so với Huyền Dương Quả phải kém. Mặc dù chỉ là phổ thông đích được liệu, thế nhưng, đều có thiên niên niên ki phân, mặc kệ luyện chế bất luận cái gì đích đan được, được hiệu đều có thể đề thăng chỉ ít vài lần.

Dương Thần có thể nghĩ đến tên đích phổ thông đích thực vật được liệu, ở chỗ này, hầu như đều có thể đạt được tìm được. Thiên niên đích thời gian và linh lực đích tâm bồ, cho dù là bình thường nhất đích cô xa tiền tử, cũng biến thành siêu phẩm thoát tục đích thứ tốt.

Đối mặt không lồ như vậy đích tích lũy, Dương Thần chỉ còn lại có ghen hờn nhìn trăn trối. Trách không được kiếp trước xong được viên đích môn phái kia đột nhiên thì run lên, có nhiều như vậy năm ngoài phân đích được liệu nguyên liệu, có thể luyện ra bao nhiêu cao cấp đích đan dược, có thể nuôi dưỡng bao nhiêu cao thủ a! Dù cho Dương Thần cái gì cũng không dùng kiền, chỉ là đem những dược liệu này bán đi, là có thể biến thành một cái đại phú hào.

Đáng tiếc, dĩ Dương Thần hiện tại luyện khí một tầng đích tu vi, coi như là muốn luyện đan cũng không có khả năng. Linh lực căn bản là vô pháp duy trì luyện đan cần đích linh lực tiêu hao, ít nhất phải đến luyện khí tầng năm thời điểm, mới có thể luyện chế đơn giản nhất đích đan dược. Đối mặt với cả vườn đích dược liệu, Dương Thần duy nhất có thể làm đích, phỏng chừng chính là tượng vừa vậy, ăn sống một cái mùi vị không tệ đích Huyền Dương Quả, lợi dụng chính mình đích chính nghịch Âm Dương Ngũ Hành quyết nhắc tới thăng và cô động linh lực của mình

Dương Thần hiện tại đối với mình giành trước đưa cái này được viên không chế ở trong tay đích quyết định, bội phục đích rồi tinh rồi mù. Nhiều như vậy trăn quý đích tài nguyên, muốn là thật bị những người khác phát hiện mà nói, Dương Thần phỏng chừng muốn chết đích tâm đồ hội có. Hoàn hảo, hiện tại không chế được viên đích tịnh bình đã nắm giữ ở Dương Thần đích trên tay, rồi cuộc không cần lo lắng.

Tâm niệm vừa động, Dương Thần thì từ dược viên ở giữa tiêu thất, tịnh bình xuất hiện lần nữa ở trong tay. Đang muốn thu hồi, hốt đích trong lòng khẽ động, đem thu dược viên đích pháp quyết lần thứ hai vận khởi, hướng về trên bầu trời một trào.

Cung điện to lớn đột nhiên bắt đầu thu nhỏ lại, cấp tốc đích biến thành một cái nho nhỏ đích che, vừa mới có thể đắp lên tịnh bình đích miệng bình thượng, kín kẽ. Mà che đích hình dạng, nhưng[lại] chính là một cái hình tròn đích khung đỉnh.

Bốn mươi chín chi cấu thành kiếm trận đích phi kiếm, ngay che đích phía trên liên tục đích du động trứ, dường như bốn mươi chín đuôi linh hoạt cá nhỏ. Có thể giết chết Nguyên Anh kỳ cao thủ đích kiếm trận, khiến Dương Thần nhìn thềm nhỏ dải, đáng tiếc, tu vi thật sự là quá thấp, đừng nói là kiếm trận, cho dù là đơn độc cho hấn một chi phi kiếm, Dương Thần cũng không có khả năng sử dụng, chỉ có thể con mắt nhìn trong lòng tham trứ.

Cũng may mấy thứ này đã bị Dương Thần thu, mặc dù hiện tại chỉ là có thể xem không thể dùng, nhưng là khiến Dương Thần hài lòng dị thường. Đây tịnh bình và che tự thành nhất phương thiên địa, bao gồm dược viên và thủ hộ kiếm trận, từ nay về sau, Tương Dương sơn dược viên liền trở thành có chủ vật.

Liên tịnh bình dải che vừa thu lại, Dương Thần đích thân ảnh lập tức xuất hiện ở Tương Dương sơn thượng. Nguyên bản nguy trang đích cây đại thụ kia đã tiêu thất, mà Dương Thần tắc đứng ở tại chỗ, trong tay nắm một cái mạng theo che đích tịnh bình.

Tựa hồ hoàn chìm đắm ở quy mô thật lớn đích dược viên ở giữa không thể tự thoát ra được, cho tới bây giờ Dương Thần hoàn không thể tin được, như vậy đích một khoản thật lớn đích tài phú và tài nguyên liền rơi vào trong tay chính mình. Nếu như kiếp trước có điều này nói, đầu còn có thể bởi vì một viên Chu Quả mà đắc tội tiểu nhân, đưa tới một loạt đích mảm tai vạ.

Nghĩ đến những thứ này, Dương Thần trong đầu lại thoáng hiện xuất sự phụ lúc sắp chết nhìn mình đích cặp kia đôi mắt đẹp, ngay sau đó, sự phụ đem mình kiếm quang giao cho trong tay mình đích trăng cảnh lại một lần xuất hiện, khiến Dương Thần vô hạn đích âm áp.

Cúi đầu nhìn một chút trong tay đích tịnh bình và che, Dương Thần cảm thụ được tịnh bình thượng truyền đến đích cái loại này chân thực đích xúc cảm, rốt cục xác nhận, thật sự của mình đã có trên thế giới này để cho nhân động tâm đích một khoản tài phú.

Tiện tay đem tịnh bình và che nhận được công đức giới chỉ ở giữa, Dương Thần đích tâm cũng bỏ vào trong bụng. Ở phạm giới, hoàn không có khả năng không ai có thể từ công đức giới chỉ ở giữa đem Dương Thần gì đó trộm đi, coi như là cao thủ có thể mở người khác Căn Khôn túi, nhưng cũng không thể có thể đánh khai Thiên Đình đích tín vật. Những này bảo tàng, đã triệt để đích sửa họ Dương.

Trong lòng nghĩ tới những thứ gì, Dương Thần tâm niệm vừa động, nhất động lớn đích động vật Khô Cốt đột nhiên xuất hiện ở trên mặt đất, rậm rạp đích hầu như phủ kín sơn lâm. Những này phổ thông đích Khô Cốt, đối Dương Thần đã không có tác dụng, trực tiếp bị Dương Thần liên quan cái kia tham lam gia hỏa đích thi cốt cùng nhau ném vào Tương Dương sơn thượng. Về phần lúc nào mới có nhân phát hiện, Dương Thần ở sẽ không để ý.

Tính toán thời gian, cự ly kiếp trước đích sự môn Thuận Dương Cung thu đồ đệ đích ngày đã tiếp cận. Từ nơi này xuất phát mà nói, tính toán một chút lộ trình và thời gian, Dương Thần thậm chí có không về nhà vấn an phụ mẫu một lần, sau đó sẽ đến thuận dương cung bái sư.

Trong nháy mắt làm xong quyết định, Dương Thần bắt đầu bước lên lộ đồ (đường tu hành). Tương này là một cái hoàn toàn mới đích tu hành đường, cùng kiếp trước hoàn toàn bất đồng. Duy nhất tương đồng đích chính là, Dương Thần như trước còn có thể bái sư phụ của mình vì sư.

Sư phụ, người chờ đó, ta tới! nghe có vẻ sắc lang đây.

Chương 23 - Đạo phủ cũng dám tu tiên (hạ)

Dương gia trang viên ngày gần đây giăng đèn kết hoa, nhất phái vui sướng đích cảnh tượng. Từ Dương gia lão gia đến thôn trang lý đích thôn dân tá điền, đều là vẻ mặt đích không khí vui mừng.

Rời nhà hơn nửa năm đích Dương gia thiếu gia, hai ngày trước từ phần đất bên ngoài chạy về vấn an cao đường. Dương gia lão gia và phu nhân hải lòng đích hầu như muốn nhảy dựng lên, cao hứng rất nhiều, thôn dân tá điền môn từng nhà đều có nho nhỏ đích ban cho, từ trên xuống dưới một mảnh vui mừng.

Dương Thần đương nhiên không biết nói cho phụ mẫu của chính mình chính mình chuyện cần làm, nhưng hắn vẫn còn cấp phụ mẫu để lại chỉ ít năm mười mai đủ loại đích linh phù, những này linh phù toàn bộ là trải qua Dương Thần dùng Càn Khôn Dưỡng Bảo Quyết dưỡng trôi qua, chỉ cần xé rách có thể phát sinh công kích đích thủ đoạn, dùng để cấp phụ mẫu phòng thân.

Đương nhiên, Dương Thần sẽ không quên căn dặn bọn họ, kể tiếp một lượng năm, sẽ thiên hạ đại loạn, đây phiên vùng núi, hắn đã ở chung quanh vào mười mấy phương hướng thượng bày ra hơn mười đạo Mê Áo Phù, ngoại nhân chỉ cần xông vào khu vực này, sẽ đầu óc choáng váng, ảo giác sống lại, bất tri bất giác đích ly khai trang viên đích phương hướng. Chỉ ít tại đây nạn binh hoả đích thời gian nội, không biết nhân có thể quấy rối đến nơi đây đích sự yên lặng sinh hoạt.

Dương Thần đích Mê Áo Phù tuy rằng cấp thấp, thế nhưng trải qua Càn Khôn Dưỡng Bảo Quyết dưỡng qua hậu, công hiệu tăng nhiều. Linh lực dật tán đích thập phần đích rất nhỏ, cho dù là Kim Đan cấp đích tông sư từ phía trên trải qua, cũng chỉ hội nhìn đến đây là một mảnh hoang vu đích sơn lâm, mà không sẽ phát hiện phồn hoa đích trang viên, trừ phi là một đầu đâm vào đến. Bất quá, nghĩ đến như vậy đích cao thủ, như thế nào sẽ đối với một ít phổ thông đích phạm mọi người xuất thủ? Dương gia trang viên, tự nhiên sẽ bình yên vô sự.

Để cấp phụ mẫu điều dưỡng thân thể, Dương Thần nghĩ hết biện pháp. Lúc này hắn vô pháp luyện chế đan dược, nhưng thật ra Thạch tiên tử cho hắn đích luyện thể hoàn phái thượng công dụng. Luyện thể hoàn danh như ý nghĩa, ngoại trừ có thể kích phát linh căn ở ngoài, vẫn có thể rèn luyện thân thể, đối phạm nhân mà nói, đây là hiếm có đích thứ tốt.

Dương Thần đem luyện thể hoàn một phân thành hai, cấp Nhị lão ăn vào. Bọn họ lúc này ăn luyện thể hoàn, đã không có khả năng tái kích phát ra linh căn, nhưng khiến Dương Thần đích phụ mẫu thân thể trải qua được lực đích điều trị, càng thêm đích cường tráng.

Huyền Dương Quả đích Diệp Tử, bị Dương Thần chọn kỹ lựa khéo ra một nhóm, dùng sao trà đích thủ pháp sao chế sau khi, lưu cho phụ mẫu cho rằng thường ngày đích trà ẩm. Huyền Dương Quả đích Diệp Tử ở giữa đựng chút ít đích linh lực, vừa lúc thích hợp phạm mọi người thông thả đích hấp thu, bình thường uống loại trà này lá, Nhị lão tuyệt đối sẽ bách bệnh không sinh, kéo dài tuổi thọ.

Lần thứ hai dần xếp một lần phụ mẫu sau khi, Dương Thần lại một lần rời khỏi nhà vườn. Hai tháng sau khi, Dương Thần đích người đã xuất hiện ở Thuần Dương Cung đích sơn môn chỗ, Mi Thanh sơn.

Một bước vào Mi Thanh sơn dưới chân, quen thuộc đích cảnh sắc thì nhất nhất đích tiến nhập Dương Thần đích mi mắt, kiếp trước đích này khoái trá đích ký ức, cũng theo những này quen thuộc đích cảnh sắc thỉnh thoảng đích ở Dương Thần trong đầu hiện lên.

Cách Thuần Dương Cung mở rộng ra sơn môn tuyển nhận đệ tử còn có thời gian mấy ngày, thế nhưng dưới chân núi đích trấn nhỏ cũng đã bị đến đây binh vận khí nhân đầy đích tràn đầy. Nguyên bản chỉ có mấy trăm người miệng đích trấn nhỏ, đột nhiên tràn vào đến hơn hai nghìn năm khinh nhân và nhà của bọn họ chúc[thuộc], trấn trên hầu như sở hữu có thể ở nhân đích địa phương đều bị chật ních.

Hàng năm đô hội có tình hình như vậy, trấn nhỏ chi người đã thấy nhưng không thể trách, thậm chí còn đem điều này xem làm một loại kiểm lấy một ít khoản thu nhập thêm đích thủ đoạn, các gia đều có khách phòng cho thuê. Về phần an toàn, không ai đi quan tâm, Thuần Dương Cung thu đồ đệ sắp tới, ai dám mạo hiểm làm tức giận Thuần Dương Cung Tiên sư môn đích nguy hiểm, ở chỗ này vi phạm pháp lệnh?

Chạy đi và đợi đích mấy ngày nay, Dương Thần ngoại trừ Tam Thanh Quyết, sẽ không có luyện qua kỳ công pháp của hắn. Trong thân thể đích linh lực, đã bị hắn nghịch vận ngũ hành quyết áp chế tới rồi thấp nhất, cũng tinh thuần tới cực điểm. Nói như vậy, phổ thông đích tuyển nhận ngoại môn đệ tử đích này ngoại môn đệ tử, cũng sẽ không phát hiện Dương Thần trên thân đích linh lực, Dương Thần cũng sẽ không rơi một cái đài nghệ tìm thầy học đích danh tiếng.

Đang lúc mọi người đích mong đợi trung, Mi Thanh sơn hạ đích sơn môn rốt cục mở ra, một loạt mười mấy tên mặc thống nhất đạo trang đích đệ tử thứ tự hiện thân, ở sơn môn nội vây ra tới một người nho nhỏ đích hình vuông khu vực. Nhập môn đích giản đơn trắc thí, ngay khu vực này cử hành.

Ít khi, tam nam tam nữ lục vị trẻ tuổi từ sơn môn trung đi ra, phân loại trái phải hai bên, bắt đầu khiến cùng đợi đích thanh niên môn chịu cá đích tiến nhập một khu vực như vậy, từng bước từng bước đích trắc thí linh căn, dĩ quyết định có hay không thu nhận sử dụng vi ngoại sơn môn đệ tử.

Dương Thần bài ở chính giữa, không nhanh không chậm đích chờ phía trước đích nhân chịu cá tiến nhập sơn môn. Và chu vi đích thanh niên môn trên mặt cái loại này chờ mong đích biểu tình so sánh với, Dương Thần tựa hồ bình tĩnh rất nhiều, tịnh không có cái gì đặc biệt lo lắng hy vọng.

Từng bước từng bước đích thanh niên tiến bộ, trắc thí linh căn, hợp mà nói sẽ nói lên danh hào, tạm thời thu nhận sử dụng, trở thành Thuần Dương Cung đích ngoại sơn môn đệ bị đệ tử. Không có linh căn đích tắc hội từ bên kia đi tới, có mấy chục ngoại sơn môn đệ từ bất chuyện, hơn hai ngàn nhân đích đội ngũ, trật tự tình nhiên, không loạn chút nào.

Rốt cục đến phiên Dương Thần, Dương Thần hít sâu một hơi, hốt đích nghĩ có chút khẩn trương. Lập tức lập tức lắc đầu, chính mình liên tam tai cửu kiếp cũng đã kiến thức qua, thế nhưng gặp đối một cái nhỏ nhỏ đích linh căn trắc thí khẩn trương, thực sự là mất mặt.

Đề xuống tâm tình khẩn trương, Dương Thần bình tĩnh đích tiến nhập một khu vực như vậy, tại nơi cả nội môn đệ tử đích an bài hạ, hai tay đặt tại kiểm tra kia linh căn đích trận pháp trên.

Mấy hơi thở sau khi, trận pháp bắt đầu cho thấy hóa hồng đích nhan sắc, song song còn có một trị số xuất hiện. Chiều khán trận pháp đích đệ tử đảo qua, lớn tiếng thì thầm: "Hỏa Linh căn, bảy mươi một." Thanh âm vừa ra, nhất thời có mấy người nghị luận.

"Bảy mươi một đích Hỏa Linh căn, tư chất không sai a!"

"Lại có một."

...

"Người tên là gì?" Thấp giọng đích nghị luận ở giữa, một cái kiếp trước quen thuộc đích sư huynh nhìn Dương Thần, lớn tiếng hỏi.

"Tại hạ Dương Thần!" Dương Thần vội vàng báo danh, cuối cùng là kinh nghiệm phong phú, đề xuống thốt ra đích sư huynh hai chữ.

"Dương Thần?" Cái kia quen thuộc đích sư huynh nhớ kỹ Dương Thần đích tên, hốt đích sắc mặt có chút quái dị đứng lên. Cúi đầu từ trên thân lấy ra đến một khối ngọc phù, thần thức tham nhập, kiểm tra một phen sau khi, hốt đích kinh ngạc hỏi: "Người là cá đao phủ?"

Dương Thần sững sốt, chính mình lúc nào như vậy đích nổi danh, thậm chí ngay cả Thuần Dương Cung đích những này thấp bối đệ tử đều biết mình là đao phủ nữa? Kinh ngạc về kinh ngạc, nhưng Dương Thần vẫn gật đầu: "Chính là!" Đối Dương Thần mà nói, đây lại không phải là cái gì mất mặt đích thân phận, Dương Thần một điểm đều không có nghĩ qua hội phù nhận.

"Mấy tháng trước, người giết nhân hơn một nghìn?" Vị kia sư huynh lại hỏi một câu, lời này, nhất thời khiến cho đệ tử khác đích một trận tiếng kinh hô.

"Chính là!" Nếu đối phương đều đã biết mình là đao phủ, khẳng định như vậy cũng biết hẳn thân là đao phủ thời điểm làm hạ đích sự tình, Dương Thần vẫn còn gật đầu thừa nhận. Chỉ là trong lòng đã có lớn hơn nữa đích nghi hoặc, người nào ở chăm đối với mình? Chẳng lẽ là ở Tương Dương sơn giết chết đích cái tên kia đích sư môn?

"Người là một tên đao phủ giết người không đếm hết, thế nhưng cũng dám vọng ngôn tu hành? Người sẽ không sợ thiên khiển?" Đột nhiên, bên cạnh truyện tới hết lớn một tiếng, ngữ khí dị thường đích không khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24 - Chính là muốn tôi luyện người (thượng)

"Đao phủ giết người sẽ gặp trời phạt?" Dương Thần nhìn cái kia dường như hỗn hển đích nói ra lời nói này đích gia hỏa, nhàn nhạt đích trả lời một câu.

Người kia, Dương Thần nhận được, tên gọi Tôn Hải Kính, là Thuần Dương Cung Hạo Nguyệt Điện đích đệ tử. Kiếp trước Hạo Nguyệt Điện và Dương Thần chỗ đích Liệt Dương Điện, vẫn luôn là ngầm long tranh hổ đấu, mà Dương Thần đích sư phụ, chính là Liệt Dương Điện đích điện chủ.

Dương Thần là hỏa thuộc tính linh căn, gia nhập Thuần Dương Cung mà nói, không có gì bất ngờ xảy ra nhất định sẽ bá nhập Liệt Dương Điện, Tôn Hải Kính nhảy ra ngang ngược chỉ trích, nhưng cũng là tái tự nhiên bất quá. Nhưng Dương Thần kỳ quái chính là, chính mình lúc nào trở nên nổi danh như vậy, liên ở tu hành giới chỉ có thể xem như là tam lưu môn phái đích Thuần Dương Cung, thế nhưng cũng biết mình đích đại danh và thân phận.

"Giết người chính là giết người, chẳng lẽ còn phân thân phận gì?" Tôn Hải Kính nhìn Dương Thần về mặt vô tội đích mặt, hừ lạnh một tiếng: "Huống chi người còn giết nhiều như vậy, Thuần Dương Cung môn hạ, không thu người loại này mà đâu!"

"Ta nhớ kỹ Thuần Dương Cung trung, có một điều môn quy, không được đồng môn tương tàn, bằng không lập tức có trọng phạt." Dương Thần đối mặt với Tôn Hải Kính, nhàn nhạt cười cười: "Bất quá tựa hồ chấp pháp đường đích những đệ tử kia, luôn luôn ở làm tàn hại đồng môn đệ tử đích sự tình,

dựa theo môn quy, bọn họ là không phải hân là bị trọng phạt?"

"Sai lầm!" Tôn Hải Kính giận dữ: "Chấp pháp đường đệ tử chính là phụng chương môn hiệu lệnh, cấp phạm sai lầm đích đệ tử ban trừng phạt, có thể nào toán tác đồng môn tương tàn? Ngươi một cái quái. . . Từ. . . Thù. . ." Vừa mới nói đến đây, Tôn Hải Kính hốt đích ý thức được chính mình trong giọng nói đích nghịch biện, đao phủ ba chữ này nói càng ngày càng thấp, tiệm tới thanh không thể nghe thấy.

"Ta một cái đao phủ, tự nhiên là tội ác tày trời, không có việc gì tìm cá nhân bên đường chém đứt đầu của hân, tội ác tày trời, đúng không?" Dương Thần cười cấp Tôn Hải Kính đem câu chuyện tiếp được đi, sau đó cười tùm tùm đích hỏi ngược lại: "Đạo huynh có biết hay không quan phủ là làm cái gì sử dụng? Còn có pháp trường sử dụng làm gì?"

Đao phủ chính là triều đình tuyển định đích chấp hành tử hình đích chọn người, dù cho đây quốc gia tái sự suy thoái, đó cũng là đại biểu quan phủ hành hình đích. Lại nói tiếp, Thuần Dương Cung đích chấp pháp đường, cũng không thấy đặc có đao phủ như thể danh chính ngôn thuận. Tôn Hải Kính ở phía trên này muốn làm khó Dương Thần, quả thực chính là tự mình chuốc lấy cực khổ.

"Nhưng ngươi giết quá nhiều người, cuối cùng là có thương tích thiên và!" Tôn Hải Kính ở phương diện này nói không lại Dương Thần, đạo lý bài ở bên kia, tái nguy hiểm cũng vô dụng, chỉ có thể lánh ích lợi tất, từ giết quá nhiều người phương diện truy cứu.

"Phạm sai lầm đích đệ tử nhiều lắm, chấp pháp đường đích đệ tử khổ cực nỗ lực hoàn thành chức trách, chẳng lẽ là tàn hại đồng môn quá mức, có thương tích thiên và?" Dương Thần như trước vẫn còn đồng dạng dùng chấp pháp đường đích đệ tử qua lại ứng với. Tôn Hải Kính coi như là tái bò, tái có chỗ dựa, cũng không dám đối chấp pháp đường đích các đệ tử nói một chữ không, càng không cần phải nói phủ định thủ đoạn của bọn họ, hãm hại chức trách của bọn hân. Mà Dương Thần cũng cần chết hân đao phủ đích chức trách, rồi cũng chấp pháp đường đệ tử như nhau.

"Đệ tử phạm sai lầm cũng không, toàn bằng chương môn và Chấp pháp trường lão quyết định, cũng không phải. . ." Tôn Hải Kính vừa mới nói hai câu, lập tức lại phát hiện sai lầm của mình, vội vàng cảm miệng, miễn cho nhiều lời đa thắc.

"Tù phạm có hay không đương trọng, tự nhiên cũng là do quan phủ quyết định, chẳng lẽ đạo huynh nghĩ, là do ta một cái nho nhỏ đao phủ chủ chương?" Dương Thần biểu tình khoa trương đích nhìn Tôn Hải Kính, phảng phất ở cười nhạo hân vô tri.

Cái này tử, Tôn Hải Kính đem trọng tâm câu chuyện chuyển dời đến chương môn và Chấp pháp trường lão đích trên thân, càng là nan kham. Không đợi hân tiếp tục, Dương Thần cũng đã lớn tiếng nói: "Có đúng hay không chỉ cần giết hơn người, sẽ không phối nói chuyện gì tu tiên? Ta không biết ở đây đích các vị đạo huynh có hay không giết qua nhân, nhưng ta lại biết, Thuần Dương Cung chương môn lão nhân gia ông ta, cũng là đã giết người. Chẳng lẽ đạo huynh nghĩ, chương môn lão nhân gia ông ta, cũng không xứng?"

Cái này mũi khẩu đích lớn hơn nữa, bình luận chương môn thị phi ưu khuyết điểm, Tôn Hải Kính cũng vô luận như thế nào cũng không dám đích.

"Đối chương môn bất kính, Thuần Dương Cung tuyệt không muốn ngươi đệ tử như vậy!" Tôn Hải Kính cuối cùng là leo lên thượng một cái lý do, vội vội vàng vàng đích lớn tiếng tuyên bố.

Người bên ngoài còn chưa kịp nói, Tôn Hải Kính đã đem nói lược ở chỗ này, hơn nữa phảng phất là cái loại này không hề dàn xếp dư địa chính là lời nói. Bên cạnh đích một cái đồng dạng phụ trách kiểm nghiệm linh căn đích đệ tử nhất thời có chút bất mãn, cau mày nhắc nhở một tiếng: "Tôn sư đệ, thu không thu hân, không phải ngươi quyết định đích ba? Huống hồ, chúng ta tịnh không có nghe được hân có cái gì đối chương môn bất kính chính là lời nói."

Tôn Hải Kính tạm thời còn không dám đối sư huynh của mình vô lễ, chỉ có thể chuyển quá bên này, hướng về phía sư huynh của mình cười giải thích: "Sư huynh, ta chỉ là sợ hân dọa nhập Ma đạo, làm bản ta Thuần Dương Cung đích danh dự mà thôi."

"Đọa nhập Ma đạo, chỉ cần tu hành người trong, ai cũng có thể, chẳng lẽ Tôn sư đệ còn muốn muốn đem chúng ta tất cả mọi người trục xuất sư môn?" Nói đích sư huynh rất là bất mãn Tôn Hải Kính đích loại thái độ này, nhiều như vậy đích sư huynh đều ở đây lý ngồi nói cái gì cũng không có nói, Tôn Hải Kính nhưng lại ở chỗ này lái nhai, nhưng lại bao biện làm thay đích làm chủ, rõ ràng là không đem tất cả mọi người không coi vào đâu. Ngờ khi lập tức chưa ngoa đứng lên.

"Đây, sư huynh, hân không phải giết người nhiều không?" Tôn Hải Kính bị kiềm hãm, có chút xấu hổ đích cười làm lành giải thích: "Ta cũng vậy sợ xảy ra điều gì chuyện rắc rối."

"Tôn sư đệ, ngươi nếu cũng là tu hành người trong, sao sẽ đối với một cái phạm phụ tục tử như vậy đích lưu ý?" Na sư huynh cười lạnh một tiếng, nhìn Tôn Hải Kính hốt đích hỏi: "Nho nhỏ đích phạm nhân, ngươi lại là từ đâu biết hân đao phủ thân phận đích? Biệt nói cho chúng ta biết thần trí của ngươi so với ở đây đích mấy sư huynh đều phải cường, thế nhưng có thể phát hiện bọn họ cũng không phát hiện gì đó."

"Ách!" Tôn Hải Kính vừa sừng sốt, xem ra, lần này cần là giải thích không rõ ràng lắm mà nói, hân đã có thể triệt để đắc tội nhiều như vậy đích sư huynh đệ. Không thiếu được chỉ có thể giảm thấp xuống thanh âm, cười theo nói: "Đây là Thái Thiên Môn đích Lý sư thúc truyện tới đích tin tức, muốn chúng ta hay nhất không nên thu cái này đao phủ!"

"Nguyên lai tại đây vị Tôn đạo huynh trong mắt, Thuần Dương Cung thu không thu đệ tử, cũng do Thái Thiên Môn đích Lý sư thúc đến quyết định đích!" Chết vẫn Tôn Hải Kính đích người đệ tử kia đang ở do dự, Dương Thần đã ở bên kia tiểu a a đích lớn tiếng nói: "Tại hạ cá gan hỏi một câu, vị này Lý đạo huynh, thế nhưng ta Thuần Dương Cung đích Thái thượng chương môn? Vẫn còn tu hành giới đích danh túc trường bối? Hân nói một câu, là có thể khiến Thuần Dương Cung trên dưới cho rằng thánh chỉ giống nhau tuân thủ?"

Dương Thần đây một câu, cũng trực tiếp đánh trúng Tôn Hải Kính đích uy hiếp. Dù cho ở kiếp trước Dương Thần không có và Dương Hi khởi kiếp

khểng thời điểm, Thuận Dương Cung trung có rất nhiều nhân đối với Thái Thiên Môn đích vênh mặt hất hàm sai khiến cũng là bất mãn hết sức đích. Hẳn một câu như vậy, trực tiếp đem sở hữu đối Thái Thiên Môn bất mãn đích các đệ tử đích tâm tình toàn bộ đều phản động.

"Dương Thần đúng không?" Vừa phân bác Tôn Hải Kính đích người đệ tử kia, trực tiếp chuyển hướng về phía Dương Thần bên này: "Người đã có tính nóng linh căn, ta đây Thuận Dương Cung, hãy thu người người đệ tử này!"

"Chậm đã!" Dương Thần trong lòng đang ở thiết hi, đột nhiên một tiếng gào to vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 - Chính là muốn tôi luyện người (hạ)

Thanh âm vang lên, mọi người toàn bộ đều là hướng về phát ra tiếng đích bên kia nghiêng đầu đi, Dương Thần nghe thanh âm này tuy rằng quen thuộc, thế nhưng quá mức vu cửu viễn, tựa hồ đã nhớ không quá đứng lên là ai. Bất quá, ai dám ở phía sau ngăn cản hẳn gia nhập Thuận Dương Cung bái nhập chính mình sư phụ môn hạ, người đó chính là Dương Thần đích địch nhân, cho dù là Thiên Vương lão tử, Dương Thần cũng sẽ không để ý.

Người chưa tới, âm dĩ văn. Mọi người phảng phất mỗi người cũng nghe được bên tai phát ra thanh âm, thanh âm rất vang dội, thính đích rất rõ ràng, thế nhưng nhưng không ai nghĩ chối tai. Ngoại trừ Dương Thần, những người khác cảm giác ở giữa, phảng phất người nói chuyện thì là của mình thân cận người quen giống nhau, nói không nên lời đích làm cho lòng người hoài hảo cảm.

Rất nhanh người được phái đến thì chỉ có hiện thân, ai cũng không có phát hiện hẳn là từ đâu xuất hiện đích, hình như vừa xuất hiện thì đứng ở đó vừa, dường như dưới chân nện một đóa tường vân, chậm rãi đích hàng rơi trên mặt đất. Ở đây đích Thuận Dương Cung đệ tử, hầu như toàn bộ đều là khom người thì lễ, miệng nói sư thúc. Chỉ có Tôn Hải Kính, cũng xưng hô sư phụ.

Tôn Hải Kính một tiếng này, lại để cho Dương Thần nhớ lại thân phận của người đến. Người kia, chính là Hạo Nguyệt Điện đích chấp sự Sở Hanh. Hiện tại đã là Trúc Cơ kỳ đích tu vi, nội sơn môn đệ tử.

"Người nguyên là đạo phủ, giết người vô toán?" Sở Hanh nhìn Dương Thần, hốt đích lại hỏi một câu.

"Chính là!" Dương Thần đương nhiên không có giấu diếm đích cần phải, gật đầu xác nhận.

"Tôn Hải Kính tuy rằng trong lời nói có thác, nhưng cũng là vì môn phái suy nghĩ, người không nên như vậy nói xấu." Sở Hanh vừa ra tràng, khí thế cũng đã trấn ở tất cả những này đệ tử, hiện trường cũng chỉ có một mình hẳn lên tiếng, ai cũng không dám phát sinh kỳ thanh âm của hẳn.

Hàng năm phụ trách tuyển nhận tân đệ tử đích, toàn bộ đều là luyện khí ba tầng đã ngoài đích ngoại sơn môn đệ tử, muốn đi vào nội sơn môn đệ tử, phải phải có Trúc Cơ kỳ đích tu vi. Ở đây đích các đệ tử ở giữa, cũng chỉ có Sở Hanh đích bối phận tối cao, lời của hẳn không người nào dám phản bác.

Dương Thần bản đái nói chút gì, nhưng vẫn là cường tự nhịn xuống, chờ khán cái này Sở Hanh kế tiếp rốt cuộc muốn nói gì. Nếu quả thật đích dám can đảm trời Dương Thần gia nhập Thuận Dương Cung, na Dương Thần cũng không quan tâm có nhiều tội một cái nguyên bản rồi cùng Liệt Dương Điện không đối phó đích đồng môn.

"Giết người quá nhiều, tu hành trung có nhiều tâm ma. Bất quá người nếu thân có linh căn, ta đây Thuận Dương Cung vẫn còn thu người vì dự bị đệ tử." Sở Hanh vừa mở miệng, thì khẳng định khiến Dương Thần gia nhập Thuận Dương Cung đệ tử đích quyết định.

Dương Thần trong lòng buông lỏng, không nói thêm gì nữa, chích muốn gia nhập Thuận Dương Cung là tốt rồi, về phần những thứ khác, Dương Thần không thêm quan tâm. Đây Sở Hanh vừa nhìn chính là vì Tôn Hải Kính xuất đầu đích, đoán chừng là Tôn Hải Kính thấy tình thế không ổn, bí mật đích thông tri sư phụ của hẳn. Bất quá nếu cho phép Dương Thần gia nhập, Dương Thần có thể tạm thời không ngại vừa Tôn Hải Kính đích làm khó dễ.

"Vì tôi luyện người tâm tình, tiêu trừ tâm ma, cũng vì hòa hoãn người giết nhân đích lệ khí, gia nhập ta Thuận Dương Cung, trong vòng mười năm, tiên làm nô bộc, không được tu hành bất luận cái gì công pháp." Sở Hanh mở miệng lần nữa, cũng lại một phen lý do thoái thác, nhìn như đại nghĩa lăng nhiên, kì thực lại để cho Dương Thần không duyên có đích kéo hậu tu hành thập năm, không thể bảo là không ác độc.

Chúng đệ tử một trận ồ lên, mười năm nô bộc, đây chẳng phải là liên hoa cúc thái đều lạnh? Đây Sở Hanh nhìn như làm việc công chính, kì thực cũng liên tục đích ở thiên vị Tôn Hải Kính. Chỉ là, một loại ngoại sơn môn đệ tử nhưng[lay] không có biện pháp và Sở Hanh cái này nội sơn môn đệ tử cái cớ, kì thực có thể buồn bực đích nhìn hẳn, thông minh đích đã bắt đầu truyền âm thông tri sư phụ của mình tiền đề giải quyết.

"Mười năm nô bộc?" Dương Thần cười lạnh một tiếng, đang muốn phản bác, Sở Hanh rồi lại mở miệng nói: "Đây là vì muốn tốt cho người, không nên

không nhìn được người tốt tâm. Người giết người nhiều như vậy, tu hành ở giữa, lệ khí quá nặng, một ngày tâm ma quấy phá, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Chỉ cần người có thể chuyên tâm nhẫn tính, chuyên cần tích âm đức, tôi luyện tính cách, sau đó đích tu hành, tự nhiên không cần lo lắng."

"Vị tiền bối này, vị kia Tôn đạo huynh, động một chút là y theo các môn phái khác đích phân phó làm việc, tại hạ muốn biết, hần tôi luyện tính cách tâm tính, tốn kỷ năm?" Dương Thần cười lạnh chất vấn.

"Hần cũng không phải theo Thái Thiên Môn phân phó làm việc, chuyện này tiền căn hậu quả, ta cũng đại khái lý giải." Dương Thần đích chất vấn, Sở Hanh nhưng[lại] không có nửa điểm đích then quá thành giận đích biểu hiện, phảng phất căn bản là bất hòa Dương Thần không chấp nhận. Bất quá, hần lại biết, Dương Thần mà nói, hần là cái khác này phụ trách tuyên nhận đích ngoại sơn môn đệ tử cũng muốn vấn đích, không thiếu được muốn đi gặp bọn họ giải thích một phen, chỉ là nương chi điểm Dương Thần chính là lời nói nói ra.

"Thạch tiên tử khẳng lột mất xanh, cho người một luyện thể hoàn, đó là người thiên đại đích tạo hóa." Sở Hanh vừa mở miệng, đề hiện trường đệ tử đích tiếng kinh hô hưởng thành một mảnh.

Thạch tiên tử, đó là vô số năm khinh tu hành các đệ tử đích thần tượng, đây nhìn như dung mạo không sâu sắc đích Dương Thần, thể nhưng cũng nhận được bích đao tiên đạo Thạch tiên tử đích lột mất xanh, thật là làm cho nhân ước ao.

Sở Hanh vừa mở miệng, Dương Thần lập tức sẽ hiểu chính mình sao bị người biết. Nói vậy cái kia Thạch San San là không có hứng thú chung quanh quan tâm chính mình đích, phỏng chừng chính là ngày đó xuất hiện đích gia hòa môn ở giữa, có mấy người là Thạch San San đích ngưỡng mộ người, thấy Dương Thần bị Thạch San San lột mất xanh, sở dĩ tự nhiên trong lòng không thích.

Nếu Dương Thần được luyện thể hoàn, vận khí tốt mà nói sẽ có linh căn, có chút tuổi trẻ tuấn ngạn, tự không hy vọng xuất hiện một cái thời gian tới đích có thể sẽ bị Thạch tiên tử quan tâm đích nam nhân, thông báo các phái chú ý Dương Thần cũng là tự nhiên mà vậy. Đây Tôn Hải Kính, phỏng chừng chính là từ ngay lúc đó một cái Thái Thiên Môn đệ tử nơi nào lấy được phân phó, sở dĩ nơi chôn làm khó dễ, lại bị Dương Thần bác đích á khẩu không trả lời được, chỉ có thể bàn ra Sở Hanh.

"Bất quá, nếu như người nghĩ có Thạch tiên tử chiếu cố, tu hành trên đường thì một đường đường bằng phẳng, na cũng mười phần sai." Sở Hanh nhìn Dương Thần, nghĩa chánh ngôn từ đích nói: "Ta lần này an bài, chính là khiến người biết tu hành không dối, trừ phi đại bèn lòng đại nghị lực hạng người mới có thể thành công. Nếu như người không thể đi qua cái này mười năm đích tôi luyện, vậy cũng chớ có trách ta vô tình, ta Thuần Dương Cung đại đạo và người vô duyên, thỉnh lánh đầu biệt phái!"

Lời nói này vừa ra, nhưng[lại] là tất cả mọi người trầm mặc lại. Người ta rõ ràng chính là muốn tôi luyện người, hơn nữa còn là nội sơn môn đệ tử, cũng ai đều không thể nói hần có thác. Dù sao Dương Thần bản thân đích thật là đạo phủ, cũng đích xác giết người vô toán, hơn nữa vừa đích lý do, sợ người Dương Thần bởi vì Thạch tiên tử lột mất xanh thì tính cách tự mãn, tôi luyện bên lòng nghị lực, phỏng chừng nói đến chương môn bên kia, cũng chính là như vậy đích một cái an bài.

Dương Thần mặc dù có linh căn, nhưng nhưng[lại] không phải là cái gì thiên tài tư chất, để một người bình thường tư chất đích còn chưa có bắt đầu tu hành đích ngoại sơn môn đệ tử, ai lại sẽ đơn giản đích đặc tội một cái Trúc Cơ kỳ đích nội sơn môn đệ tử?

"Đừng trách ta không để cho người cơ hội." Đang ở Dương Thần làm khó chi tế, Sở Hanh nhưng[lại] mở miệng lần nữa: "Mười năm này ở giữa, bất kỳ lúc nào, chỉ cần người nghĩ có thể khiêu chiến ta đây không nên thân đích đệ tử Tôn Hải Kính, người đều có thể khiêu chiến hần. Chỉ cần người đánh bại hần, ta thì miễn người còn lại đích nô bộc thời gian, trực tiếp tu hành, ý của người như?"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26 - Nói phải giữ lời (thượng)

Cùng với nói đây là cấp Dương Thần một cái sớm tu hành đích cơ hội, không bằng nói là cấp Tôn Hải Kính một cái dùng danh chính ngôn thuận đích lý do ngược đãi Dương Thần đích cơ hội. Phải biết rằng, Tôn Hải Kính đã tu hành vài năm, cảnh giới bây giờ đã là luyện khí ba tầng. Tuy rằng cái này tư chất tịnh không coi vào đâu kinh tài tuyệt đỉnh, thể nhưng đối phó một người bình thường, cũng dư dả.

Thời gian mười năm, Dương Thần không thể tu hành, mà Tôn Hải Kính cũng ở mỗi ngày đều tinh tiến trứ, cái này chênh lệch chỉ có thể càng lúc càng lớn. Dương Thần càng là chậm lại thời gian khiêu chiến, chiến thắng đích cơ hội thì càng ngày càng nhỏ.

Mà nếu như Dương Thần không dám khiêu chiến, như vậy Tôn Hải Kính đại có thể lợi dụng Dương Thần nô bộc đích thân phận, tìm người hoặc là chính mình đối với hần đại gia đích lăng nhục, thẳng đến Dương Thần chịu không nổi ly khai mới thôi. Thời gian mười năm, cũng đủ Tôn Hải Kính làm rất nhiều sự tình. Mà những này hay là đang Sở Hanh đích phân phó hạ làm, dù cho làm tiếp qua phân, một câu nói, tôi luyện Dương Thần đích tâm tính, toàn bộ

có thể qua loa tắc trách quá khứ, làm cho người ta liên lý do để phản đối cũng không có.

Nếu như Dương Thần chịu không nổi ly khai, như vậy dĩ nhiên là hoàn thành Thái Thiên Môn Lý sư thúc đích nhắc nhở, không cho Dương Thần tu hành, tự nhiên sau đó cũng không có khả năng sẽ cùng Thạch tiên tử có cùng xuất hiện. Nếu như Dương Thần vẫn lưu lại, như vậy mười năm sau khi, tu vi của hắn đã không biết so tới nơi nào đi, hơn nữa liên cái loại này lắng nhục đều có thể chịu được, tính cách có thể thấy được cũng mềm yếu nhưng lần, tự nhiên là càng thêm không cần lo lắng.

Một cái an bài, nhưng[lại] ngăn chặn từ trên xuống dưới đích cật nan, song song coi như là hoàn thành bằng hữu đích nhắc nhở, nhất cử sở đắc, duy nhất có tồn thất đích, chính là Dương Thần mà thôi. Chỉ là, lúc này, ai sẽ vì Dương Thần xuất đầu?

Sở Hanh mà nói hỏi xong, nhưng không có đẳng Dương Thần trả lời, trực tiếp chuyển hướng về phía bên kia, đột nhiên lên tiếng nói: "Đỗ sư huynh, sư đệ đích an bài, ngài thấy thế nào?"

Ánh mắt của mọi người, theo Sở Hanh câu hỏi đích phương hướng vòng vo quá khứ. Bên kia, phút chốc hiện ra một bóng người, phụ trách tuyên nhận đệ tử đích này ngoại sơn môn đệ tử, toàn bộ đều khom người thăm viếng: "Đệ tử bái kiến Đỗ sư thúc!"

Dương Thần nhận được vị này Đỗ sư huynh, hắn họ Đỗ danh khiêm, là Thuần Dương Cung chấp pháp đường đích nhất vị đệ tử, trong ngày thường hành sự chính phái, nhưng thật ra tiên có người không phục đích. Theo đạo lý hắn một cái chấp pháp đường đệ tử, hôm nay lý không ứng với xuất hiện ở nơi đây, bây giờ lại xuất hiện, chắc là có đệ tử hướng hắn báo cáo ở đây chuyện đã xảy ra. Hơn nữa, nhất định là chính mình đem đao phủ và chấp pháp đường đệ tử cùng cấp đích thuyết pháp, mới khiến cho hắn hứng thú đích.

Đỗ Khiêm chỉ là khẽ gật đầu, xem như là đáp lại chúng đệ tử đích đại lễ. Sau đó ánh mắt của hắn thì rơi vào Dương Thần trên thân, hơi vừa chuyển sau khi, quay lại đến Sở Hanh đích trên mặt, hừ lạnh một tiếng nói: "Ta Thuần Dương Cung hoàn chưa từng có quy củ như vậy, đây là người chính mình nghĩ ra được động tác võ thuật đẹp mắt ba?"

"Ta Thuần Dương Cung là chưa từng có quy củ như vậy, bất quá, ta Thuần Dương Cung cũng chưa từng có thu quá đao phủ nhập môn, một người phạm tục, thì giết người hơn một nghìn. Huống hồ, một ngày hắn biết mình có Thạch tiên tử chiếu ứng, đồn sinh kiêu ngạo tự mãn, đó cũng không phải là tu hành chi phúc, nhỏ nhỏ tôi luyện một chút, sư đệ ta cũng vậy để hắn hảo." Sở Hanh ha hả cười, lẫn vào không thêm để ý Đỗ sư huynh đích thái độ: "Dù cho Thạch tiên tử ngay mặt, ta cũng vậy như vậy an bài, sợ rằng Thạch tiên tử bản thân cũng nói không nên lời cá không tự đến."

"Thì là muốn tôi luyện, cũng có thể là sư phụ hắn an bài, sợ rằng Sở sư đệ như vậy không thích hợp ba?" Đỗ Khiêm nhướn mày, cũng nã Sở Hanh không có biện pháp, chỉ có thể tận khả năng đích tìm một ít sơ hở chỗ.

"Hôm nay sư đệ phụ trách tuyên nhận đệ tử, hắn chỉ là vừa mới gia nhập Thuần Dương Cung, còn không có bái sư, sư đệ tự nhiên có thể xử trí." Sở Hanh cười cười, đem Đỗ Khiêm đích nghi vấn nhẹ nhàng đích ngăn trở lại. Nói xong, chuyển hướng về phía Dương Thần bên này, lần thứ hai hỏi: "Dương Thần, người có bằng lòng hay không?"

"Nếu như không muốn, lại nên như thế nào?" Dương Thần cũng không có trực tiếp trả lời, trái lại hỏi một vấn đề.

"Không muốn, nói rõ người tâm tính nhanh nhẹn, và ta Thuần Dương Cung đại đạo vô duyên, xin mời lánh mưu thắng chức." Vấn đề này trên thực tế Sở Hanh đã nói qua một lần, nhưng hắn cũng không phiền chán, lại nói một lần.

"Đệ tử nếu như khiêu chiến Tôn sư huynh, mặc kệ kết quả làm sao, chẳng lẽ là tiên muốn trị một cái tàn hại đồng môn đích lỗi?" Dương Thần suy nghĩ một chút, lại mở miệng hỏi.

Sở Hanh cười cười, đồng dạng không có trực tiếp trả lời, mà là chuyển hướng về phía Đỗ Khiêm bên này, vừa cười vừa nói: "Đỗ sư huynh là chấp pháp đường đích nhân, lời của hắn, người hắn là tin tưởng."

Đỗ Khiêm là chấp pháp đường đệ tử, ở phương diện này tự nhiên là tối có nói nói tư cách. Trầm ngâm một chút, Đỗ Khiêm nhưng thật ra cũng không nhân nhỏ, dù cho không quen nhìn Sở Hanh gây nên, nhưng là lại cũng không muội trừ lương tâm nói, lớn tiếng đáp: "Nếu là ước hẹn trước đây, tự nhiên không coi là đồng môn tương tàn."

"Khiêu chiến là lúc, có thể hay không thỉnh giúp đỡ?" Dương Thần cười hi hi đích lại hỏi một câu.

"Tự nhiên không được, khiêu chiến là lưỡng bại俱伤的 chuyện cả nhân tình, cho dù là thâm, cũng muốn thua quang minh lỗi lạc." Sở Hanh tựa hồ rất đắc ý chính mình nghĩ ra được chiêu này, đối Dương Thần đích vấn đề không sợ người khác làm phiền đích đáp trả: "Tôi luyện tâm tính, thì là như thế, người sẽ không nếu muốn trừ đầu cơ trục lợi."

"Na nếu như thương tổn được, lại đương làm sao?" Dương Thần đích sắc mặt ngưng trọng, hình như muốn đem tất cả khả năng tính đều vấn rõ ràng, mới sẽ động thủ.

"Na thật đáng tiếc, chỉ có thể trách người học nghệ không tinh, trách không được người bên ngoài." Sở Hanh lần thứ hai nở nụ cười, tâm tình thập phần đích khoái trá, trả lời cũng hết sức thông khoái: "Bất quá người yên tâm, đồng môn luận bàn mà thôi, thương gân xương gãy có lẽ là khả năng đích, nhưng tuyệt sẽ không dả thương cập tính mệnh. Ngài nói sao, Đỗ sư huynh?"

Đỗ Khiêm hiện tại đã không có biện pháp đối Dương Thần biểu thị càng tiến một bước đích chỉ trì, chỉ có thể ở phía trên này gật đầu: "Người khiêu chiến thời điểm cho ta biết một tiếng, ta sẽ ở đây. Chỉ ít, ta có thể bảo người một cái tính mệnh không lo."

"Đa tạ Đỗ sư thúc!" Dương Thần đương nhiên phân đặc thanh thật xấu, hướng về phía Đỗ Khiêm nói lời cảm tạ sau khi, chuyển hướng Sở Hanh lần thứ hai hỏi: "Mười năm nô bộc, từ giờ trở đi, thập năm nội, bất kỳ lúc nào ta đều có thể khiêu chiến Tôn Hải Kính Tôn sư huynh, chỉ cần ta có thể thắng được Tôn sư huynh, ta có thể bắt đầu bãi sư tu hành, đúng không, Sở sư thúc?"

Xung hô trung, Dương Thần đã đem Tôn Hải Kính xưng là sư huynh, đem Sở Hanh và Đỗ Khiêm xưng là sư thúc. Dương Thần những lời này đều là mới vừa Sở Hanh nói qua đích, Sở Hanh tự nhiên là thừa nhận đích, gật đầu, cũng không nói chuyện.

"Ta khiêu chiến Tôn sư huynh, đây là một đôi nhất đích khiêu chiến, bằng người không thể can thiệp, càng không thể tương trợ. Nếu như bị thương, đó là học nghệ không tinh, hơn nữa rất có thể thương gân xương gãy, nhưng chắc là sẽ không thương cập tính mệnh. Sở sư thúc, là như thế này ba?" Dương Thần lần thứ hai đem Sở Hanh vừa trả lời trôi qua lên tiếng một lần. Lúc này đây, Sở Hanh vẫn còn gật đầu.

"Như vậy, ta đồng ý Sở sư thúc đích xử trí." Dương Thần hướng về phía Sở Hanh và Đỗ Khiêm nhất thi lễ, sau đó đi tới Tôn Hải Kính trước mặt.

"Tôn sư huynh, tiểu đệ Dương Thần, khiêu chiến người! Thịnh chí giáo!"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27 - Nói phải giữ lời (hạ)

Ai cũng thật không ngờ, Dương Thần thế nhưng lại vào lúc này hướng Tôn Hải Kính khiêu chiến. Người nghe được Dương Thần những lời này, cơ hồ toàn bộ đều mở to hai mắt nhìn, há to miệng.

Một cái phàm phu tục tử, khiêu chiến người tu hành luyện khí ba tầng, nếu không phải là người điên, thì phải là đồ ngốc. Dương Thần thoạt nhìn tựa hồ thực bình thường, vừa không điên cũng không ngốc, ai cũng không dự đoán được hắn lại làm ra hành động như vậy.

Ngược lại là Sở Hanh cùng Đỗ Khiêm, đối Dương Thần lúc này đưa ra khiêu chiến, đều là âm thầm gật đầu. Nhìn như Dương Thần đang làm một chuyện tình không có khả năng, nhưng vào lúc này, cũng là nắm chắc lớn nhất. Nếu đặt về sau, Tôn Hải Kính không ngừng tinh tiến, mà Dương Thần cũng không có thể tu hành chỉ có thể giẫm chân tại chỗ, kia hy vọng thủ thắng sẽ càng ngày càng nhỏ.

Bất quá gật đầu về gật đầu, Sở Hanh đối Dương Thần loại hành vi không biết tự lượng sức mình này lại như trước churóng mắt. Gặp Tôn Hải Kính ánh mắt đưa lại đây, Sở Hanh hơi hơi gật đầu một cái, cái gì cũng không có nói.

Tôn Hải Kính hiểu được ý, tự nhiên không còn có cái gì kiêng kỵ. Dù sao là Dương Thần khiêu chiến, hơn nữa vừa rồi sư phụ nói rất rõ ràng, Dương Thần còn tự mình hỏi một lần, thế không đem Dương Thần đánh một cái đứt gân gãy xương, kia cũng thực không đáng sư phụ ra mặt lần này.

Khoa trương hoạt động tay chân, Tôn Hải Kính thậm chí còn cố ý đem cổ xoay rung động rắc rắc, dù sao đến hán cảnh giới này, khổng chế thân thể khớp xương đã muốn là chuyện tình dễ dàng. Nhưng động tác này lại mang đến một cổ cảm giác tàn nhẫn, ít nhất bên cạnh đã muốn có mấy cái ngoại sơn môn đệ tử hơi hơi nghiêng đầu, không muốn nhìn lại.

Thi thi nhiên đi tới không một bên, Tôn Hải Kính một tay theo trong Càn Khôn túi lấy ra đến một cái Thiên Quân phù, một tay hướng về phía Dương Thần ngoéo một cái, ý bảo hắn tiến lên động thủ. Đối phó một người bình thường, Tôn Hải Kính có hai trăm phần trăm nắm chắc, chỉ cần một cái Thiên Quân phù, có thể làm cho Dương Thần nửa bước không thể đi, sau đó mặc hắn xâm lược. Dưới loại tình huống này, nếu còn muốn vận dụng càng nhiều pháp lực, kia cũng thật sự là rất dọa người. Tôn Hải Kính dù có thể mặt dày, phỏng chừng Sở Hanh đều không bỏ xuống được phần mặt mũi này.

Dương Thần tiến lên, chậm rãi đi tới Tôn Hải Kính đối diện, trong lòng đã muốn nghĩ tốt như thế nào đối phó Tôn Hải Kính. Kiếp trước Hạo Nguyệt điện vẫn là cùng Liệt Dương điện tranh hùng, cuối cùng vẫn là người Hạo Nguyệt điện đem sư phụ bán đứng cho Thái Thiên môn, làm cho sư phụ ôm hận tự sát, sau lại là người Hạo Nguyệt điện cấu kết Thái Thiên môn đến tính kế chính mình, hắn tuyệt không hội dễ dàng buông tha Tôn Hải Kính.

"Sư huynh cẩn thận, tại hạ muốn động thủ!" Động thủ phía trước, Dương Thần còn về nho nhã đánh cái tiếp đón.

Đối diện Tôn Hải Kính ha ha cười, lại là khinh miệt nhất câu tay: "Dương sư đệ, cứ việc lại đây!" Đối Dương Thần xưng hô, hắn đã muốn trêu tức đối thành Dương sư đệ, giống nhau ăn định rồi Dương Thần bình thường.

Dương Thần sắc mặt nhất tức, một cổ lãnh sâm khí theo Dương Thần trên người bộc phát ra đến. Người chung quanh toàn bộ đều là sắc mặt một bên, trong không khí cũng giống nhau hơn mấy phần hàn ý.

"Phải giết bao nhiêu người mới có thể tích lũy như vậy sát khí?" Sở Hanh căn bản không cần Dương Thần trên người bạo vọng lại sát ý, hừ lạnh một

tiếng, giống nhau ở nhắc nhở bên người Đỗ Khiêm, làm cho hắn thấy rõ ràng Dương Thần rốt cuộc là một cái người như thế nào.

Vây xem mọi người chính là cảm giác một trận mãnh liệt sát ý có chút trái tim băng giá mà thôi, nhưng là, đứng mũi chịu sào Tôn Hải Kính lại hoàn toàn không phải như thế cảm giác.

Ở Tôn Hải Kính trong mắt, đối diện Dương Thần giống nhau đột nhiên hóa thân thành một cái biển máu địa ngục, đem Tôn Hải Kính hô lập một chút thói quen tiến trong đó. Ngập trời sát ý, giống như thực chất xâm nhập Tôn Hải Kính thần thức, làm cho Tôn Hải Kính trừ bỏ cảm giác sợ hãi run rẩy cùng với hồng mắt ở ngoài, không còn chút cảm giác nào khác.

Nắm Thiên Quân phù tay, không tự chủ được ném ra Thiên Quân phù, nhưng là, không chút nào không có nửa điểm chính xác. Ngược lại, đối diện Dương Thần chính là thân thể hơi hơi hướng bên cạnh chút nghiêng, liền thoải mái né đi qua, sau đó thẳng xông lên, đối với Tôn Hải Kính đứng ở tại chỗ không hề động tác chính là hung hăng một quyền vô mặt.

Phanh, sức lực đã lâu một quyền, kết rắn chắc thực đánh vào cái mũi Tôn Hải Kính. Chẳng sợ Tôn Hải Kính tu vi tái thâm hậu, tình hình không dùng đến pháp lực, thân thể lại cũng vô pháp ngăn cản như vậy một quyền, liền máu mũi chảy ròng, trước mắt một mảnh biến thành màu đen.

Không đợi Tôn Hải Kính theo trong thống khổ phản ứng lại, Dương Thần tay kia đã muốn bắt được cánh tay kia Tôn Hải Kính thao túng Thiên Quân phù, nương thân thể tốc độ, về phía sau vung, sau đó đầu vai hơi dựa vào, vừa lúc tựa vào Tôn Hải Kính khuỷu tay vị trí, nâng Tôn Hải Kính khuỷu tay, vặn ngược hắn các đốt ngón tay, Dương Thần dùng sức đè xuống.

Răng rắc, một thanh âm rùng rợn vang lên, cái tay kia của Tôn Hải Kính đã muốn mềm rũ xuống, cũng vô pháp nhúc nhích. Tôn Hải Kính trong miệng chỉ có thể phát ra hét thảm một tiếng, kịch liệt thống khổ thiếu chút nữa làm cho hắn như vậy hôn mê đi mất.

Dương Thần cũng là để ý không cho nhân, thân thể nhoáng lên một cái đã muốn đến Tôn Hải Kính thân thể một khác sườn, mục tiêu lần này là tay kia, nhưng Dương Thần lại đầu tiên là dưới chân nhất câu, mặt trên lôi kéo, Tôn Hải Kính đã muốn thân bắt do kỷ té lăn trên đất. Ngã sấp xuống thời điểm, bản năng trung, Tôn Hải Kính dùng chính mình tự do cái tay kia nhất chống đỡ, nhất thời lại khiến cho một trận giết heo bản tru lên thanh.

Mà Dương Thần đã muốn dựa thế nhào vào Tôn Hải Kính trên người, gắt gao ngăn chặn, đầu gối đỉnh Tôn Hải Kính bả vai, lôi kéo hắn tay kia thì, dùng sức vừa lật, rắc, kia chi cánh tay liền quý dị xoay đến sau lưng. Người bên ngoài xem ra, cũng là giống như trống rỗng hơn một cái gấp khúc khớp xương.

Hai tay đều bị Dương Thần vặn gãy, Tôn Hải Kính lại như trước còn tại kêu thảm thiết. Dương Thần xuống tay không ngừng, hung tợn quyền đầu liền hướng về phía Tôn Hải Kính Thái Dương huyết liên tiếp không ngừng ném tới. Bang bang bang bang, thanh âm liên tục không dứt, mà Tôn Hải Kính thanh âm lại càng ngày càng nhỏ, gãy dựa động tĩnh cũng càng ngày càng yếu.

Sở Hanh kinh hãi, đang muốn xuất thủ can thiệp, đột nhiên trước mắt lại hơn một bàn tay, đứng là đầy mặt tươi cười Đỗ Khiêm: "Sở sư đệ, một chọi một khiêu chiến, người bên ngoài không thể làm thiệp."

"Nhưng đệ tử của ta đã muốn bị thương!" Sở Hanh khẩn trương dưới, cũng không từ hét to xuất khẩu, đem chung quanh vây xem đệ tử đều xuống dưới nhất cú sốc.

"Bị thương, đó là học nghệ không tinh, trách không được người bên ngoài! Hơn nữa tránh không được sẽ làm bị thương cân đoạn cốt, lời này nhưng là Sở sư đệ chính người nói." Đỗ Khiêm trên mặt như trước là cười tủm tỉm biểu tình, tay lại ngăn cản Sở Hanh, làm cho hắn căn bản không thể xuất thủ, vừa nói, một bên dụng thần thức nhìn bên kia tình hình, chắc chắn nói: "Yên tâm đi, Sở sư đệ, ta cam đoan lệnh đồ tánh mạng không lo."

Khi nói chuyện, Dương Thần bên kia đã muốn đình chỉ động thủ. Tôn Hải Kính về mặt là huyết, nhân đã muốn toàn bộ hôn mê bất tỉnh. Hai điều cánh tay, một cái bị theo khuỷu tay bộ phận loan các đốt ngón tay, một khác điều cũng là trực tiếp theo đại cánh tay gốc bẻ gãy, Thái Dương huyết thượng, một mảnh đồng hồ hỗn độn, ẩn đi xuống thậm chí có một chút thoát phá xương cốt. Cả người cũng là còn sống, cũng chưa chết đi.

Thong dong đứng dậy, Dương Thần đối mặt Sở Hanh nghiêng răng nghiêng lợi mặt, hơi hơi cười, thi lễ nói: "Sở sư thúc, đệ tử bất tài, đã muốn khiêu chiến đã bại Tôn sư huynh, không biết Sở sư thúc lời lúc trước có tính không?"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28 - Ai còn dám chỉ điểm người (thượng)

Sở Hanh hiện tại cơ hồ có thể dùng tức điên người để hình dung, nhưng trước mắt có một chấp pháp đường Đỗ Khiêm ở, Sở Hanh chính là có gan lớn

như trời, cũng không dám ở Đỗ Khiêm trước mặt động thủ. Chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, không tiếp tục để ý tới Dương Thần, trực tiếp vọt tới chính mình đệ tử trước mặt, xem xét thương thế.

Cẩn thận kiểm tra một phen sau, Sở Hanh cũng không khỏi đồ háp một ngụm lạnh khí, vội vàng lấy từ trong túi Càn khôn tìm ra mấy miếng đan dược, nhét vào trong miệng Tôn Hải Kính. Sau đó bắt đầu giúp Tôn Hải Kính rửa sạch chỗ gãy xương. Thương xúc gian, còn dùng oán độc ánh mắt hung tợn trừng Dương Thần liếc một cái.

Tất cả mọi người ở đây, bao gồm Đỗ Khiêm ở bên trong, không ai nghĩ tới sẽ là như thế kết quả. Dương Thần nhất giới phạm nhân, xuất thủ khiêu chiến Tôn Hải Kính này luyện khí ba tầng đệ tử, thế nhưng hoàn thắng? Điều này sao có thể? Nhưng trước mắt nhiều người như vậy, không có khả năng cùng đồng loạt hoa mắt, chuyện tình phát sinh ở ngay trước mắt chính mình, bọn họ không thể không tin.

Từ đầu tới đuôi, Dương Thần đều là dùng thế tục phương thức chiến đấu, gần người quyền đầu công kích, vô dụng gì một chút pháp lực cùng tu hành mọi người công kích thủ đoạn. Mà từ đầu tới cuối, Tôn Hải Kính này luyện khí ba tầng ngoại môn đệ tử, cũng chưa có thể thi triển ra một lần tu hành thủ đoạn đến. Chỉ có một lần Thiên Quân phù công kích, cũng là chính xác quá kém, bị Dương Thần dễ dàng né tránh.

"Hảo thân thủ, hảo khí lực!" Đỗ Khiêm đối với Dương Thần tự phát dựa vào hướng chấp pháp đường, có một chút hảo cảm, nhưng là một chút hảo cảm mà thôi, còn chưa tới làm cho hấn vì Dương Thần cùng Sở Hanh trở mặt. Bất quá, vừa rồi Dương Thần một loạt thủ đoạn, lại làm cho hấn không khỏi tán thưởng vài câu.

Dương Thần chính mình ưu thế bị phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, từ phóng thích sát khí ảnh hưởng Tôn Hải Kính tâm thần đến đi lên động thủ không lưu tình chút nào đánh gãy Tôn Hải Kính thi pháp thủ đoạn, sau đó bẻ gãy Tôn Hải Kính cánh tay, đến cuối cùng đánh nát Tôn Hải Kính quá trình, Dương Thần đều là hành văn liền mạch lưu loát, không hề trúc trắc. Liền ngay cả Đỗ Khiêm xem ở trong mắt, cũng không khỏi tán thưởng một câu.

Đỗ Khiêm này tán thưởng, hoàn toàn là phát ra từ nội tâm, đem Dương Thần đối thành là chính hấn, ngay cả Đỗ Khiêm đều không thể cam đoan có thể thuận lợi đánh bại Tôn Hải Kính. Dương Thần chẳng những làm được, còn làm như vậy xinh đẹp, tự nhiên là phải chân thành khen ngợi.

Dương Thần lại giống như có điểm không theo không buông, thoát nhìn càng như là ở trên mặt Sở Hanh hung hăng đập bàn tay, thời điểm Sở Hanh đang cứu trợ Tôn Hải Kính, Dương Thần còn ở một bên không ngừng hỏi: "Sở sư thúc, đệ tử có phải hay không đã muốn có thể bắt đầu tu hành, không cần lại làm mười năm nô bộc? Sở sư thúc, vừa rồi lời nói của sư thúc, rốt cuộc có tính hay không?"

Hiển nhiên kiểm tra một phen sau, Tôn Hải Kính chính là cánh tay gãy xương hơn nửa xương sọ xương mũi gãy, một chút ngoại thương, Sở Hanh cũng rốt cục yên lòng. Nghe được Dương Thần lại nhai câu hỏi, nóng máu thiếu chút nữa đương trường sẽ bộc phát. Cuối cùng hấn còn nhớ rõ bên người có một vị chấp pháp đường đệ tử, thế này mới không có dám quá mức lỗ mãng, chỉ có thể kiên trì gặt đầu.

"Không sai, ngươi đã muốn khiêu chiến đã bại Tôn Hải Kính, ngươi tự nhiên có thể bắt đầu tu hành." Nói chuyện thời điểm, cũng là gồng mình cắn răng, mạnh mẽ áp lực chính mình không cần bùng nổ, thật lâu sau mới bình tĩnh trở lại.

"Đầu cơ trục lợi, hy vọng ngươi lần sau còn có vận khí tốt như vậy!" Sở Hanh lại hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ôm lấy chính mình trọng thương đệ tử, nhanh chóng ly khai chỗ sơn môn.

"Sư thúc quá khen, đệ tử chỉ là có chút cật lực mà thôi, chưa nói tới vận khí, thật sự là chưa nói tới." Dương Thần hướng về phía Sở Hanh đã muốn rời đi, lớn tiếng nói ra một phiên lời nói "quá khiêm tốn", dẫn tới thân ảnh Sở Hanh một đột tạm dừng, theo sau nhanh chóng biến mất.

"Ngươi là như thế nào né tránh Thiên Quân phù của Tôn Hải Kính?" Đỗ Khiêm cảm thấy hứng thú là này, một cái luyện khí ba tầng cao thủ phát ra Thiên Quân phù, thế nhưng bị một phạm nhân dùng thân pháp né tránh, điều này làm cho phần đông người tu hành khó mà tin nổi, cho nên, Đỗ Khiêm rất ngạc nhiên Dương Thần rốt cuộc là như thế nào làm được.

"Ta cũng không có né tránh, Đỗ sư thúc." Dương Thần đứng ở Đỗ Khiêm trước mặt, thành thành thật thật hồi đáp.

"Ngươi không có né tránh?" Đỗ Khiêm ngay từ đầu chính là vô ý thức lặp lại, đột nhiên trong lúc đó ý thức được cái gì, quá sợ hãi hỏi: "Ngươi thế nhưng không có né tránh? Ngươi có biết trúng Thiên Quân phù sau, sẽ nặng đến cỡ nào sao?"

"Không biết, sư thúc." Dương Thần cười cười, ngay sau đó hồi đáp: "Bất quá nếu kêu Thiên Quân phù, tổng hấn là có sức nặng ngàn cân đi? Nếu không cũng không phải dễ dàng như vậy đem Tôn sư huynh đè ngã xuống đất chết sống không đứng dậy nổi đi?"

Đỗ Khiêm đã muốn không biết nên nói cái gì mới tốt. Tôn Hải Kính bị thua rất oan, trước bị Dương Thần sát khí kinh sợ tâm thần, thật vất vả phát ra một đạo Thiên Quân phù, chắc chắn cho rằng có thể áp chế Dương Thần, lại bị Dương Thần chẳng hề để ý tiếp được, còn đè đến trên người hấn, tương đương với chính hấn thừa nhận cả Thiên Quân phù thêm với Dương Thần thế trọng.

Nguyên bản Đỗ Khiêm còn tại kỳ quái, Tôn Hải Kính luyện khí ba tầng tu vi, như thế nào cũng so với Dương Thần nhất giới phạm nhân lực lượng lớn hơn đi? Lại thật không ngờ là này duyên cớ. Trách không được Tôn Hải Kính cánh tay dễ dàng như vậy bẻ gãy, thì ra là thế.

Bất quá, Dương Thần xuống tay như vậy không lưu tình, lại pha hợp Đỗ Khiêm tính tình. Nếu muốn động thủ, liền không nên lưu thủ, sạch sẽ lưu loát giải quyết địch nhân, mới là tốt nhất chỉ sách. Nhìn nhìn chung quanh, Đỗ Khiêm phát hiện, ngoại môn đệ tử chọn lựa công tác đã muốn ngừng lại, tất cả các đệ tử luyện khí kỳ này đều đang nhìn chính mình, chờ chính hấn một người bởi phận cao nhất hiện trường phản phó.

"Tiếp tục lo chuyện tình các ngươi đi!" Đỗ Khiêm khoát tay áo, không thèm để ý chút nào nói. Tuyến nhận ngoại môn đệ tử, vốn cũng không phải hấn thuộc bốn phận sự, chính là nghe được Sở Hanh đang làm khó người, cho nên mới có ý ra đến xem. Hiện tại sự tình đã muốn giải quyết, tự nhiên

không nên phải ở lại chỗ này.

Mọi người âm thầm đồng ý, bắt đầu công việc lu bù lên, lại không ai để ý tới Dương Thần. Đỗ Khiêm thấy thế, nhưng cũng không nói thêm cái gì, chính là hướng về phía Dương Thần ý vị thâm trường nói một câu: "Người đã muốn là ta Thuận Dương cung ngoại sơn môn đệ tử, về sau, tự giải quyết cho tốt đi!"

Không cần Đỗ Khiêm nhắc nhở, Dương Thần cũng thấy được chung quanh này các đệ tử tình hình. Nếu nói ngay từ đầu bọn họ xem Sở Hành thầy trò áp chế Dương Thần thời điểm còn có chút không cam lòng trong lời nói, như vậy, Dương Thần hạ ngoan tay đem Tôn Hải Kính đánh thành như vậy, phỏng chừng cũng khiến cho bọn họ một ít không vui.

Người chính là một loại sinh vật kỳ quái như vậy, phát hiện cùng bọn họ đồng dạng nhân khi dễ kẻ yếu, bọn họ cùng đồng tình kẻ yếu. Nhưng một khi phát hiện kẻ yếu thế nhưng còn phản kháng, thậm chí phản kháng thành công, trực tiếp đã kích đến bọn họ cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt, như vậy đối này kẻ yếu quan cảm lập tức bất đồng. Thở từ hồ bi, môi hờ rặng lạnh, nói chính là đạo lý này, nếu mỗi người đều như Dương Thần, bọn họ chẳng phải tái vô làm sư huynh sung sướng? Đây lại còn chính là Dương Thần không thể nào được để ý tới, ai biết chờ vào sư môn sau sẽ là như thế nào một phen tình hình.

Dương Thần lại hẳn không thêm để ý, vì một lần nữa bái nhập sư phụ danh nghĩa, cho dù là núi đao biển lửa, Dương Thần cũng sẽ không để ý. Gì e ngại một đám nhỏ nhỏ ngoại sơn môn đệ tử. Ngàn vạn đau khổ, cũng chỉ vui vẻ chịu đựng. Sư phụ, người chờ ta, ta đã muốn vào Thuận Dương cung, rất nhanh có thể bái sư!

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29 - Ai còn dám chỉ điểm người (hạ)

Nghiệm chứng linh căn tốc độ rất nhanh, chỉ dùng một ngày thời gian, hơn hai ngàn người cũng đã toàn bộ kiểm nghiệm xong. Có được linh căn, cũng bắt quá mới hai mươi mấy người. Những người này, bao gồm Dương Thần ở trong, toàn bộ đều bị Thuận Dương cung thu làm ngoại sơn môn đệ tử.

Mới thu hai mươi mấy cái ngoại sơn môn đệ tử, bị một cái nội sơn môn đệ tử mang theo đến, dọc theo khúc chiết sơn đạo, tiến vào đến giữa Mi Thanh sơn. Chạy không sai biệt lắm hơn mười lý sơn đạo, trước lúc trời ngả sang tối, đi tới một cái trang viên giữa sườn núi.

"Nơi này sẽ là chỗ các người một đoạn thời gian rất dài sinh sống tu hành." Dẫn đường đệ tử đưa bọn họ đưa một cái đại sảnh giữa, cấp mọi người nói một câu: "Các người liền ở chỗ này chờ, sẽ có người lại đây an bài các người cuộc sống. Về sau có thể hay không gia nhập nội sơn môn, liền coi tạo hóa của chính các người!" Dứt lời, cũng không để ý tới mọi người, lập tức rời đi.

Hai mươi mấy cái người người ngó ngó ta, ta xem xem người, đứng ở tại chỗ, trừ bỏ Dương Thần, toàn bộ đều không biết làm sao. Dương Thần một người lẳng lặng đứng, trong đầu lại đang nhớ lại từng chuyện từng chuyện từng phát sinh trong sơn trang. Năm đó chính mình vừa mới gia nhập Thuận Dương cung, cũng là ngay từ đầu ngay tại trong sơn trang này, vượt qua suốt ba năm thời gian.

Đồng hành những người này, Dương Thần cơ hồ đều không có ấn tượng. Không có biện pháp, hàng năm các môn phái đều sẽ tìm được một ít kẻ thân có linh căn thu làm ngoại sơn môn đệ tử. Nhưng mà cũng không phải mỗi một cái người thân có linh căn có thể tu hành thành công, thậm chí rất nhiều người ở thử nhất giai đoạn, cũng đã bị vô tình đào thải. Ở đây những người này, trừ bỏ Dương Thần, năm đó toàn bộ đều đã bị đào thải, Dương Thần không có ấn tượng, thập phần bình thường.

Ung dung ở đại sảnh giữa tìm cái chỗ ngồi ngồi xuống, Dương Thần bắt đầu lẳng lặng chờ đợi. Mà ngoài hắn các đệ tử mới khác, tắc một đám câu nệ đứng trong một cái hoàn cảnh mới, không yên bất an, không cần phải nói ngồi xuống, thậm chí ngay cả lộn xộn một chút cũng đều không dám. Cùng Dương Thần so sánh với, bọn họ chính là một đám đứa nhỏ chưa thấy qua sự.

Chỉ chớp lát, một người bộ dáng lão tổng quản xuất hiện ở giữa đại sảnh, phía sau còn đi theo hai cái người hầu. Dương Thần đầu cũng đều không có nâng, lão tổng quản này hẳn thật sự rất quen thuộc, kiếp trước thời gian ba năm, toàn bộ đều là lão tổng quản này an bài cuộc sống, thậm chí cũng không cần hắn giới thiệu chính mình.

Lão tổng quản tiến vào sau, nhìn đến đứng một đám người, lại thấy được Dương Thần nhàn nhã ngồi, mày hơi hơi vừa nhíu, lập tức lập tức giãn ra mở ra.

"Lão phu Thượng Quan Phong, Dịch Tú sơn trang đại tổng quản, cũng là chư vị tại đây sau này ba năm tổng quản." Lão tổng quản đi lên chính là vừa thông suốt tự giới thiệu: "Về sau mặc kệ chư vị ở cuộc sống thượng có cái gì yêu cầu, đều có thể trực tiếp tìm lão phu đưa ra."

"Đa tạ Thượng Quan tổng quản, làm vất vả ngài!" Dương Thần vẫn nghe Thượng Quan Phong nói xong, lúc này mới đứng dậy, hướng về phía Thượng

Quan Phong mà chấp tay lại. Hắn vừa động đậy, những người khác mới phản ứng lại đây, học theo, đều bắt đầu hướng Thượng Quan Phong nói lời cảm tạ. Bực tổng quản về sau quản cuộc sống đại sự của bọn họ này, đương nhiên không thể dễ dàng đắc tội.

Thượng Quan Phong thập phần hưởng thụ, liếc mắt một cái liền nhìn trúng Dương Thần này phân thông minh kính cẩn đối chính mình tôn trọng. Bất quá, hưởng thụ về hưởng thụ, nhưng trong lòng đã có một chút vì tiếc nuối, lần này mặt trên rành rành muốn chính một chấp này Dương Thần, sớm thông minh như vậy, làm gì mà lại ở ngay từ đầu thời điểm thu đồ đệ đắc tội Sở Hành sư thúc đâu?

"Sau này này ba năm, chư vị sẽ ở tại này Dịch Tú sơn trang, ở trong này học chữ vỡ lòng, xem thiên văn địa lý, học làm nghề y biện dược, ba năm sau, liền có thể tham gia chính thức chọn lựa, trở thành ta Thuần Dương cung chân chính ngoại sơn môn đệ tử!" Thượng Quan Phong cơ hồ là đi thẳng vào vấn đề liền đem ở Dịch Tú sơn trang mọi người yếu việc làm nói một lần.

Nghe được Thượng Quan Phong trong lời nói, tất cả tân tiến đệ tử đều nghị luận lên, rốt cục có kẻ gan lớn còn cẩn thận hỏi: "Tổng quản, chẳng lẽ chúng ta bây giờ còn không phải chân chính ngoại sơn môn đệ tử?"

"Ha ha, chính là thân có linh căn mà thôi, có đệ tử tư cách mà thôi, còn chưa nói tới trở thành đệ tử." Thượng Quan Phong ha ha cười, cấp mọi người giải thích nói: "Này ba năm chính là làm cho chư vị đánh tốt trụ cột, lựa chọn hảo tu hành phương hướng, ít nhất ba năm thời gian có thể tu đến luyện khí một tầng, chư vị mới có thể trở thành chân chính ngoại sơn môn đệ tử."

Thân có linh căn, cũng không nhất thiết liền nhận quá giáo dục, như Dương Thần như vậy, từ nhỏ đến lớn đều là xuất thân nhà nông, không thiếu được phải ở trong này đọc sách biết chữ, ngay cả chữ viết còn không nhìn được, nói gì xem hiểu được tu tiên bí tịch công pháp? Về phần thiên văn địa lý làm nghề y biện dược, cũng là cấp sau này luyện đan luyện khí đánh hạ trụ cột, luyện đan nhận thức dược liệu, luyện khí cũng phải nhận thức tài liệu đi!

Như vậy vừa nói, mọi người nhưng thật ra đều hiểu được, cũng không tái hỏi nhiều, trong lòng lại hơn một loại lo lắng cùng gấp gáp cảm. Nguyên tưởng rằng thân có linh căn có thể gia nhập tiên môn, từ nay về sau một bước lên trời, nhưng không có dự đoán được, chính là có tư cách mà thôi. Nghe được ba năm thời gian chẳng những muốn đánh hạ trụ cột, còn phải tu hành đến luyện khí một tầng cảnh giới, mọi người không tự chủ được cũng bắt đầu gấp gáp lên.

"Nếu đến lúc đó không có đạt tới cái kia cảnh giới đâu?" Có người lại khiếp sợ vội hỏi.

"Ta Thuần Dương cung công pháp không thể truyền ra, nếu không đạt được, vậy tại đây Dịch Tú sơn trang, làm cả đời nô bộc đi!" Thượng Quan Phong thanh âm phát lạnh, cấp mọi người trong lòng bằng thêm một cỗ lãnh ý. Ánh mắt lại đều nhìn về phía Thượng Quan Phong phía sau hai cái người hầu.

"Không cần nhìn, bọn họ hai cái là mười năm tiền không thể quá quan." Thượng Quan tổng quản tựa hồ biết bọn họ trong lòng suy nghĩ cái gì, nhắc nhở một câu, theo sau phân phó nói: "Hôm nay sắc trời đã tối muộn, ăn cơm xong sau, các ngươi trước dàn xếp xuống dưới, ngày mai bắt đầu, tự nhiên có người mang bọn ngươi đi làm việc."

Nói xong ba ba vỗ tay một cái, đại sảnh chung quanh vô thanh vô tức xuất hiện hai mươi mấy cái người hầu, cùng trong đại sảnh tân tiến đệ tử nhân số giống nhau như đúc.

"Các ngươi mỗi người tuyển một cái người hầu, hắn sẽ phụ trách chăm sóc cuộc sống của ngươi." Thượng Quan Phong nhất chỉ chung quanh, làm cho mọi người tùy ý chọn lựa.

Mọi người còn tại hai mặt nhìn nhau, Thượng Quan tổng quản lại chuyển hướng về phía Dương Thần ngồi bên này: "Dương Thần, Sở sư thúc nói, ngươi đã muốn đã bại luyện khí ba tầng đệ tử, như vậy ngươi còn có tư cách tu hành luyện khí ba tầng công pháp. Về sau ở Dịch Tú sơn trang ngoại sơn môn đệ tử ứng có hết thầy đãi ngộ, ngươi đều có thể có được."

Dương Thần nhưng thật ra ngẩn ngơ, làm cho chính mình ở phía sau liền hưởng thụ ngoại sơn môn đệ tử đãi ngộ? Phải biết rằng, ngoại sơn môn đệ tử, nhưng là có thể hướng vào phía trong sơn môn truyền công đệ tử bá sự học nghệ, Sở Hành có lòng tốt như vậy?

"Ta đã muốn là ngoại sơn môn đệ tử?" Dương Thần cau mày hỏi, chút không có cái loại mừng như điên như trong tưởng tượng người khác.

"Chính là hưởng thụ ngoại sơn môn đệ tử đãi ngộ mà thôi." Thượng Quan Phong cười giải thích một câu, theo sau tiếp theo trực tiếp vạch trần này trong đó mấu chốt: "Ngươi nếu đã muốn đã bại luyện khí ba tầng đệ tử, như vậy nói rõ trong Dịch Tú sơn trang này đã không ai có tư cách dám ở mặt tu hành chỉ điểm ngươi. Ngươi, tự giải quyết cho tốt đi!"

Bạn đang đọc truyện *Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30 - Giảng quy củ đúng không (thượng)

Thượng Quan Phong đây nhất giải thích, Dương Thần cuối cùng là minh bạch rồi, Sở Hạnh tại sao muốn đem địa vị của hắn rút đến cao như vậy, nhưng[lại] nguyên lai tồn trữ như vậy ác độc tâm tư.

Nếu Dương Thần đã là luyện khí ba tầng đệ tử đãi ngộ, như vậy, Dịch Tú sơn trang ở giữa những này phụ trách giáo đạo gần đây đệ tử tên môn, dĩ nhiên là không biết cho ... nữa Dương Thần bất luận cái gì chỉ đạo. Người đều luyện khí ba tầng, hoàn học những này không vào lưu nhập môn ngoại ý làm cái gì?

Nếu như Dương Thần vẫn còn như trước thế giống nhau, như vậy không cần phải nói khác, chỉ là đọc sách biết chữ của ải này thì không có biện pháp đi qua. Liên lời không nhìn được, công pháp bí tịch hết thấy xem không hiểu, thiên mà Âm Dương Ngũ Hành cái gì cũng không biết, hoàn tu cá cái gì tiên? Đừng nói ba năm, coi như là ba mươi năm, cũng bất quá là một cái tâm thường phạm nhân mà thôi.

Sở Hạnh mục đích tái minh xác bất quá, chính là muốn Dương Thần tái cũng vô pháp ở Dịch Tú sơn trang xuất đầu, tái cũng vô pháp ở con đường tu tiên thượng cang tiến một bước. Như vậy, không chỉ hoàn thành những người khác nhắc nhở, hơn nữa, chỉ cần tôn hải kính thượng thế chuyển biến tốt đẹp tái tinh tu vài, có thể dễ dàng đem Dương Thần ngược chết.

Dù cho đến lúc đó không muốn muốn Dương Thần chết, nhưng Dương Thần đã bị cách chức làm nô bộc, tự nhiên là tưởng muốn như thế nào làm nhục thì thế nào làm nhục. Dùng một câu ngắn gọn, quân tử báo thù, mười năm không muộn, người tu tiên năm tháng lâu, có khi là thời gian khiến Dương Thần cả đời hối hận.

Dịch tú tổng quản của sơn trang Thượng Quan Phong, Dương Thần biết, đây là một luyện khí đỉnh cao thủ. Chỉ là, bởi vì tuổi tác quá lớn, tựa hồ đã rất không có khả năng cang tiến một bước, cho nên mới phải ở Dịch Tú sơn trang đảm Nhâm tổng quản. Nói là tổng quản, trên thực tế chính là trang chủ, phụ trách thuần dương cung mỗi một niên tân tiến đệ tử giáo đạo. Sở Hạnh làm Trúc Cơ nội sơn môn đệ tử, phân phó của hắn, Thượng Quan Phong tự nhiên không biết làm trái.

Hiện tại Dương Thần đã nhớ tới, tựa hồ thượng một đời chính mình gia nhập thuần dương cung thời điểm, cũng là Sở Hạnh làm truyền công đệ tử. Nghĩ không ra lần này vừa mới gia nhập thuần dương cung, mà đắc tội với nội sơn môn truyền công đệ tử.

Bất quá, Sở Hạnh thiên toán vạn toán cũng coi như không đến, Dương Thần thế nhưng căn bản là không cần những này nhập môn cơ sở tri thức, thậm chí ngay cả cao cấp hơn chỉ điểm cũng đều không cần. Sở dĩ phi muốn gia nhập thuần dương cung, vì chính là một lần nữa xếp vào sự phụ môn hạ, lý giải tâm nguyện.

Thượng Quan Phong vừa nói như thế hoàn, Dương Thần thậm chí sắc mặt cũng không có thay đổi hóa một chút, thì thi nhiên đứng dậy, hướng Thượng Quan Phong lần thứ hai chấp tay nói tạ ơn sau khi, đi tới phòng khách một bên, tùy ngón tay một cái niên cấp thoát nhìn hơn 40 tuổi, ở chỗ này xem như là mấy tuổi lớn nhất kiện phó, theo hắn rời đi. Thượng Quan Phong nhìn theo Dương Thần đi xa, nhưng trong lòng âm thầm đáng mừng, nhưng chỉ là hơi lắc đầu thở dài, nhưng[lại] cũng không nói gì.

Theo kiện phó, ở một cái thật dài thủy thượng hành lang kiều thất nhiều bát nhiều, mới đến đến một khu nhà tinh bố. Tinh bố ở giữa, đã có hai nữ một nam ba người người hầu ở chờ, thấy Dương Thần đến, đều là hành lễ ân cần thăm hỏi.

"Ta là Dương Thần, các người có thể tùy tiện xưng hô ta." Dương Thần cũng không cùng bọn họ giữ lễ tiết, những này nô bộc, đều là trước đây đệ tử đầu loại xuống tới, niên kỷ thoát nhìn cũng không lớn, nhưng là lại đều là tu hành mọi người, chỉ là cảnh giới tương đối thấp, vô pháp trở thành chân chính đệ tử mà thôi. Bất quá có thể khẳng định là, bọn họ đều trú nhan có thuật, nhìn qua niên kỷ xa không bằng bọn họ chân chính niên kỷ linh.

Bốn cái nô bộc cũng không phải dám chậm trễ, đều lần thứ hai hành lễ, miệng nói Dương thiếu gia. Loại này xưng hô Dương Thần ở nhà mình trong trang viên đã hưởng thụ quá chỉ ít nửa năm nhiều thời giờ, đảo là không có nửa điểm không thích ứng, yên tâm thoải mái tiếp nhận rồi xưng hô như thế.

Ăn dần xếp sau khi, Dương Thần nằm ở so với hắn nhà mình trang viên xa hoa phòng ngủ còn muốn xa xỉ vài phần ngoại thất ở giữa, an tâm nhắm mắt dưỡng thần. Nhưng thần thức cũng đã đem toàn bộ tinh bố bao phủ, không làm kinh động bất cứ người nào.

Mấy người kiện phó nhưng[lại] là không có nghỉ ngơi, tại ngoại gian một cái phòng nhỏ lý, cái kia dẫn đường kiện phó đem trong đại sảnh sự tình nói một lần, mấy người nô bộc tựa hồ cũng hài lòng nở nụ cười.

"Như vậy chủ tử, chúng ta tựa hồ cũng không cần nhiều hơn tâm hầu hạ, dù sao vài năm sau hắn cũng sẽ thành cho chúng ta trung một cái, " lãnh nhất cá người làm nam cười hắc hắc, nói ra mọi người trong lòng nói. Cái khác mấy người tuy rằng ngoài miệng chưa nói, nhưng đều là yên lặng gật đầu.

Dương Thần nghe được một màn này, khoe miệng lộ ra đáng tươi cười. Sau đó không bao giờ ... nữa quản những người này, an tâm nằm xong, làm làm ra một bộ ngủ tư thế, bắt đầu tu hành tu hành quyết.

Không hổ là lão quân công pháp, còn lại là chuyên môn đoán Luyện Thần thức, dù cho ở thăng ngoại tư thế hạ, như trước có thể tùy thời tùy chỗ hành công. Đây là Dương Thần hội có thể tùy thời tùy chỗ luyện công duy nhất pháp môn. Kỳ công pháp của hắn, cho dù là Kim Tiên tu hành công pháp, cũng phải thành thành thật thật tọa tọa nạp.

Một đêm bình an vô sự, sáng sớm sau khi thức dậy, Dương Thần một bên hưởng thụ mỹ vị bữa sáng, một bên nghe cái kia dẫn đường trở về kiện phó nói bên trong sơn trang an bài.

Kiên phó tên là Trầm Đạt, nguyên vốn cũng là thân có linh căn, chỉ là vận khí bất hảo, ở ba năm Linh hai tháng trên đầu, mới tiến nhập luyện khí một tầng, bị cách chức làm nô bộc, đã có mười năm. Mười năm này ở giữa, Trầm Đạt ngoại trừ làm nô bộc ứng với việc ở ngoài, chính là đang không ngừng tu hành, kỳ vọng mình có thể đột phá Trúc Cơ kỳ, trọng mới gia nhập nội sơn môn đệ tử.

Thuần dương cung quy củ cũng không phải chết, dù sao chỉ cần có thể Trúc Cơ thành công, đồ hội thu làm nội sơn môn đệ tử. Trên thực tế, không chỉ có là Trầm Đạt, sơn trang trung tất cả nô bộc đều là đồng dạng tâm tư. Ở hầu hạ những này tân tiến đệ tử song song, bản thân cũng ở tinh tu, chờ mong một ngày kia có thể trở thành Trúc Cơ cao thủ, chân chính gia nhập thuần dương cung.

Hết thấy tất cả đều là Trầm Đạt tự mình trải qua, cho nên nói đứng lên tự nhiên là đạo lý rõ ràng. Dương Thần những này so với Trầm Đạt rõ ràng hơn, nhưng vẫn là ngại trừ tính tình nghe hẳn giới thiệu xong, sau đó vung tay lên, mệnh Trầm Đạt mang theo chính mình đến các nơi chuyên chuyên.

Một cước bước vào giáo đạo các đệ tử đọc sách biết chữ hán lâm hiên, bên trong đã có một vị phu tử khuôn người như vậy đang ở cấp một đám thanh niên nhân giảng bài. Nhìn thấy Dương Thần, phải nhìn nữa Trầm Đạt, phu tử đột nhiên đứng dậy, hướng về phía Dương Thần chính là thi lễ: "Dương sư huynh đại giá quang lâm hán lâm hiên, nhưng là muốn cấp những này các sư đệ chỉ điểm một phen? Sư huynh xin mời ngồi!"

Sở hữu đang ở đọc sách đệ tử cũng đều ngừng lại, đứng dậy hướng về phía Dương Thần chính là một cái cúc cung: "Dương sư huynh mạnh khỏe!"

Dương Thần cười khổ một tiếng, hướng về phía mọi người phát tay một cái, ý bảo mọi người tiếp tục, chính mình chỉ có thể xoay người ly khai. Liên chuyển mấy người địa phương, mặc kệ là học y học thuốc, vẫn còn học tập thiên văn địa lý, mặc kệ này đang ở học tập các đệ tử đang làm cái gì, nhìn thấy Dương Thần, kẻ cả giáo tập ở bên trong, đều là đứng dậy cung kính cúc cung hàm sư huynh, nhưng[lại] là không có một kẻ khiến Dương Thần ngồi xuống bằng thỉnh những thứ gì. Những người này làm cấp bậc lễ nghĩa đầy đủ hết, Dương Thần chính là tưởng phát hỏa cũng không có cách nào.

Một buổi sáng, toàn bộ như vậy. Dương Thần mang theo Trầm Đạt về tới chính mình tinh bộ, lười biếng văng ghế trên ngồi xuống, lớn tiếng phân phó nói: "Trầm Đạt, đem bữa trưa cho ta bung tới!"

"Dương thiếu gia, bữa trưa ngay trừ phòng, chính ngài khứ đoan ba!" Trầm Đạt hốt cười lạnh một tiếng, thật to lạt lạt nói một câu, xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Trầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.